

การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
และความตระหนักทางวัฒนธรรมโดยใช้การจัดการเรียนรู้
แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ธนพร หนูทิม

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบึงฉลวย
ปีการศึกษา 2565

**DEVELOPMENT OF ENGLISH READING COMPREHENSION
SKILLS AND CULTURAL AWARENESS BY USING
CONTENT AND LANGUAGE INTEGRATED LEARNING
FOR MATTAYOMSUKSA 4 STUDENTS**

THANAPORN NUTIM

**A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education
Department of Curriculum and Instruction
College of Education Sciences, Dhurakij Pundit University
Academic Year 2022**

ใบรับรองวิทยานิพนธ์

วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและความตระหนักทางวัฒนธรรม โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

เสนอโดย นางสาวธนพร หนูทิม

สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ อาจารย์ ดร.สุคนธ์ นฤพนธ์จิรกุล

ได้พิจารณาเห็นชอบ โดยคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์แล้ว

 ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.วิภาวิรัตน์ บุญตะเคียว)

 กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
(อาจารย์ ดร.สุคนธ์ นฤพนธ์จิรกุล)

 กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.ไชว พิภขาว)

 กรรมการ
(อาจารย์ ดร.พจนานต์ สกตเกียรติ)

วิทยาลัยครุศาสตร์รับรองแล้ว

 คณบดีวิทยาลัยครุศาสตร์
(อาจารย์ ดร.พงษ์กัญญา แม่น ไกศล)

วันที่ 31 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2565

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและความตระหนักทางวัฒนธรรมโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
ชื่อผู้เขียน	ธนพร หนูทิม
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ ดร.สุคนธ์ นฤพนธ์จิรกุล
สาขาวิชา	หลักสูตรและการสอน
ปีการศึกษา	2565

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 2) เปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กับเกณฑ์ร้อยละ 70 3) ศึกษาความตระหนักทางวัฒนธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย นนทบุรี ที่เรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 39 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา 2) แบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และ 3) แบบประเมินความตระหนักทางวัฒนธรรม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

ผลการวิจัยพบว่า 1) ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 แตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และ 3) ความตระหนักทางวัฒนธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 อยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ, ความตระหนักทางวัฒนธรรม, การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา

Thesis Title	DEVELOPMENT OF ENGLISH READING COMPREHENSION SKILLS AND CULTURAL AWARENESS BY USING CONTENT AND LANGUAGE INTEGRATED LEARNING FOR MATTAYOMSUKSA 4 STUDENTS
Author	Thanaporn Nutim
Thesis Advisor	Dr. Sudkanung Naruponjirakul
Department	Curriculum and Instruction
Academic Year	2022

ABSTRACT

This research aimed to 1) compare English reading comprehension skills of Mathayomsuksa 4 students before and after learning through Content and Language Integrated Learning (CLIL), 2) compare English reading comprehension skills of Mathayomsuksa 4 students after learning through CLIL with a criterion of 70 percent, and 3) study cultural awareness of Mathayomsuksa 4 students. The samples in this research were 39 Mathayomsuksa 4 students from Suankularbwitayalai Nonthaburi School studying in the second semester of the academic year 2021, which were obtained by a multistage sampling method. The research instruments consisted of 1) English reading comprehension lesson plans using CLIL, 2) the English reading comprehension test, and 3) the cultural awareness self-assessment questionnaire. The statistics used to analyze data were mean scores, standard deviation, and t-test.

The results were as follows: 1) The English reading comprehension skills of Mathayomsuksa 4 students after learning through CLIL were found higher than the pretest scores at a statistical significance level of .05, 2) when compared with a criterion of 70 percent, the English reading comprehension skills of Mathayomsuksa 4 students after learning through CLIL were not significantly different, and 3) cultural awareness of Mathayomsuksa 4 students was at a high level.

Keywords: English reading comprehension skills, Cultural awareness, Content and Language Integrated Learning

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดีเพราะได้รับความกรุณาให้ความช่วยเหลือและให้คำแนะนำจาก ดร.สุตคณิง นฤพนธ์จิรกุล อาจารย์ที่ปรึกษาที่ให้คำปรึกษาและคำแนะนำที่เป็นประโยชน์ ให้การตรวจสอบและแก้ไขข้อบกพร่องของวิทยานิพนธ์ ตลอดจนชี้แนะและช่วยเหลือในกระบวนการดำเนินการวิจัยมาตั้งแต่ต้นจนสำเร็จลุล่วง ผู้วิจัยขอขอบพระคุณด้วยความเคารพอย่างสูง นอกจากนี้ ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.วิภารัตน์ มุสิกะเจริญ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.ไสว พักขาว และดร.พจมาลย์ สกกลเกียรติ คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ที่กรุณาให้ความช่วยเหลือในการแก้ไขและให้คำแนะนำที่มีประโยชน์ในการทำให้งานวิจัยครั้งนี้มีคุณค่ามากยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จันทร์พา ทักภูธร ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกียรติ นาวิน ศรีธัญรัตน์ และครูจันทร์จิรา หัตถยาธิพล ที่ให้ความเอื้อเฟื้อช่วยเหลือในด้านข้อมูลช่วยตรวจสอบเครื่องมือวิจัย ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและขอขอบพระคุณอย่างสูง

ขอขอบพระคุณผู้บริหารสถานศึกษาและคณะครู โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัยนนทบุรี ที่อนุญาตให้ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยจนทำให้งานสำเร็จลุล่วงด้วยดี

สุดท้ายนี้ ขอขอบพระคุณพ่อแม่ ครอบครัวและเพื่อนๆ ที่เป็นกำลังใจมาโดยตลอดการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้จนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ธนพร หนูทิม

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ฅ
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ง
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพ.....	ฉ
บทที่	
1. บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	6
1.3 คำถามการวิจัย.....	6
1.4 สมมติฐานการวิจัย.....	7
1.5 ขอบเขตการวิจัย.....	7
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	8
1.7 ประโยชน์ที่ได้รับ.....	9
2. การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
2.1 หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ.....	11
2.2 การเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา.....	20
2.3 ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ.....	32
2.4 ความตระหนักทางวัฒนธรรม.....	44
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	50
2.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	57
3. วิธีดำเนินการวิจัย.....	59
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	59
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	61
3.3 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	61
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	69

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	70
3.6 สถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	70
4. ผลการศึกษา.....	74
5. สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	80
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	83
5.2 อภิปรายผล.....	83
5.3 ข้อค้นพบ.....	87
5.4 ข้อเสนอแนะ.....	88
บรรณานุกรม.....	89
ภาคผนวก.....	98
ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	99
ข แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้การเรียนรู้ แบบการบูรณาการเนื้อหาและภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4.....	101
ค แบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ.....	116
ง แบบประเมินความตระหนักทางวัฒนธรรม.....	126
จ ตารางแสดงการวิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือ.....	128
ประวัติผู้เขียน.....	140

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 ที่มาและประวัติของการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาโดยสรุป.....	21
2.2 แบบจำลองการเรียนการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา.....	23
3.1 รายชื่อโรงเรียน จำนวนห้องเรียน และจำนวนนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นนทบุรี เขต 3.....	59
3.2 โครงสร้างแบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ.....	63
3.3 การสร้างเครื่องมือในการวิจัยและการหาคุณภาพเครื่องมือ.....	66
4.1 คะแนนและค่าร้อยละของทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนเรียน และหลังเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4.....	72
4.2 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้ การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4..	74
4.3 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียน โดยใช้ การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กับเกณฑ์ร้อยละ 70.....	75
4.4 ความตระหนักทางวัฒนธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4.....	75

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
2.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	57

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันภาษาอังกฤษมีบทบาทและความสำคัญสำหรับการดำรงชีวิตประจำวันของทุกคนอย่างยิ่ง เนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือสำคัญในการสื่อสาร สำหรับการดำรงชีวิต ความบันเทิงและการสื่อสารต่างๆ ภาษาอังกฤษยังเกี่ยวข้องกับประเพณีและวัฒนธรรมของประเทศนั้นๆ ทำให้เกิดการเรียนรู้ทางภาษาและวัฒนธรรมที่หลากหลาย ทำให้สังคมกลายเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันเพราะภาษาเป็นสื่อกลางในการสื่อสาร สำหรับประเทศไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษาในกระทรวงศึกษาธิการ (2559) ได้กำหนดให้มีการเรียนภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่องจนถึงระดับมัธยมศึกษา ส่งเสริมให้นักเรียนมีพื้นฐานของภาษา และศักยภาพในการคิดและการทำงานอย่างสร้างสรรค์ เพื่อเป็นรากฐานที่ดีแก่ประเทศชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคที่ก้าวข้ามการพัฒนาของเทคโนโลยี ช่วงศตวรรษที่ 21 ที่มีการเปลี่ยนแปลงของโลกอย่างรวดเร็ว เป็นยุคแห่งข้อมูลข่าวสาร เพื่อให้สามารถติดตามข่าวสารอย่างรวดเร็ว ภาษาจึงมีความสำคัญในบทบาทสื่อกลาง การจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 จึงมุ่งเน้นให้นักเรียนมีทักษะชีวิตและการทำงานที่สำคัญ อันได้แก่ ทักษะการอ่าน ซึ่งเป็นทักษะสำคัญในการแสวงหาความรู้ โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลาง ไม่ว่าจะเป็นการทำงานหรือการติดต่อประสานงานต่างๆ การอ่านเป็นทักษะพื้นฐานที่ช่วยให้ทันโลก และทำให้เกิดความรู้เพิ่มขึ้น

แผนการศึกษาแห่งชาติ ปี พ.ศ. 2560 – 2579 ได้ระบุถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษที่มีต่อยุคศตวรรษที่ 21 ให้เห็นความสำคัญที่เชื่อมโยงกับการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจและสังคมโลก เนื่องจากการปฏิวัติดิจิทัล ผู้การเปลี่ยนแปลงอุตสาหกรรม ทำให้เกิดผลกระทบของการเป็นประชาคมอาเซียนและความต้องการกำลังคนที่มีทักษะของศตวรรษที่ 21 ประกอบกับการที่มีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรเป็นสังคมสูงอายุ ดังนั้นวัฒนธรรมและพฤติกรรมของประชากรจะถูกเปลี่ยนแปลงไปตามกระแสโลกาภิวัตน์ ระบบการศึกษาไทยจึงจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงตามเพื่อแก้ปัญหาทางการศึกษาที่ยังคงมีหลายประเด็นที่น่าเป็นห่วง (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560)

องค์กรนานาชาติ EF Education First (2021) บริษัทชั้นนำในการเรียนภาษาอังกฤษระดับโลกได้เปิดเผยผลคะแนนความสามารถทางภาษาอังกฤษ หรือ EF English Proficiency Index (EF EPI) จากผลคะแนนในปีพุทธศักราช 2564 จากประเทศที่เข้าร่วมทั่วโลกกว่า 112 ประเทศซึ่งเป็นกลุ่มประเทศที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษ คะแนนของประเทศไทยได้รับการจัดเป็นอันดับที่ 100 จากจำนวนประเทศที่เข้าร่วมทดสอบกว่า 112 ประเทศ ด้วยคะแนน EPI score 41.9 จาก 100 คะแนน คะแนนนี้จัดอยู่ในกลุ่มคะแนนต่ำมาก (Very Low Proficiency) ยิ่งไปกว่านั้นเมื่อนำคะแนนมาจัดลำดับตามประเทศในทวีปเอเชียจำนวน 24 ประเทศ ประเทศไทยได้ลำดับที่ 22 เมื่อหากนำผลคะแนนตั้งแต่ปี พ.ศ. 2554 เป็นต้นมาเปรียบเทียบ ประเทศไทยถูกจัดอันดับคะแนนในกลุ่มต่ำและต่ำมากมาตลอดระยะเวลา 10 ปี และทุกๆปีคะแนนจะลดลงเรื่อย ๆ อีกด้วย อีกหนึ่งผลคะแนนที่ได้รับการยอมรับจากทั่วโลกคือผลคะแนนการทดสอบภาษาอังกฤษ TOEIC หรือ Test of English for International Communication ซึ่งเป็นข้อสอบวัดระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษโดยทั่วไป ซึ่งผู้เข้าสอบเป็นกลุ่มคนวัยทำงานและนักศึกษาจบใหม่ที่กำลังเข้าสู่วัยทำงาน ลักษณะของข้อสอบแบ่งเป็น 2 ส่วน ได้แก่ การฟัง 495 คะแนนและการอ่าน 495 คะแนน รวมคะแนนเต็ม 990 คะแนน จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลคะแนนของผู้เข้าสอบจากประเทศไทย ปี พ.ศ. 2561 คะแนนการอ่านค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 201 คะแนน ต่อมาในปีพ.ศ. 2562 คะแนนการอ่านค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 203 คะแนน และในปีพ.ศ. 2563 คะแนนการอ่านค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 206 คะแนน จากผลคะแนนดังกล่าวชี้ให้เห็นว่านักเรียนไทยยังบกพร่องในเรื่องทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอย่างยิ่ง (ETS, 2019, 2020, 2021)

การศึกษาไทยกำลังเผชิญกับปัญหาด้านการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนไทย ผลคะแนนที่น่าวิตกอีกหนึ่งผลคะแนนคือคะแนนการทดสอบระดับชาติของนักเรียนไทยที่มีคะแนนในรายวิชาภาษาอังกฤษลดลงทุกปี รายงานผลคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินำพื้นฐาน หรือ O-NET เป็นการตรวจสอบคุณภาพผู้เรียนตามกรอบมาตรฐานและตัวชี้วัดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.) คะแนนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ รายวิชาภาษาอังกฤษ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาพรวมของระดับประเทศอยู่ในเกณฑ์ที่ต้องปรับปรุง ผลสอบปีพ.ศ. 2563 จากผู้เข้าสอบ 365,170 คน มีคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ 29.94 คะแนน จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2564)

จากผลคะแนนต่างๆ ข้างต้นจะเห็นได้ว่าระบบการศึกษาของไทยมีปัญหาที่ไม่สามารถทำให้นักเรียนมีทักษะทางภาษาอังกฤษเพียงพอได้ ส่งผลให้เกิดนโยบายทางการศึกษาและการเปลี่ยนแปลงของระบบการศึกษาไทยอย่างต่อเนื่อง มินตรา ภูริปัญญาวิช (2561) อาจารย์ประจำ

สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้แสดงความคิดเห็นต่อประเด็นคะแนนทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยไว้ว่า ถึงแม้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติปี 2542 ได้มีการเสนอให้มีการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้เป็นในรูปแบบการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching) หากต้องมีการปฏิรูปการศึกษานั้น ต้องเริ่มต้นจากการเปลี่ยนแปลงจากรูปแบบการเรียนการสอนแบบเดิมที่เน้นโครงสร้างหลักไวยากรณ์ (Grammar Translation) และเปลี่ยนแนวทางการเรียนมุ่งให้นักเรียนสอบผ่านเพียงอย่างเดียวซึ่งเป็นการให้ความสำคัญกับผลสัมฤทธิ์มากกว่ากระบวนการเรียนรู้ทางภาษาอย่างที่ควรจะเป็น (BBC News, 2561) เมื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเน้นให้นักเรียนท่องจำไวยากรณ์และคำศัพท์เพื่อนำไปสอบมากกว่าให้ความสำคัญกับการนำภาษาอังกฤษไปใช้ เมื่อสอบเสร็จกระบวนการเรียนรู้ก็จบไปด้วย อีกทั้งยังมีปัญหาเรื่องขาดแรงจูงใจในการเรียนเพราะนักเรียนจะคิดว่าคำศัพท์ยากและหลักไวยากรณ์ซับซ้อน การเรียนแบบนี้จึงไม่สามารถพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษแบบยั่งยืนเพื่อประเทศชาติได้ (วัศพล โอภาสวัฒนกุล, 2563)

การสอนภาษาต่างประเทศเป็นมากกว่าการพัฒนาความสามารถด้านภาษาและการสื่อสารของผู้เรียนในภาษาเป้าหมาย ยังเกี่ยวข้องกับการถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมเป้าหมายหรือประเทศที่ใช้ภาษาพูด เช่นเดียวกับที่ Englebert (2004) ยืนยันว่า "การสอนภาษาต่างประเทศก็คือการสอนวัฒนธรรมต่างประเทศด้วย" วัฒนธรรมเป็นบริบทที่ผู้คนมีอยู่ คิด รู้สึก และเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์ เปรียบเสมือน "กาว" ที่เชื่อมกลุ่มคนเข้าด้วยกัน เหมือนเป็นพิมพ์เขียวที่ชี้นำพฤติกรรมของคนในชุมชนและถูกบ่มเพาะในชีวิตครอบครัว ควบคุมพฤติกรรมของเราในกลุ่ม ทำให้เราอ่อนไหวต่อเรื่องต่างๆ และช่วยให้เรารู้ว่าคนอื่นคาดหวังอะไรจากเรา และจะเกิดอะไรขึ้นหากเราไม่ทำตามความคาดหวังของพวกเขา ดังนั้น วัฒนธรรมช่วยให้เราทราบว่าในฐานะปัจเจกบุคคล เราสามารถทำอะไรได้ขนาดไหน และความรับผิดชอบของเราที่มีต่อกลุ่มคืออะไร การเปลี่ยนแปลงของโลกที่มีการพรั่งพรูของวัฒนธรรมของประเทศต่างๆ เข้ามาทำให้ผู้คนต้องปรับตัวสำหรับการเปลี่ยนแปลงจากการผสมผสานของวัฒนธรรมต่างๆ ทำให้เกิดการเรียนรู้วัฒนธรรมใหม่เพิ่มมากขึ้น วัฒนธรรมดั้งเดิมในบางพื้นที่อาจถูกหลงลืม ไปบ้างตามความเจริญของเทคโนโลยีที่หลั่งไหลเข้าไปในพื้นที่ชุมชน จนอาจทำให้เกิดการบริโภคนิยมทางวัฒนธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับเด็กรุ่นใหม่ในปัจจุบันที่ต้องปรับตัวกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมเช่นนี้ ทั้งจากการพัฒนาทางเทคโนโลยีและการหลั่งไหลของวัฒนธรรมต่างชาติส่งผลโดยตรงกับเรื่องความเชื่อและค่านิยม ซึ่งทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในวัฒนธรรมดั้งเดิมอันดั้งเดิม เกิดเป็นกระแสการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวทั้งทางด้านสังคมและวัฒนธรรมของไทยในช่วงระยะเวลาหลายปีที่ผ่านมา ก่อให้เกิดผลกระทบต่อการศึกษาระบบการศึกษาของไทย

จากปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น การเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) จึงเป็นรูปแบบการเรียนรู้เพื่อแก้ปัญหาด้านการอ่านของนักเรียนและส่งเสริมความตระหนักรู้ทางวัฒนธรรมที่นักเรียนพึงมี สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ได้ระบุถึงความสำคัญของการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศที่มีต่อชีวิตทุกคนอย่างยิ่งซึ่งถือได้ว่าเป็นอุปกรณ์สำคัญในการสื่อสาร การศึกษา และการแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ เรื่องวัฒนธรรมและชุมชนโลก และความหลากหลายทางวัฒนธรรมรวมถึงมุมมองที่มีต่อสังคมโลก ช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในตนเองและผู้อื่น เห็นความสำคัญของความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต ประกอบกับเกณฑ์ที่คาดหวังว่าเมื่อนักเรียนสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 นักเรียนจำเป็นต้องเลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะสมกับระดับของบุคคล เวลา โอกาสและสถานที่ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา อธิบาย/อภิปรายวิถีชีวิต ความคิด ความเชื่อ และที่มาของขนบธรรมเนียมและประเพณีของเจ้าของภาษา เข้าร่วม แนะนำ และจัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมอย่างเหมาะสม อธิบาย/เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างโครงสร้างประโยค ข้อความ สำนวน คำพังเพย สุภาษิต และบทกลอนของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย วิเคราะห์/อภิปรายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างวิถีชีวิต ความเชื่อ และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย และนำไปใช้อย่างมีเหตุผล ยิ่งไปกว่านั้นการอ่านเพื่อความเข้าใจยังมีความสำคัญกับสำหรับคนในยุคข้อมูลข่าวสารในการแสวงหาความรู้อย่างไม่สิ้นสุด เพราะเป็นทักษะพื้นฐานในการพัฒนาและเพิ่มพูนความรู้ โดยผู้เรียนสามารถใช้ประโยชน์ในหาแสวงหาความรู้ได้จากการอ่าน ประชากรที่มีความรู้ความสามารถในการอ่านมีจำนวนสูงถึง 80% จากจำนวนประชากรโลกทั้งหมด (Grabe & Staller, 2011) จึงเป็นข้อพิสูจน์ที่เด่นชัดว่าการอ่านเพื่อความเข้าใจนั้นมีความสำคัญต่อผู้คนทั้งหมดในโลกในยุคโลกาภิวัตน์ที่มีความเคลื่อนไหวในเรื่องของความรู้และข้อมูลข่าวสารซึ่งส่วนใหญ่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากล

การเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) เป็นวิธีการแบบบูรณาการทั้งภาษาและเนื้อหาถูกรวมเข้าด้วยกันอย่างสมดุล ส่งเสริมการเรียนรู้แบบข้ามหลักสูตรและมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้การคิดเชิงวิพากษ์เพื่อบูรณาการในการเรียนและถ่ายทอดความรู้ที่ได้รับใหม่ โดยมีวัฒนธรรมเป็นแกนหลักของ CLIL นอกเหนือจากทักษะด้านภาษาและเนื้อหาแล้ว ยังส่งเสริมทักษะการคิด ความตระหนักรู้ทางวัฒนธรรมและทักษะการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม ส่งเสริมการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมผ่านกิจกรรมคู่และกลุ่ม (Dalton-Puffer, 2011) การเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) เป็นแนวทางการเรียนการสอนที่สนับสนุนการพัฒนาภาษาและ

เนื้อหาไปพร้อม ๆ กัน แนวทางนี้เกี่ยวข้องกับการศึกษา การวิจัยและนวัตกรรม กระบวนการที่จำเป็นสำหรับโลกความรู้ในปัจจุบัน ดังนั้น CLIL กลายเป็นรูปแบบใหม่ของการศึกษาที่ ผู้เรียนมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในการพัฒนาการเรียนรู้ของพวกเขาเอง ซึ่งมีกระบวนการเรียนรู้และทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์อื่นๆ และครูเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเสริมแรงให้ผู้เรียน (Coyle et al., 2010)

ในขณะที่การตระหนักทางวัฒนธรรมและการพัฒนาความตระหนักข้ามวัฒนธรรมในการสอนถือเป็นส่วนสำคัญของการวิจัยในช่วงหลายทศวรรษที่ผ่านมา ในห้องเรียนภาษาอังกฤษเมื่อเราสอนภาษา เราจะสอนต้องวัฒนธรรมโดยอัตโนมัติ รูปแบบของคำปราศรัย คำทักทาย สูตรและคำพูดอื่นๆ ที่พบในบทสนทนาหรือแบบจำลองที่นักเรียนของเราได้ยิน และการพาดพิงถึงแง่มุมต่างๆ ของวัฒนธรรมที่พบในการอ่านแสดงถึงความรู้ทางวัฒนธรรมทั้งสิ้น วัฒนธรรมของผู้คนหมายถึงทุกแง่มุมของชีวิตที่ใช้ร่วมกันในชุมชน ภาษาได้รับการถ่ายทอดและใช้กับบริบท โดยดึงเอาความหมายและหน้าที่เฉพาะจากวัฒนธรรมซึ่งจะต้องหลอมรวม โดยผู้เรียนภาษาหากต้องการควบคุมภาษาตามที่เจ้าของภาษาเป็นผู้ควบคุม (Moate, 2010) ความตระหนักทางวัฒนธรรมจึงเป็นพื้นฐานของการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา เมื่อนักเรียนเต็มใจที่จะร่วมมือ พวกเขาจะสามารถรู้จักกันเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจนซึ่งหมายความว่านักเรียนจำเป็นต้องเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมของประเทศอื่นๆ CLIL สามารถให้การสนับสนุนที่สำคัญต่อเป้าหมายนั้น Meyer (2010) ได้อธิบายว่านักเรียนไม่เพียงแต่ต้องเรียนรู้วิธีการพูดคุยเกี่ยวกับประเด็นสำคัญในภาษาต่างประเทศเท่านั้น พวกเขาจะต้องตระหนักถึงวัฒนธรรมที่ซ่อนอยู่และวิธีการหรือกลยุทธ์ทางภาษาที่เหมาะสมเพื่อจัดการกับพวกเขา

Coyle et al. (2010) กล่าวว่าแนวทาง CLIL เป็นสื่อกลางที่เหมาะสมสำหรับการศึกษาคความเชื่อมโยงระหว่างอัตลักษณ์ทางภาษาและวัฒนธรรม พฤติกรรม ทักษะคิด และค่านิยม ซึ่งเกี่ยวข้องกับบริบทและเนื้อหาที่เสริมสร้างความเข้าใจของผู้เรียนเกี่ยวกับวัฒนธรรมของตนเองและของผู้อื่น วิธีการของ CLIL เสริมสร้างความตระหนักและความเข้าใจทางวัฒนธรรมและส่งเสริมการเป็นพลเมืองโลก อีกทั้งยังส่งเสริมความเข้าใจระหว่างวัฒนธรรมและสะท้อนถึงวัฒนธรรม ประเพณี ค่านิยม และพฤติกรรมที่แตกต่างกัน นอกจากนี้ยังเกี่ยวข้องกับการเรียนรู้เนื้อหาผ่านเลนส์ทางวัฒนธรรมอื่น ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนสร้างความคุ้นเคยใหม่ โดยใช้การเรียนรู้ที่มีการนำเสนอ มุมมองที่หลากหลาย และพัฒนาความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับประเด็นที่มีความเกี่ยวข้องร่วมกันทั่วโลก แนวคิดนี้จึงเป็นแนวคิดที่เหมาะสมในการพัฒนาความเป็นพลเมืองโลก เพื่อท้าทายการพัฒนาความสามารถการเรียนรู้ทางภาษาของนักเรียนและส่งเสริมมุมมองด้านสิทธิมนุษยชนใน บทบาทและความรับผิดชอบส่วนบุคคล

ความสำคัญของภาษาอังกฤษและปัญหาเกี่ยวกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจากที่กล่าวมาข้างต้น ทำให้เกิดวิจัยฉบับนี้ขึ้นเพื่อศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและความตระหนักทางวัฒนธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา เพื่อให้ นักเรียนสามารถสำเร็จการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาได้ตามเกณฑ์ที่หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานคาดหวัง จึงจำเป็นต้องปรับพื้นฐานภาษาและปลูกฝังกระบวนการเรียนการสอนรูปแบบใหม่ให้ นักเรียน นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 จะสามารถนำเอากระบวนการเรียนภาษาอังกฤษรูปแบบใหม่ไปปรับใช้เพื่อให้สามารถประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาได้ ซึ่งวิจัยฉบับนี้ต้องการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียน โดยการนำเอาเนื้อหาและภาษามาประยุกต์ในบทเรียน การเรียนรู้ที่เน้นความรู้ด้านเนื้อหาและความสามารถทางภาษาไปพร้อมๆกัน พร้อมทั้งสอดแทรกให้นักเรียนเห็นถึงความสำคัญของความตระหนักทางวัฒนธรรมผ่านการอ่านเพื่อความเข้าใจและการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา นอกจากนี้การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาจะช่วยให้ นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญของความแตกต่างทางวัฒนธรรมของสังคมโลกในปัจจุบันแล้วนั้น การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษายังส่งเสริมให้นักเรียน ได้เรียนรู้เนื้อหาหลากหลายวิชา สามารถปรับเปลี่ยนการเรียนการสอนแบบเดิมให้น่าสนใจมากขึ้น และเพิ่มแรงจูงใจในการเรียนให้แก่ นักเรียน ได้ดีเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนให้สูงขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 คำถามการวิจัย

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา มีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนหรือไม่
2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา มีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 หรือไม่
3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา มีความตระหนักทางวัฒนธรรมอยู่ในระดับใด

1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กับเกณฑ์ร้อยละ 70
3. เพื่อศึกษาความตระหนักทางวัฒนธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

1.4 สมมติฐานการวิจัย

1. ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สูงกว่าก่อนเรียน
2. ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70
3. ความตระหนักทางวัฒนธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 อยู่ในระดับมาก

1.5 ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นนทบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 18 โรงเรียน รวมทั้งหมดจำนวน 169 ห้องเรียน จำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 5,988 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย นนทบุรี ที่เรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 แผนการเรียนมนุษยศาสตร์ จำนวน 1 ห้อง ได้แก่ ห้อง ม. 4/14 มีนักเรียนจำนวน 39 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา

ตัวแปรตาม ได้แก่

1. ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
2. ความตระหนักทางวัฒนธรรม

3. เนื้อหาในการเรียนการสอน

รายวิชา ทักษะภาษาอังกฤษเชิงวิชาการ หน่วยการเรียนรู้ Reading Skill for Academic Purposes ในหัวเรื่องต่อไป นี้ การปรับตัวกับวัฒนธรรมใหม่ (Culture Shock) การสื่อสารภาษาากาย (Non-Verbal Communication) วัฒนธรรมการกิน (Food Culture) เทศกาลทั่วโลก (Festivals Around the World) การศึกษาทั่วโลก (Global Education)

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดระยะเวลาในการทดลอง 15 ชั่วโมง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 (เดือนมกราคม - กุมภาพันธ์ 2565)

1.6 นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

การจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้การเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (Content and Language Integrated Learning: CLIL) หมายถึง การเรียนการสอนที่มุ่งเน้นความรู้ของเนื้อหาจากบทอ่านภาษาอังกฤษรูปแบบต่างๆ และการใช้ทักษะภาษาอังกฤษไปพร้อมกันอย่างสมดุล ซึ่งเป็นการบูรณาการเนื้อหา (Content) ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communication) ทักษะทางปัญญา (Cognition) และวัฒนธรรม (Culture) ในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งพัฒนามาจากแนวคิดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาของ David Marsh (1994) เพื่อให้นักเรียนเรียนรู้เนื้อหาในสาระวิชาพร้อมกับพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะทักษะการอ่าน การจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้การเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาประกอบไปด้วยขั้นตอนต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 นำเข้าสู่เนื้อหา เป็นขั้นที่ครูนำหัวข้อ (theme) ที่ใช้ในการสอนให้นักเรียนเพื่อกระตุ้นความสนใจโดยตั้งคำถามเกี่ยวกับหัวข้อให้นักเรียนตอบว่าเป็นหัวข้อเกี่ยวกับอะไร จากนั้นครูทบทวนความรู้เดิมโดยให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นว่ามีความรู้หรือประสบการณ์เกี่ยวกับหัวข้อนั้นๆ มากน้อยเพียงใดและมีวงคำศัพท์ใดที่นักเรียนรู้จักหรือไม่รู้จัก

ขั้นที่ 2 กระตุ้นการรู้คิด เป็นขั้นที่นักเรียนทำงานกลุ่มและอ่านบทอ่านที่ครูกำหนดให้ร่วมกันหาคำศัพท์ที่นักเรียนไม่รู้ความหมายและช่วยกันในกลุ่มเพื่อค้นหาคำความหมายเป็นภาษาอังกฤษ ร่วมกันอ่านบทอ่านและตอบคำถามที่เกี่ยวกับการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยมีครูเป็นผู้ชี้แนะ

ขั้นที่ 3 สร้างความตระหนักทางวัฒนธรรม เป็นขั้นที่นักเรียนเปรียบเทียบความต่างระหว่างวัฒนธรรมที่ได้เรียนรู้จากบทอ่านกับวัฒนธรรมไทยตามรูปแบบที่ครูกำหนด เช่น ผังที่ชาร์ต (T-Chart) การนำเสนอหน้าชั้น การสร้างผังความคิด (Mind mapping) เป็นต้น

ขั้นที่ 4 สื่อสารสร้างความเข้าใจ เป็นขั้นที่นักเรียนสรุปสิ่งที่อ่านเพื่อแสดงความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน การสรุปสามารถทำได้หลายรูปแบบ เช่น การเขียนเรียงความ นำเสนอการสรุปความคิดสร้างผังความคิด เป็นต้น

ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถในการอ่านบทอ่านที่เป็นภาษาอังกฤษ ซึ่งแสดงออกโดย 1) เคารพความหมายของคำศัพท์ได้จากบริบท 2) เข้าใจลำดับ

เหตุการณ์ของเรื่อง 3) เข้าใจและวิเคราะห์รายละเอียดปลีกย่อย 4) จับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ สามารถวัดได้โดยใช้แบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ โดยวัดระดับพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัยตามแนวคิดบลูม 3 ระดับ ได้แก่ ระดับความจำ ระดับความเข้าใจ และระดับการวิเคราะห์

ความตระหนักทางวัฒนธรรม (Cultural Awareness) หมายถึง การรู้อย่างชัดเจนเกี่ยวกับวัฒนธรรม โดยรู้ได้จากพฤติกรรมหรือการแสดงออกของบุคคลถึงความเข้าใจ การรับรู้และการเคารพต่อวัฒนธรรมอื่นๆ อันประกอบไปด้วย 3 ด้าน ได้แก่ ความหลากหลายทางวัฒนธรรม การเห็นคุณค่าของวัฒนธรรม และการเข้าใจความต่างของวัฒนธรรม วัดได้โดยใช้แบบประเมินความตระหนักทางวัฒนธรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยพัฒนาแบบประเมินความตระหนักทางวัฒนธรรมมาจากชุดนิพนธ์ จันทรมานนท์ (2553) ซึ่งเป็นแบบมาตรประมาณค่า 5 ระดับ ได้แก่ 5 หมายถึง มีความตระหนักมากที่สุด 4 หมายถึง มีความตระหนักมาก 3 หมายถึง มีความตระหนักปานกลาง 2 หมายถึง มีความตระหนักน้อย 1 หมายถึง มีความตระหนักน้อยที่สุด

เกณฑ์ร้อยละ 70 หมายถึง คะแนนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนซึ่งมีค่าร้อยละ 70 ของคะแนนเต็มจากแบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยผู้วิจัยกำหนดขึ้นเพื่อใช้เปรียบเทียบกับคะแนนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา

1.7 ประโยชน์ที่ได้รับ

1. นักเรียนมีทักษะในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสูงขึ้น และสามารถนำวิธีการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาไปใช้ในการเรียนรู้วิชาอื่นได้
2. นักเรียนมีความตระหนักทางวัฒนธรรมเพิ่มมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของโลกที่มีความหลากหลายของวัฒนธรรม
3. เป็นแนวทางสำหรับครูและบุคลากรทางการศึกษาในการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาในกลุ่มสาระอื่นๆ

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและความตระหนักรู้ทางวัฒนธรรมโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้ศึกษาและวิเคราะห์แนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

2.1 หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

2.1.1 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

2.1.2 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

2.1.3 ประมวลรายวิชาทักษะภาษาอังกฤษเชิงวิชาการ โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย นนทบุรี

2.2 การเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา

2.2.1 ที่มาของการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา

2.2.2 องค์ประกอบของการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา

2.2.3 ขั้นตอนของการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา

2.2.4 ประโยชน์ของการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา

2.2.5 ลักษณะการจัดการเรียนการสอนตามการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา

2.3 ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

2.3.1 ประเภทของการอ่านภาษาอังกฤษ

2.3.2 ระดับการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

2.3.3 องค์ประกอบในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

2.3.4 กระบวนการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

2.3.5 การประเมินการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

2.4 ความตระหนักรู้ทางวัฒนธรรม

2.4.1 ความหมายของความตระหนักรู้ทางวัฒนธรรม

2.4.2 ความสำคัญของความตระหนักรู้ทางวัฒนธรรม

2.4.3 การส่งเสริมความตระหนักรู้ทางวัฒนธรรม

2.4.4 การประเมินความตระหนักรู้ทางวัฒนธรรม

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.5.1 งานวิจัยในประเทศ

2.5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

2.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย

2.1 หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้ดำเนินการพัฒนาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อให้มีความเหมาะสม และเพื่อเป้าหมายในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนและกระบวนการนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติในระดับเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา พร้อมทั้งได้จัดทำสาระการเรียนรู้แกนกลางของกลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระในแต่ระดับชั้น เพื่อให้เขตพื้นที่การศึกษา หน่วยงานระดับท้องถิ่นและสถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้นำไปใช้เป็นกรอบและทิศทางในการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน เพื่อความสมบูรณ์และเหมาะสมสำหรับการจัดการเรียนการสอนในแต่ละระดับชั้น สามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่กำหนดในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

2.1.1 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1. ความสามารถในการสื่อสาร
2. ความสามารถในการคิด
3. ความสามารถในการแก้ปัญหา
4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต
5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

2.1.2 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางที่สอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศของระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 ดังต่อไปนี้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. ปฏิบัติตามคำแนะนำในคู่มือการใช้งานต่างๆ คำชี้แจง คำอธิบาย และคำบรรยายที่ฟังและอ่าน	คำแนะนำ คำชี้แจง คำอธิบาย คำบรรยาย เช่น ประกาศเตือนภัยต่างๆ ยาและการใช้ยา การใช้อุปกรณ์และสิ่งของ การสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต
2. อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว ประกาศ โฆษณา บทร้อยกรอง และบทละครสั้น (skit) ถูกต้องตามหลักการอ่าน	ข้อความ ข่าว ประกาศ โฆษณา บทร้อยกรอง และบทละครสั้น การใช้พจนานุกรม หลักการอ่านออกเสียง
3. อธิบายและเขียนประโยค และข้อความให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่างๆ ที่อ่าน รวมทั้งระบุและเขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่างๆ ให้สัมพันธ์กับประโยค และข้อความที่ฟังหรืออ่าน	ประโยคและข้อความ การตีความ/ถ่ายโอน ข้อมูลให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียง เช่น
4. จับใจความสำคัญ วิเคราะห์ความสรุปความ ตีความ และแสดงความคิดเห็นจากการฟังและอ่านเรื่องที่เป็นสารคดีและบันเทิงคดี พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ	เรื่องที่เป็นสารคดีและบันเทิงคดี การจับใจความสำคัญ การสรุปความ การวิเคราะห์ความการตีความ การใช้ skimming/scanning/guessing/context clue ประโยคที่ใช้ในการแสดงความคิดเห็น การให้เหตุผลและการยกตัวอย่าง

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องต่าง ๆ ใกล้เคียง ประสบการณ์ สถานการณ์ ข่าว / เหตุการณ์ ประเด็นที่อยู่ในความสนใจของสังคม และสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม	ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารระหว่างบุคคล เช่น การ ทักทาย กล่าวลา ขอบคุณ ขอโทษ ชมเชย การ พุดแทรกอย่างสุภาพ การชักชวน การ แลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องใกล้ตัว สถานการณ์ต่างๆ ในชีวิตประจำวัน การ สนทนา/เขียนข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและบุคคล ใกล้เคียง ประสบการณ์ สถานการณ์ต่างๆ ข่าว เหตุการณ์ ประเด็นที่อยู่ในความสนใจของ สังคม
2. เลือกและใช้คำขอร้อง ให้คำแนะนำ คำชี้แจง คำอธิบาย อย่างคล่องแคล่ว	คำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง คำอธิบาย ที่มี ขึ้นตอนจับช้อน
3. พุดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอ ตอรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือใน สถานการณ์จำลองหรือสถานการณ์จริงอย่าง เหมาะสม	ภาษาที่ใช้ในการแสดงความต้องการ เสนอและ ให้ความช่วยเหลือ ตอรับและปฏิเสธการให้ ความช่วยเหลือในสถานการณ์ต่างๆ
4. พุดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่อง/ ประเด็น/ข่าว/เหตุการณ์ที่ฟังและอ่านอย่าง เหมาะสม	คำศัพท์ สำนวน ประโยคและข้อความที่ใช้ใน การขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ ประเด็น/ข่าว/เหตุการณ์ที่ฟังและอ่าน
5. พุดและเขียนบรรยายความรู้สึกและแสดง ความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับ เรื่องต่างๆ กิจกรรม ประสบการณ์ และข่าว/เหตุการณ์ อย่างมีเหตุผล	ภาษาที่ใช้ในการแสดงความรู้สึก ความคิดเห็น และให้เหตุผลประกอบ เช่น ชอบ ไม่ชอบ ดีใจ เสียใจ มีความสุข เศร้า หิว รสชาติ สวย น่า เกลียด เสียดัง ดี ไม่ดี จากข่าว เหตุการณ์ สถานการณ์ ในชีวิตประจำวัน

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. พูดและเขียนนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์ เรื่องและประเด็นต่างๆ ตามความสนใจของสังคม	การนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์ เรื่องและประเด็นที่อยู่ในความสนใจของสังคม เช่น การเดินทาง การรับประทานอาหาร การเล่นกีฬา/ดนตรี การดูภาพยนตร์ การฟังเพลง การเลี้ยงสัตว์ การอ่านหนังสือ การท่องเที่ยว การศึกษา สภาพสังคม เศรษฐกิจ
2. พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ/แก่นสาระที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง กิจกรรม ข่าว เหตุการณ์ และสถานการณ์ตามความสนใจ	การจับใจความสำคัญ/แก่นสาระ การวิเคราะห์เรื่อง กิจกรรม ข่าว เหตุการณ์ และสถานการณ์ตามความสนใจ
3. พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ ทั้งในท้องถิ่น สังคม และโลก พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ	การแสดงความคิดเห็น การให้เหตุผลประกอบและยกตัวอย่างเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ในท้องถิ่น สังคม และโลก

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้ อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทาง เหมาะกับระดับของบุคคล โอกาส และสถานที่ ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา	การเลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางในการสนทนา ระดับของภาษา มารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เช่น การขอบุคคลขอโทษ การชมเชย การใช้สีหน้าท่าทางประกอบ การพูดขณะแนะนำตนเอง การสัมผัสมือ การโบกมือ การแสดงความ รู้สึกชอบ/ไม่ชอบ การกล่าวอวยพร การแสดงอาการตอบรับหรือปฏิเสธ
2. อธิบาย/อภิปรายวิถีชีวิต ความคิด ความเชื่อ และที่มาของขนบธรรมเนียม และประเพณีของเจ้าของภาษา	วิถีชีวิต ความคิด ความเชื่อ และที่มาของขนบธรรมเนียม และประเพณีของเจ้าของภาษา
3. เข้าร่วม แนะนำ และจัดกิจกรรมทางภาษา และวัฒนธรรมอย่างเหมาะสม	กิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม เช่น การเล่นเกม การร้องเพลง การเล่านิทาน/เรื่องจากภาพยนตร์ บทบาทสมมุติ ละครสั้น วันขอบุคคลพระเจ้า วันคริสต์มาส วันขึ้นปีใหม่ วันวาเลนไทน์

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา กับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. อธิบาย/เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างโครงสร้างประโยค ข้อความ ลำดับ คำ พังเพย สุภาษิต และบทกลอนของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย	การอธิบาย/การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างโครงสร้างประโยค ข้อความ ลำดับ คำ พังเพย สุภาษิต และบทกลอนของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย
2. วิเคราะห์/อภิปราย ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างวิถีชีวิต ความเชื่อและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา กับของไทยและนำไปใช้อย่างมีเหตุผล	การวิเคราะห์/การอภิปรายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างวิถีชีวิต ความเชื่อและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา กับของไทย การนำวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาไปใช้

สาระที่ 3 ภาษา กับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้และเปิดโลกทัศน์ของตน

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. ค้นคว้า/สืบค้น บันทึก สรุป และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ และนำเสนอด้วยการพูดและการเขียน	การค้นคว้า/การสืบค้น การบันทึก การสรุป การแสดงความคิดเห็น และนำเสนอข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก การใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้และเปิดโลกทัศน์ของตน

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม	การใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองเสมือนจริงที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้า รวบรวม วิเคราะห์ และสรุปความรู้/ข้อมูลต่างๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ ใน การศึกษาต่อและประกอบอาชีพ	การใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/การค้นคว้าความรู้/ข้อมูลต่างๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ
2. เผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ ข้อมูล ข่าวสารของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น/ประเทศชาติ เป็นภาษาต่างประเทศ	การใช้ภาษาอังกฤษในการเผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ข้อมูล ข่าวสารของ โรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น/ประเทศชาติ

2.1.3 ประมวลรายวิชาทักษะภาษาอังกฤษเชิงวิชาการ โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย นนทบุรี

วิชาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจเชิงวิชาการ เป็นวิชาเพิ่มเติม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในแผนการเรียนมนุษยศาสตร์ จำนวน 2 ชั่วโมง / สัปดาห์ หรือ 40 ชั่วโมง / ภาค

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

คำอธิบายรายวิชา

ศึกษาและปฏิบัติเกี่ยวกับการฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษเชิงวิชาการเพื่องานหรืออาชีพทางธุรกิจที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษในการทำงาน คำศัพท์เทคนิคทางธุรกิจและพาณิชย์ อิเล็กทรอนิกส์ (E-Commerce) การให้ข้อมูลเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการ การสนทนาในสถานการณ์ทางธุรกิจ การสนทนาทางโทรศัพท์ การอ่านเอกสาร โฆษณา การสืบค้นข้อมูลทางธุรกิจ การเขียนบันทึก รายงานการปฏิบัติงาน ข้อความทางโทรศัพท์ ข้อความบนสื่อสังคมออนไลน์ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในงานอาชีพทางธุรกิจ ศึกษาวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาที่สำคัญในการทำงานที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษและแสวงหาความรู้ เชื่อมโยงกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ โดยการใช้ภาษาเป็นเครื่องมือ

วิธีการจัดการเรียนการสอน

1. การฟัง พูด อ่าน เขียน
2. การมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น
3. การนำเสนอผลงาน

การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ตามกำหนดเกณฑ์ตัดสินคุณภาพของระเบียบการวัดและประเมินผล ฯ หลักสูตร
แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 8 ประการ ดังนี้

1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
2. ซื่อสัตย์สุจริต
3. มีวินัย
4. ใฝ่เรียนรู้
5. อยู่อย่างพอเพียง
6. มุ่งมั่นในการทำงาน
7. รักความเป็นไทย
8. มีจิตสาธารณะ

การประเมินอ่านคิดวิเคราะห์เขียน ตามกำหนดเกณฑ์ตัดสินคุณภาพของระเบียบการวัด
และประเมินผล ฯ

1. ขอบเขตการประเมิน

การอ่านจากสื่อสิ่งพิมพ์ที่ให้ข้อมูลสารสนเทศ ความรู้ ประสบการณ์ แนวคิดทฤษฎี
แสดงความคิดเห็นโต้แย้งหรือสนับสนุน ตลอดจนประยุกต์ใช้ในการตัดสินใจ แก้ปัญหาและ
ถ่ายทอดเป็นข้อเขียน รายงาน บทความทางวิชาการอย่างถูกต้องตามหลักวิชา เช่น อ่านบทความ
วิชาการ

2. ตัวชี้วัดความสามารถในการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน

- 1) สามารถอ่านเพื่อการศึกษา ค้นคว้า เพิ่มพูนความรู้ ประสบการณ์และการ
ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน
- 2) สามารถวิเคราะห์สิ่งที่ผู้เขียนต้องการสื่อสารกับผู้อ่าน และให้ข้อเสนอแนะใน
แง่มุมต่างๆได้
- 3) สามารถประเมินแนวคิดที่ได้จากสิ่งที่อ่านอย่างหลากหลาย
- 4) สามารถเขียนแสดงความคิดเห็นโต้แย้ง สรุป โดยมีข้อมูลอธิบายสนับสนุนอย่าง
เพียงพอและสมเหตุสมผล

กล่าวโดยสรุปได้ว่าหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราชที่ 2551 กลุ่มสาระการ
เรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และประมวลรายวิชาทักษะภาษาอังกฤษเชิงวิชาการ โรงเรียนสวนกุหลาบ
วิทยาลัย นนทบุรี มีจุดมุ่งหมายเดียวกันเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษ
ในระดับมาตรฐานตามที่หลักสูตรกำหนด

2.2 การเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา

การเรียนการสอนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศในปัจจุบัน มีการพัฒนาแนวคิดที่หลากหลายมากขึ้น เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนในชั้นเรียนให้เกิดประสิทธิภาพในการเรียนอย่างสูงสุด อีกทั้งยังมีเป้าหมายเพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะและความรู้เทียบเท่าตามความคาดหวังของหลักสูตร แนวคิดการบูรณาการเนื้อหาและภาษาเป็นหนึ่งในแนวคิดที่ออกแบบมาสำหรับการเรียนภาษาต่างประเทศโดยเฉพาะ เป็นแนวคิดที่ให้ผู้เรียนสามารถเรียนเนื้อหาและภาษาไปพร้อมๆกัน โดยมีหลักการและแนวคิดดังต่อไปนี้

2.2.1 ที่มาของการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา

การเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาหรือ Content and Language Integrated Learning (CLIL) เป็นแนวคิดที่ริเริ่มโดย David Marsh ของ University of Jyväskylä ประเทศฟินแลนด์ ในปี ค.ศ.1994 ในยุโรป เป็นแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาและภาษาเข้าด้วยกัน มีความหมายครอบคลุมในวงกว้างสำหรับการจัดการเรียนการสอนที่เกี่ยวข้องกับภาษา ซึ่งเป็นแนวคิดที่ใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการเรียนเนื้อหาหรือสาระวิชาอื่นๆ เช่น ประวัติศาสตร์ หรือ ภูมิศาสตร์ เป็นต้น หรืออีกนัยยะคือทำหน้าที่เป็นเครื่องมือในการสอนเนื้อหาและภาษาไปพร้อมๆกัน

Marsh (2005) ได้อธิบายความเป็นมาของหลักการแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาและภาษา ช่วงประมาณปี ค.ศ.1950 การเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในสมัยนั้นใช้รูปแบบการสอนที่เน้นไวยากรณ์และการแปล (Grammar Transition) ต่อมาในปี ค.ศ.1960 ได้เปลี่ยนจากเน้นไวยากรณ์และการแปลมาเป็นการสอนที่เน้นการท่องจำและการทำซ้ำๆ โดยอิงตามแนวคิดกลุ่มพฤติกรรมนิยม หลังจากนั้นในปี ค.ศ.1970 เมื่อการเรียนแบบเดิมไม่สามารถพัฒนาผู้เรียนได้มากนัก อีกทั้งมีการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงของยุคสมัยที่ผู้คนสามารถเข้าถึงการเรียนภาษาได้มากขึ้น มีหลายสถาบันการศึกษาเริ่มใช้ภาษาต่างประเทศในสื่อกลางในการสอนภาษาอื่นแทนการสอนวิชาเพื่อการสื่อสารเพียงอย่างเดียว จึงได้มีการนำวิธีการบูรณาการเนื้อหาและการเรียนภาษานี้ไปใช้อย่างแพร่หลายในหลายช่วงชั้น นักวิชาการหลายๆคนจึงได้ศึกษาและเกิดเป็นแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาและภาษาขึ้นมานั่นเอง แนวคิดการบูรณาการเนื้อหาและภาษาเริ่มได้รับการยอมรับมากขึ้นหลายๆโรงเรียนนำแนวคิดนี้ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง โรงเรียนเอกชน และโรงเรียนประจำที่เริ่มนำภาษาต่างประเทศมาเป็นภาษาหลักในการเรียนการสอน ทำให้เกิดการเรียนรู้เนื้อหาสาระวิชาและภาษาขึ้นพร้อมๆกันอย่างสมดุล ต่อมาแนวคิดนี้ได้ทำให้เกิดการศึกษาที่เท่าเทียมกันมากขึ้นสำหรับสมัยนั้น เพราะสำหรับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองสำหรับผู้คนในสมัยนั้น ยังมีการจำกัดชนชั้นและกลุ่มผู้เรียน บางครอบครัวเท่านั้นที่มีการสนับสนุน ทำให้โอกาสในการเรียนไม่เท่าเทียมกันมากนัก

แม้ว่าการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา หรือ CLIL จะถูกนำมาใช้ครั้งแรกในปี 1994 แต่นักวิจัยหลายท่านได้ศึกษาถึงที่มาของแนวคิดนี้ โดยการมองย้อนกลับไปสู่ประวัติศาสตร์ของชาวอิตาลีเมื่อประมาณ 5,000 ปีที่แล้ว (Hanesová, 2015) เพื่อให้เข้าใจวิธีการของ CLIL ในปัจจุบันมากขึ้นที่ จำเป็นต้องดูประวัติศาสตร์สำหรับวิวัฒนาการของแนวคิด เมื่อประมาณ 5,000 ปีที่แล้ว ความพ่ายแพ้ของชาวสุเมเรียนทำให้ชาวอิตาลีเรียนรู้อาณาจักรสุเมเรียนท้องถิ่นสำหรับการเรียนการสอน เวลาต่อมาเกิดชุมชนที่มีภาษาหลายภาษาเกิดขึ้นในดินแดนเดียวกัน สำหรับกลุ่มคนเหล่านี้ที่สามารถสื่อสารได้สองภาษา (bilingualism) หรือ พหุภาษานิยม (plurilingualism) กลายเป็นข้อได้เปรียบเพราะสำหรับบางคนที่ต้องการเรียนภาษาต่างประเทศต้องไปประเทศของภาษานั้น หรือจ้างครูส่วนตัวในการเรียนเท่านั้น การใช้ภาษาต่างประเทศในการสอนเนื้อหาได้รับความนิยมตั้งแต่สมัยโรม ที่ซึ่งเด็ก ๆ ได้รับการศึกษาในภาษากรีกซึ่งเป็นการเปิดโอกาสใหม่ ๆ ให้กับพวกเขา (Coyle, 2007) ดังนั้นประเพณีของการศึกษาสองภาษา (Bilingual Education) จึงมีประวัติศาสตร์อันยาวนาน ในประเทศที่มีภาษาราชการมากกว่าหนึ่งภาษา เช่น ในลักเซมเบิร์กที่สอนภาษาเยอรมันและฝรั่งเศส ในช่วงกลางทศวรรษ 1960 มีการนำภาษาที่ไม่ใช่ภาษาแม่คือ ภาษาฝรั่งเศสมาใช้เป็นครั้งแรกในแคนาดาและได้นำไปใช้ในโรงเรียนอนุบาลโดยกลุ่มคนที่อาศัยอยู่ในควิเบก เกิดเป็นโปรแกรมที่ให้นักเรียนที่เรียนภาษาต่างประเทศใช้ภาษานั้นๆในการเรียนตลอดชั้นเรียน ซึ่งทำให้เกิดการพัฒนาและนำไปใช้ในหลายๆโรงเรียน ในหลายทศวรรษติดต่อกัน การสอนแบบ 'immersion' หรือ การที่นักเรียนสามารถพัฒนาความสามารถทางภาษาได้เทียบเท่ากับเจ้าของภาษา โดยการสร้างสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียนให้เอื้อต่อการเรียนภาษานั้น ได้ถูกอ้างถึงการศึกษาสองภาษา (Bilingualism) ครูหลายคนในสหรัฐอเมริกาและอังกฤษใช้การบูรณาการเนื้อหาและภาษาในโปรแกรมการศึกษาสองภาษา การแพร่กระจายดังกล่าวขยายไปสู่นโยบายภาษาของยุโรป และในปี 1978 คณะกรรมาธิการยุโรป (EC) ได้เน้นที่จะสนับสนุนการสอนในโรงเรียนโดยใช้สื่อมากกว่าหนึ่งภาษา" ในปี 1983 รัฐสภายุโรปได้ปรับใช้ EC เพื่อพัฒนาโปรแกรมสอนภาษาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โรงเรียนเริ่มสอนวิชาหลายวิชาเป็นภาษาต่างประเทศเท่ากับการเพิ่มเนื้อหาไปใช้ในการสอนภาษาต่างประเทศมากขึ้นเท่ากัน CLIL เหมาะกับการพัฒนาความสามารถหลายภาษาของสหภาพยุโรปในแง่ของการขับเคลื่อนการศึกษาและการเมือง จนทำให้เกิดคำว่า CLIL เพื่อการประกาศเกียรติคุณในปี 1994

ตารางที่ 2.1 ที่มาและประวัติของการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาโดยสรุป (Hanesová, 2015)

ปี	หน่วยงาน / บุคคล	คำอธิบาย
1990	โปรแกรม Lingua เปิดตัวโดย คณะกรรมการยุโรป (EC)	ส่งเสริมให้นักศึกษามหาวิทยาลัยได้รวมสาขาวิชา หลักเข้ากับการเรียนภาษาต่างประเทศ
1993	สภาความร่วมมือทาง วัฒนธรรมแห่งยุโรป	การเรียนรู้ภาษาเพื่อการเป็นพลเมืองยุโรป: การ ประชุมเชิงปฏิบัติการนานาชาติสำหรับการสอน ภาษาและการฝึกอบรมครู (รายงานการศึกษาสอง ภาษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา: การเรียนรู้และการ สอนวิชาที่ไม่ใช่ภาษาผ่านภาษาต่างประเทศ
1994	D. Marsh, University of Jyväskylä, Finland	CLIL หมายถึงวิชาหรือบางส่วนของวิชาได้รับการ สอนผ่านภาษาต่างประเทศโดยมีเป้าหมายสอง ประการพร้อมกัน: การเรียนรู้เนื้อหาและ ภาษาต่างประเทศ
1995	EC Resolution (1995) ว่าด้วย การปรับปรุงและกระจายการ เรียนรู้ภาษาและการสอน ภายในระบบการศึกษาของ EU	การส่งเสริมวิธีการที่เป็นนวัตกรรมและโดยเฉพาะ อย่างยิ่งในการสอนชั้นเรียนในภาษาต่างประเทศ สำหรับสาขาวิชาอื่นที่ไม่ใช่ภาษาโดยให้การสอน สองภาษา เน้นที่การศึกษาแบบพหุภาษาในยุโรป – โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับความสำคัญของ ความคิดสร้างสรรค์และแนวทางปฏิบัติที่มี ประสิทธิภาพมากที่สุดในการช่วยให้พลเมือง สหภาพยุโรปทุกคนมีความเชี่ยวชาญใน 3 ภาษา ในยุโรป
1996	เครือข่าย EuroCLIC UniCOM – มหาวิทยาลัย Jyväskylä ฟินแลนด์	CLIL – คำศัพท์ที่ครอบคลุมสำหรับแนวทางที่มีอยู่ ทั้งหมด (content-based instruction, immersion, bilingual education) (Marsh & Langé, 2002)
2000- 2006	โครงการทุนยุโรปโดย EC	โครงการ Comenius, Erasmus และ Socrates - การ จัดหาเงินทุนสำหรับกิจกรรมของ 'ครูในสาขาวิชา อื่นที่จำเป็นหรือต้องการสอนเป็น ภาษาต่างประเทศ

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

ปี	หน่วยงาน / บุคคล	คำอธิบาย
2007	กระทรวงศึกษาธิการสโลวัก: แนวคิดการสอน ภาษาต่างประเทศใน โรงเรียน ประถมศึกษาและมัธยมศึกษา)	CLIL มีบทบาทในปรัชญาการสอนภาษาในสโล วาเกียในปัจจุบัน
2011	กรอบงานยุโรปสำหรับ การศึกษาของครู CLIL (Frigols et al. 2011)	กรอบงานสำหรับการพัฒนาวิชาชีพครู CLIL

จากที่กล่าวมา การเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาซึ่งมีที่มาจาก การปรับเปลี่ยนรูปแบบการเรียนภาษา โดยที่มุ่งหวังให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาและเนื้อหาสาระวิชาอื่นไปพร้อมๆกันได้อย่างยั่งยืนผ่านการ ใช้การเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา

2.2.2 องค์ประกอบของการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา

แนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา เป็นแนวคิดที่สามารถนำไปใช้ในหลายๆภาษาทั่วโลก สำหรับการเรียนภาษาเพื่อเป็นภาษาที่สอง หรือภาษาต่างประเทศ Coyle (2007) ได้เปรียบแนวคิด CLIL ให้เป็นการเรียนที่เน้นทั้งสองทาง (dual-focused form) สำหรับการให้ความสำคัญทั้งเนื้อหาและภาษาไปพร้อมๆกัน เป็นแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับภาษา ความรู้ทางวัฒนธรรม ความเข้าใจ และทักษะต่างๆ โดยที่เนื้อหาการสอนจะได้รับการสอนโดยใช้ภาษาอื่นที่ไม่ใช่ภาษาแม่ในการสื่อกลางตลอดการเรียนรู้ โดยจุดมุ่งหมายเพื่อการเรียนภาษาและเนื้อหาไปพร้อมๆกันอย่างสมดุล

Bentley (2009) ได้แบ่งการเรียนการสอนแบบบูรณาเนื้อหาและภาษาออกเป็น 3 ลักษณะที่สำคัญตามบริบทของการจัดหลักสูตรเพื่อใช้ในการเรียนการสอนแบบบูรณาเนื้อหาและภาษาในชั้นเรียน อันได้แก่ Soft CLIL มีรูปแบบการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาที่ยังคงให้ความสำคัญกับเนื้อหาที่สอนตามหลักสูตรกำหนด ในขณะที่ Hard CLIL เป็นการจัดการเรียนการสอนแบบครึ่งหนึ่งของหลักสูตรเป็นการสอนโดยภาษาอื่นที่ไม่ใช่ภาษาแม่ และรูปแบบสุดท้ายคือการจัดการเรียนการสอนแบบกลางๆ ระหว่างสองลักษณะแรกที่มีการสอนวิชาเนื้อหาตามชั่วโมงที่หลักสูตรกำหนดไว้เท่านั้น

ตารางที่ 2.2 แบบจำลองการเรียนการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (Bentley, 2009)

Soft CLIL	ประเภท	เวลา	บริบท
	ภาษาเป็นหลัก (Language-led)	45 นาที ต่อสัปดาห์	เนื้อหาบางส่วนถูกสอนใน รายวิชาภาษา
	เนื้อหาเป็นหลัก (Subject-led modular)	15 ชั่วโมง ต่อภาคเรียน	โรงเรียนหรือครูผู้สอนเลือก บางส่วนจากหลักสูตร เนื้อหาเพื่อสอนเป็น ภาษาเป้าหมาย
	เน้นการสอนภาษาบางส่วน (Partial Immersion)	ประมาณ 50 % ของหลักสูตร	ครึ่งหนึ่งของหลักสูตรถูก สอนเป็นภาษาเป้าหมาย เนื้อหาอาจปรากฏในภาษา แม่หรืออาจเป็นเนื้อหาใหม่ ได้
Hard CLIL			

การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษามีองค์ประกอบสำคัญของการจัดการเรียนรู้ หรือที่เรียกว่า The 4Cs (Coyle, 2007; Coyle et al., 2010) ได้แก่ เนื้อหา (Content) ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communication) ทักษะทางปัญญา (Cognition) และวัฒนธรรม (Culture) การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาให้สมบูรณ์นั้นจำเป็นต้องมีองค์ประกอบครบถ้วนทั้ง 4 อย่าง เพื่อให้บรรลุตามจุดประสงค์การเรียนรู้และผลลัพธ์ของการเรียนรู้ตามรูปแบบแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา รายละเอียดของแต่ละองค์ประกอบ สามารถอธิบายได้ดังนี้

1. เนื้อหา (Content) ส่วนประกอบสำคัญของการจัดการเรียนการสอน หรือคือแก่นวิชาที่ถูกใช้เป็นเนื้อหาในการสอน ได้แก่ ศิลปะ หน้าที่พลเมือง วรรณคดี การออกแบบ เทคโนโลยี เศรษฐศาสตร์ สิ่งแวดล้อมศึกษา ภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ สังคมศาสตร์ และพลศึกษา เป็นต้น สำหรับบางหลักสูตรได้มีการออกแบบการจัดการเรียนรู้แบบสหวิทยา เช่น การเรียนเนื้อหาประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์และศิลปะเฉพาะสาขาพร้อมๆ กัน โดยส่วนมากในระดับประถมศึกษา หากต้องการจัดการเรียนรู้ให้ประสบผลสำเร็จนั้น จำเป็นต้องวิเคราะห์เนื้อหาให้สอดคล้องกับภาษาและต้องถ่ายทอดเนื้อหาออกมาให้เข้าใจง่าย

2. ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communication) ผู้เรียนจำเป็นต้องถ่ายทอดความรู้วิชาภาษาที่เรียนออกมาได้ทั้งในรูปแบบการเขียนและการพูด ผู้สอนต้องให้การสนับสนุนผู้เรียนให้มี

ปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ ซึ่งจุดมุ่งหมายของการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษานั้นต้องการให้เพิ่มระยะเวลาที่ผู้เรียนพูด (STT: Student Talking Time) และลดระยะเวลาที่ครูพูด (TTT: Teacher Talking Time) นั้นเอง ยิ่งไปกว่านั้นควรส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการประเมินตนเองและจากเพื่อนหรือกลุ่ม เมื่อผู้เรียนเรียนรู้ภาษาพร้อมกับเนื้อหาสาระวิชา พวกเขาจะทราบว่าเนื้อหาและภาษาได้ถูกบูรณาการเข้าด้วยกัน

3. ทักษะทางปัญญา (Cognition) การเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาส่งเสริมให้เกิดทักษะการคิดซึ่งเป็นความท้าทายของผู้เรียนให้คิด ทบทวนและมีส่วนร่วมในทักษะการคิดขั้นสูง ทักษะการคิดเหล่านี้ ได้แก่ การให้บอกเหตุผล ความคิดสร้างสรรค์และการประเมินผล ซึ่งการจะสามารถจัดการเรียนรู้ให้คล่องได้นั้น จำเป็นอย่างยิ่งต้องผลักดันระบบการคิดของผู้เรียนให้สอดคล้องกับภาษาและสอนภาษาเพื่อให้สามารถอธิบายความคิดเหล่านั้นได้อย่างเป็นระบบ

4. วัฒนธรรม (Culture) วัฒนธรรมถือได้ว่าเป็นแก่นหลักของการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา บางครั้งผู้เรียนจำเป็นต้องสื่อสารภาษาอื่นที่ไม่ใช่ภาษาแม่กับคนต่างชาตินที่มีความแตกต่างด้านวัฒนธรรมและการดำรงชีวิต การตระหนักรู้ถึงความแตกต่างของวัฒนธรรมเหล่านั้นจึงสำคัญสำหรับผู้เรียน การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาเป็นสะพานเชื่อมให้เกิดโอกาสในการการเรียนรู้บริบททางวัฒนธรรมที่หลากหลายและเปิดกว้างยิ่งขึ้น ทั้งยังต้องการให้ผู้เรียนเกิดทัศนคติที่ดีและรับผิดชอบต่อการเป็นพลเมืองโลก ในห้องเรียนเอง ควรมุ่งเน้นให้เกิดความเท่าเทียมของภาษาบ้านเกิด หรือคิดต่อสร้างโอกาสให้แก่ผู้เรียนในรู้จักเพื่อนต่างชาติ

จากที่กล่าวมาข้างต้น การเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาตามความคิดของผู้วิจัย หมายถึง การเรียนการสอนที่มุ่งเน้นการเรียนรู้ความรู้ของเนื้อหาและการใช้ภาษาต่างประเทศที่ไม่ใช่ภาษาแม่ไปพร้อมๆกันอย่างสมดุล ซึ่งเป็นวิธีการบูรณาการเนื้อหา ภาษา การคิดและวัฒนธรรมในการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะภาษา และเกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาต่างประเทศ ซึ่งการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา ประกอบไปด้วยองค์ประกอบหลัก 4 อย่าง ได้แก่ เนื้อหา (Content) ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communication) ทักษะทางปัญญา (Cognition) และวัฒนธรรม (Culture)

2.2.3 ขั้นตอนการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา

การเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาว่าเป็นการจัดการเรียนการสอนที่ต้องใช้ครูผู้สอนมีส่วนร่วมสำคัญในการออกแบบการเรียนรู้ การเปลี่ยนการสอนจากรูปแบบเดิมเป็นรูปแบบใหม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเปลี่ยนมาเป็นการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษานั้น จำเป็นต้องใช้เวลา ความอดทน และการสนับสนุนอย่างมีอาชีพ การเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหา

และภาษาเป็นสามารถหยึดหยุ่นได้ขึ้นอยู่กับกรอกแบบว่าจะนำเอาเนื้อหาและภาษามานบูรณาเข้าด้วยกันอย่างไร เพราะจำเป็นต้องกรอกแบบให้เกิดคุณค่าของภาษาและเนื้อหาที่ไม่เกี่ยวกับภาษา

Coyle et al. (2010) สรุปขั้นตอนกรเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาไว้ 5 ขั้นตอนได้แก่

ขั้นที่ 1 แบ่งปันวิสัยทัศน์ของ CLIL เป็นขั้นที่รวมครูผู้สอนภาษาและครูผู้สอนวิชาอื่นๆ มาร่วมกันกรออกแบบกรเรียนรู้เพื่อให้เกิดวิสัยทัศน์ในการเรียนกรสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาเดียวกัน หากในโรงเรียนไม่เคยสอนด้วยแนวคิดนี้มาก่อน จึงจำเป็นต้องหารือและกรบมกรเรียนรู้รูปแบบนี้เพื่อแบ่งปันความคิด โดยครูภาษาและครูสาระวิชาอื่นสามารถทำงานร่วมกันได้

ขั้นที่ 2 วิเคราะห์และกรออกแบบ CLIL ในบริบทเฉพาะ ในขั้นนี้จะเกิดการกรออกแบบโมเดลที่ใช้ในการเรียนกรสอนขึ้น ตามวิสัยทัศน์ที่ได้ตกลงกันในขั้นที่ 1

ขั้นที่ 3 กรออกแบบแผนกรจัดการเรียนรู้ เป็นขั้นที่มีแผนกรสอนที่คลอคลุมขั้นตอนกรสอน 4 ขั้นตาม 4cs Framework โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) Content ขั้นกรสร้างความรู้ ทักษะและความเข้าใจใหม่ให้เกิดแก่ผู้เรียน ได้แก่ เนื้อหาที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ทักษะและความเข้าใจใหม่

2) Communication ขั้นกรมีปฏิสัมพันธ์กรเรียนรู้ในภาษาผ่านกระบวนการเรียนรู้ ในขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนจะสามารถใช้ภาษาในการเรียนรู้ได้ต่างจากรเรียนภาษารูปแบบเดิม ซึ่งจะช่วยให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของเนื้อหาและภาษา

3) Cognition ขั้นที่เกิดกรมีส่วนร่วมของระบบความคิด กรแก้ปัญหา ความเข้าใจและการยอมรับสิ่งท้าทาย ซึ่งกรเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาจะประสบความสำเร็จได้นั้น จำเป็นต้องท้าทายผู้เรียนให้เกิดกรสร้างความรู้ใหม่ พัฒนาทักษะเดิมผ่านกรมีส่วนร่วมในการคิด

4) Culture ขั้นที่แสดงให้เกิดความตระหนักถึงตัวตนของตัวเองและผู้อื่น ความเป็นพลเมืองและความเข้าใจเรื่องความหลากหลายของวัฒนธรรม

ขั้นที่ 3 กรสื่อสารเป็นขั้นที่ต้องอธิบายกรเรียนรู้ภาษาและการใช้ภาษาให้เกิดขึ้นให้ได้ ขั้นนี้จะเกี่ยวข้องกับเนื้อหาของภาษาที่ต้องการให้เกิดแก่ผู้เรียน

ขั้นที่ 4 ขั้นกรพัฒนาความตระหนักทางวัฒนธรรม เพื่อให้ผู้เรียนเห็นถึงความสำคัญของการมีความตระหนักทางวัฒนธรรมที่จำเป็นอย่างยิ่งในยุคปัจจุบัน เพื่อให้เข้าใจตนเองและผู้อื่น ซึ่งในการเรียนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา กรส่งเสริมความตระหนักทางวัฒนธรรมเป็นเรื่องจำเป็นอย่างยิ่ง

ขั้นที่ 5 ตรวจสอบและประเมินผล เป็นขั้นที่ออกแบบการประเมินผลที่สอดคล้องกับจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ในขั้นต้นๆ

กล่าวโดยสรุปได้ว่าสำหรับขั้นตอนในการพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษานั้นมีขั้นตอนในการออกแบบการเรียนรู้ที่สำคัญ 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 นำเข้าสู่เนื้อหา เป็นขั้นที่ครูนำหัวข้อ (theme) ที่ใช้ในการสอนให้แก่ นักเรียน เพื่อกระตุ้นความสนใจ ขั้นที่ 2 กระตุ้นการรู้คิด เป็นขั้นที่นักเรียนทำงานกลุ่มและอ่านบทอ่านที่ครูกำหนดให้ ขั้นที่ 3 สร้างความตระหนักทางวัฒนธรรม เป็นขั้นที่นักเรียนเปรียบเทียบความต่างระหว่างวัฒนธรรมที่ได้เรียนรู้จากบทอ่านกับวัฒนธรรมไทยตามรูปแบบที่ครูกำหนด ขั้นที่ 4 สื่อสารสร้างความเข้าใจ เป็นขั้นที่นักเรียนสรุปสิ่งที่อ่านเพื่อแสดงความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน

2.2.4 ประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา

การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาเป็นที่ยอมรับจากหลายๆประเทศมาอย่างยาวนาน ทำให้เกิดการวิจัยและศึกษาจำนวนมากถึงประโยชน์ของการจัดการเรียนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาโดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

Marsh (2005) กล่าวว่า แนวคิด CLIL ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนภาษาได้อย่างเป็นธรรมชาติ เพราะผู้เรียนจะลืมเรื่องหลักไวยากรณ์หรือความถูกต้องของภาษาไปชั่วขณะและให้ความสนใจแค่เนื้อหาสาระของเรื่องนั้นๆเท่านั้น วิธีนี้จึงเป็นการเรียนภาษาที่ทำให้เกิดการเรียนรู้อย่างเป็นธรรมชาติ ในขณะที่ Bentley (2009) ได้เสริมถึงความสำคัญของการจัดการเรียนรู้เนื้อหาและภาษาว่าช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะภาษาแม่และพัฒนาทักษะการสื่อความคิดเกี่ยวกับสาขาอื่นๆ เช่น วิทยาศาสตร์ ศิลปะศาสตร์และเทคโนโลยี และยังเป็นการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนเพิ่มประสบการณ์การรู้ภาษาต่างประเทศแทนการเรียนไวยากรณ์เพียงอย่างเดียวและอธิบายประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา ต่อไปนี้

- 1) เป็นการแนะนำเนื้อหาวิชาใหม่ให้แก่ผู้เรียนผ่านการเรียนด้วยภาษาต่างประเทศ
- 2) พัฒนาระบบความคิดทางภาษาของผู้เรียนในการเรียนวิชาต่างๆ
- 3) พัฒนาประสิทธิภาพในการเรียนรู้ของเนื้อหาสาระวิชาและภาษา
- 4) เพิ่มความมั่นใจให้แก่ผู้เรียนในการใช้ภาษาต่างประเทศมากยิ่งขึ้น
- 5) สื่อการเรียนการสอนมีการพัฒนาระบบการคิดตั้งแต่เริ่มต้น
- 6) ส่งเสริมความเชื่อมโยงที่ดีแก่การเป็นพลเมืองโลก

ยิ่งไปกว่านั้นจากการศึกษาหลายๆแห่งในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนระดับประถมศึกษา ระหว่างการเรียนภาษาอังกฤษที่เริ่มต้นการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาตั้งแต่ระดับประถมศึกษา เมื่อสำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาแล้ว พวกเขามีความมั่นใจในการใช้

ภาษาอังกฤษมากพอๆกับใช้ภาษาแม่ อีกทั้งยังมีการใช้คำศัพท์ที่หลากหลายมากขึ้นและมีระดับภาษาที่สูงขึ้นกว่าการเรียนภาษาแบบปกติ สำหรับระดับมัธยมศึกษาชั้น การเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาช่วยให้เกิดความเชี่ยวชาญในการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้นและมีความรู้ของเนื้อหาสาระมากเท่าๆกับการเรียนด้วยภาษาแม่ จากการวิจัยทางสมองแสดงให้เห็นว่า การเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาช่วยให้ระบบความคิดของผู้เรียนทำงานและตื่นตัวตลอดระยะเวลาการเรียนรู้

Cimermanova (2017) ได้ให้มุมมองของการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาที่เป็นในเชิงบวก ดังนี้

- 1) เป็นการเปิดโอกาสให้แก่ผู้เรียนสามารถสื่อสารให้ภาษาเป้าหมายได้
- 2) เป็นการขยายความรู้ในคำศัพท์และเรียนรู้ภาษาของวิชานั้นๆ เช่น วิชาคณิตศาสตร์ เรียนรู้คำศัพท์การบวก (add) การลบ (subtraction) เป็นต้น
- 3) สามารถใช้ภาษาในการทำกิจกรรมต่างๆในชั้นเรียน
- 4) เปลี่ยนทัศนคติที่มีต่อการเรียนภาษาต่างประเทศให้ดีขึ้น
- 5) เพื่อเพิ่มเติมจากหลักสูตรดั้งเดิมของโรงเรียนให้ดีขึ้น

ในการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาให้สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมายได้นั้น ต้องคำนึงถึงปัจจัยต่างๆ อาทิ ความพร้อมของผู้สอนและผู้เรียน หรือแม้กระทั่งหลักสูตรของแต่ละโรงเรียน พรรณวลัย เกวระระ (2559) แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาในโรงเรียนไว้ว่ามีข้อจำกัดแยกออกเป็น 2 ประเด็นที่สำคัญได้แก่ ความพร้อมของผู้เรียนและความพร้อมของผู้สอน

1. ความพร้อมของผู้เรียน เป็นปัจจัยที่ขึ้นอยู่กับความพร้อมของครูด้วย เพราะในการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษานั้นต้องมีการสอดแทรกสิ่งแวดล้อมใหม่ให้แก่ผู้เรียน ครูผู้สอนต้องพร้อมในการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการสอนของตนเอง ปรับเทคนิควิธีการสอน ผู้เรียนเองต้องปรับตัวเพราะจะเคยชินกับการเรียนแบบป้อนข้อมูลความรู้ให้ มักเป็นผู้รับเสมอซึ่งอาจเป็นอุปสรรคในการเรียนได้ ดังนั้นการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาจะส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการเรียนรู้ในชั้นเรียนมากยิ่งขึ้น เปลี่ยนรูปแบบการสอนแบบเดิมเป็นแบบการบูรณาแบบใหม่และมีการแสดงความคิดเห็น การปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียนมากยิ่งขึ้น

2. ความพร้อมของผู้สอน การจัดการเรียนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาจะเกิดผลสำเร็จได้นั้นต้องอาศัยความสามารถและความพร้อมของครูผู้สอนเป็นสำคัญซึ่งอุปสรรคที่ใหญ่ที่สุดของครูคือการใช้ภาษาอังกฤษในการจัดการเรียนการสอนสำหรับครูประจำวิชา หากครูประจำวิชาสามารถพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของตนเองให้สามารถใช้ในการจัดการเรียนการสอนก็จะเป็น

การพัฒนาที่ยั่งยืน อีกทั้งยังเป็นการพัฒนาความรู้ความสามารถของครูผู้สอน และการสร้างความร่วมมือระหว่างครูกลุ่มสาระต่างๆกับครูภาษาอังกฤษอีกด้วย

กล่าวโดยสรุปคือ การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษามีประโยชน์ในการเรียนภาษาเป็นอย่างยิ่ง เพราะสามารถส่งเสริมผู้เรียนในระบบการคิด สร้างความมั่นใจให้ผู้เรียนในการใช้ภาษาและเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนของผู้เรียนมากยิ่งขึ้นอีกด้วย แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นการนำเอา รูปแบบการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาไปใช้นั้นควรคำนึงถึงความพร้อมของผู้สอนในประเด็นเรื่องความรู้ทางภาษาและความพร้อมของผู้เรียนเพื่อให้การจัดการเรียนรู้สามารถสำเร็จ ลุล่วงและเกิดประสิทธิภาพต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างสูงสุด

2.2.5 ลักษณะการจัดการเรียนการสอนตามการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา

Mehisto et al., (2008) ได้ระบอบุญประกอบหลักที่สำคัญในการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาเพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้

1) เน้นความหลากหลาย (Multiple focus) เป็นการสนับสนุนการเรียนรู้ภาษาในห้องเรียนวิชาอื่นๆ สนับสนุนการเรียนเนื้อหาสาระในห้องเรียนภาษา การบูรณาการหลากหลายวิชาเข้าด้วยกัน จัดการเรียนรู้แบบข้ามหลักสูตรและสนับสนุนการให้ Feedback ในกระบวนการเรียนรู้

2) สร้างสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ (Safe and Enriching Learning Environment) ใช้วิธีการจัดกิจกรรมที่เป็นประจำวัน ให้ความสำคัญทั้งเนื้อหาและภาษาในตลอดการเรียน สร้างความมั่นใจให้ผู้เรียนในการเรียนรู้ทั้งเนื้อหาและภาษา สนับสนุนการเรียนรู้ตามสภาพจริงของสิ่งแวดล้อมและสื่อการเรียนรู้และเพิ่มความตระหนักทางภาษาให้แก่ผู้เรียน

3) เน้นการเรียนรู้ตามสภาพจริง (Authenticity) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถรับความเชื่อเหลือในเรื่องภาษาที่ซ้หากจำเป็น เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในสิ่งที่ตนเองสนใจ เชื่อมโยงการเรียนรู้และการดำรงชีวิตของผู้เรียนเข้าด้วยกัน ต่อดิดต่อสื่อสารแลกเปลี่ยนกับผู้ที่มิประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้และใช้สื่อการสอนที่เป็นปัจจุบันและจากหลากหลายแหล่ง

4) การเรียนรู้เชิงบวก (Active Learning) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้สื่อสารมากกว่าครูผู้สอน ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมช่วยในการเลือกเนื้อหาและตั้งจุดมุ่งหมายในทักษะภาษาและทักษะการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนสามารถประเมินพัฒนาการของตนเองได้และสนับสนุนการทำงานเป็นคู่หรือเป็นทีม

5) การเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) ต่อยอดการเรียนรู้ของผู้เรียนจากความรู้เดิมที่ผู้เรียนมีรวมถึงทักษะ ทักษะคิด ความสนใจและประสบการณ์เดิม ปรับความรู้ใหม่ให้ผู้เรียนในรูปแบบที่เป็นกันเองมากขึ้น ตอบรับกับการเรียนรู้ที่แตกต่างของผู้เรียน ช่วยให้ผู้เรียนริเริ่มสร้างสรรค์และกระบวนการคิด

6) สนับสนุนให้เกิดความร่วมมือ (Co-operation) ร่วมมือในการออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้กับคนอื่นที่ไม่ใช่การเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา ให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการเรียนรู้และวิธีการให้ผู้ปกครองสามารถสนับสนุนนักเรียนได้ และให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้

พรประภา ชัยนา และ ลัดดา หวังภษิต (2564) ได้แนะนำการจัดการเรียนการสอนตามการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาไว้โดยแยกตามองค์ประกอบทั้ง 4 ประการที่สำคัญได้แก่ เนื้อหา (Content) การสื่อสาร (Communication) ความคิด (Cognition) และวัฒนธรรม (Culture) รายละเอียดดังต่อไปนี้

1) ด้านเนื้อหา ผู้เรียนต้องสามารถนำความรู้ในเนื้อหาสาระและความรู้ของภาษามาสร้างองค์ความรู้ของตนเองได้ ส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ประโยชน์จากการสืบค้นข้อมูลความรู้เองเพื่อเป็นการเพิ่มโอกาสให้ผู้เรียนในการเรียนรู้ เช่น การสอนการอ่านแก่ผู้เรียน ครูผู้สอนควรเลือกบทความที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับรายวิชาที่ผู้เรียนคุ้นเคยเนื้อหาหรือเป็นเรื่องราวใกล้ตัวของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีเป้าหมายในการอ่าน

2) ด้านภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นการเรียนรู้ภาษาโดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วนที่สำคัญได้แก่ ภาษาในการเรียนรู้ (Language of Learning) ภาษาสำหรับการเรียนรู้ (Language for Learning) ภาษาที่เกิดขึ้นผ่านการเรียนรู้ (Language Through Learning) โดยการเรียนรู้การสอนต้องมีการออกแบบเพื่อใช้ภาษาเป็นสื่อกลางในการเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในการสื่อสารผ่านสถานการณ์จริง เพื่อเพิ่มทัศนคติที่ดีต่อการใช้ภาษาแก่ผู้เรียน

3) ด้านทักษะทางปัญญา การเชื่อมโยงเนื้อหาและภาษาด้วยกระบวนการคิด มีกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนสามารถคิดวิเคราะห์ได้ และฝึกทักษะการคิดของผู้เรียน

4) ด้านวัฒนธรรม สอนให้ผู้เรียนตระหนักทางวัฒนธรรม ความแตกต่างของปัจเจกบุคคลและวัฒนธรรมอื่นๆ ผ่านกิจกรรมกลุ่มเพื่อสอนให้ผู้เรียนรับฟังความคิดเห็นผู้อื่นและการแบ่งปันในสังคม

ด้านภาษาเพื่อการสื่อสาร Ortiz (2014) ได้ขยายความของ 3 ส่วนที่สำคัญไว้ในการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาโดยเกี่ยวข้องกับการพัฒนาการด้านภาษาของผู้เรียนในขณะจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

1) ภาษาในการเรียนรู้ (Language of Learning) คือภาษาของเนื้อหาที่นำมาใช้ในการสอน ซึ่งภาษานี้เกิดจากการวิเคราะห์ภาษาที่จำเป็นสำหรับผู้เรียนเพื่อให้เข้าถึงสาระการเรียนรู้และทักษะพื้นฐานที่เกี่ยวข้องวิชานั้นๆ โดยที่ครูผู้สอนจะต้องวิเคราะห์เนื้อหา กระบวนการคิดและวัฒนธรรมเพื่อให้เกิดภาษาในการเรียนรู้

2) ภาษาสำหรับการเรียนรู้ (Language for Learning) เกี่ยวข้องกับคำศัพท์ที่ผู้เรียนจำเป็นต้องทราบเพื่อใช้ในการสื่อสารและบรรยายสิ่งที่เรียนรู้ ตัวอย่างคือ ภาษาที่ผู้เรียนใช้ในการอภิปรายหรือขยายความ ครูผู้สอนจะต้องสนับสนุนสำหรับภาษานี้เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการอภิปรายและการทำงานกลุ่ม เป็นต้น

3) ภาษาที่เกิดขึ้นผ่านการเรียนรู้ (Language Through Learning) คือภาษาที่ผู้เรียนใช้ในการประมวลผล ครูจะสามารถรู้ได้จากการเก็บข้อมูลและถามเพิ่มเติมในบทเรียนถัดไป

การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษามีครูผู้สอนและผู้เรียนที่เป็นบทบาทสำคัญในการเรียนรู้ สำหรับครูผู้สอนได้แบ่งออกเป็น 2 บทบาท (สุจินดา คำเงิน และคณะ, 2563) ได้แก่

1) ครูประจำวิชาหรือเนื้อหา (Content Teacher) เป็นการนำเอาการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษามาใช้เพื่อพัฒนาศักยภาพในการสอนและเป็นสิ่งท้าทายสำหรับครู ครูควรใช้พจนานุกรมออนไลน์ หรือฝึกฝนการตอบคำถามเกี่ยวกับการคิดขั้นสูง และเตรียมสื่อการสอนประกอบเพื่อเพิ่มความเข้าใจให้แก่ผู้เรียน เช่น รูปภาพ แผนภูมิ เป็นต้น

2) ครูภาษาที่นำเนื้อหาสาระมาสอน ต้องนำสื่อออนไลน์มาใช้ให้เป็นประโยชน์ในการสอนและนำหนังสือภาษาอังกฤษที่มีการเน้นคำศัพท์เฉพาะบทเรียนเพื่อสนับสนุนการคิดขั้นสูงของผู้เรียน

พรรณวลัย เกาะระ (2559) กล่าวว่าครูผู้สอนต้องมีทัศนคติที่ดีต่อการใช้ภาษาอังกฤษในการจัดการเรียนการสอนเพราะจุดประสงค์หลักของการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษามีใช้การสอนภาษา แต่ผู้เรียนต้องเรียนรู้ภาษาโดยใช้ภาษา โดยการให้มุ่งความสำคัญไปที่เนื้อหาเป็นหลักและภาษาเป็นรองอีกทั้งยังจำเป็นต้องทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้และจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียนเพื่อเพิ่มแรงจูงใจในการเรียนรู้ของผู้เรียนมากขึ้น

เนื่องจากการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาเป็นการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นสองทางซึ่งมีทั้งการสอนในรายวิชาและการสอนเนื้อหาบางส่วนด้วยภาษาต่างประเทศ ดังนั้นการประเมินผลจะเป็นส่วนที่สำคัญในกระบวนการเรียนรู้โดยแบ่งออกเป็นการประเมินสองลักษณะ ได้แก่ การประเมินผลด้านภาษา เพื่อวัดคุณภาพการรู้ภาษาของผู้เรียนว่าอยู่ในระดับใด และการประเมินผลการเรียนรู้ เพื่อประเมินผลจากการกระบวนการเรียนรู้และการพัฒนาโอกาสในการเรียนรู้ของผู้เรียน (สุจินดา คำเงิน และคณะ, 2563)

ประเด็นการประเมินผลของการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาไว้ว่าเป็นความท้าทายเพราะเป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่บูรณาการเนื้อหาและภาษาเข้าด้วยกัน ในหลายๆประเทศที่นำวิธีการนี้ไปใช้ยังไม่แน่ใจนักว่าจะสามารถประเมินผู้เรียนในวิธีการใดเพราะการสอนมุ่งเน้น

ความสำคัญทั้งเนื้อหาและภาษา Bently (2009) ได้อธิบายในประเด็นนี้ว่าสามารถมุ่งเน้นที่เนื้อหาสาระวิชาได้ เช่น คำตอบเพื่อแก้โจทย์ปัญหา หรือในเนื้อหาของภาษาเช่น การใช้ประโยค If Clause ในการตั้งสมมติฐาน หรือการวัดทั้งเนื้อหาและภาษาด้วยการให้ผู้เรียนบรรยายขั้นตอนต่างๆ ที่ต้องใช้คำศัพท์เฉพาะ (technical vocabulary) และลำดับของเรียงเวลา อย่างไรก็ตามในการสอนแบบ Soft CLIL มักจะมุ่งเน้นแค่ภาษา ในขณะที่ Hard CLIL จะมุ่งเน้นแค่การประเมินเนื้อหาและภาษา หรือแค่เนื้อหาสาระเท่านั้น ยิ่งไปกว่านั้นการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษายังสามารถใช้การประเมินด้านการสื่อสาร ด้านความคิด เช่น ผู้เรียนได้เรียนรู้อะไรบ้างหรือเรียนรู้ได้อย่างไรและทำไม เป็นต้น ในการประเมินผลการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาให้สมบูรณ์แบบได้นั้นจำเป็นต้องให้นักเรียนเป็นศูนย์กลางในการเรียนรู้และหามาตรฐานการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสามารถบรรลุเมื่อเรียนเนื้อหาสาระในภาษาต่างประเทศ และจำเป็นต้องคำนึงถึงเรื่องระดับภาษาและความต้องการในการเรียนเมื่อเลือกเนื้อหาสาระต่างๆ

การประเมินของการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาสามารถแบ่งได้เป็น 2 รูปแบบการประเมิน (Bently, 2009) ได้แก่

1) การประเมินเพื่อวัดความรู้รวบยอด (Summative Assessment) คือการประเมินการเรียนรู้ที่มีจุดประสงค์เพื่อวัดการเรียนรู้เนื้อหาสาระและช่วยให้ครูผู้สอนทราบว่าผู้เรียนรู้อะไรบ้าง ในระยะเวลาที่กำหนดโดยมักจะประเมินเมื่อจบท้ายบทเรียนหรือเมื่อจบวิชา ตัวอย่างได้แก่แบบทดสอบวัดต่างๆ

2) การประเมินความก้าวหน้า (Formative Assessment) เป็นการประเมินเพื่อการเรียนรู้ เพราะมีความต่อเนื่องในการประเมินเพื่อช่วยครูทราบว่าผู้เรียนเข้าใจบทเรียนมากน้อยเพียงใด วิธีนี้จะทำให้ครูสามารถให้ข้อเสนอแนะกลับแก่นักเรียนได้ในการพัฒนาการเรียนรู้ ตัวอย่าง ได้แก่ การเก็บผลงานนักเรียนต่างๆ ทั้งงานเขียนและการนำเสนอหน้าชั้นเรียน หรือการให้เพื่อนประเมินเพื่อน และการประเมินตนเอง

กล่าวโดยสรุปลักษณะการจัดการเรียนการสอนตามการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาสามารถจัดได้โดยการคำนึงตามองค์ประกอบทั้ง 4 ประการที่สำคัญได้แก่ เนื้อหา ภาษาเพื่อการสื่อสารทักษะทางปัญญา และวัฒนธรรม ซึ่งบทบาทของครูทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวกให้แก่ นักเรียน สร้างบรรยากาศในการเรียนที่เอื้อให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาในการเรียนรู้ ออกแบบเนื้อหาและสื่อที่เป็นสภาพจริงอิงตามสถานการณ์จริงเพื่อให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้น สนับสนุนกระบวนการคิดและการทำงานเป็นกลุ่มและสามารถประเมินได้ทั้งเนื้อหาและภาษา ขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ในการเรียนการสอนนั้นๆ

2.3 ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

แหล่งข้อมูลที่สำคัญที่สุดที่นักอ่านทุกคนมีอยู่ ไม่ว่าจะเป็นการอ่านในภาษาแรกหรือภาษาอื่นใด ก็คือ การตระหนักรู้ถึงวิธีการใช้ภาษาของเรา Wallace (1996) ได้ให้ความหมายสำหรับการอ่านนั้น เหนือสิ่งอื่นใดจะต้องเกี่ยวกับภาษา มีสองสิ่งที่เราต้องรู้เกี่ยวกับภาษา: อย่างแรกเราใช้ภาษาเพื่อจุดประสงค์อะไร ประการที่สอง ภาษาจะมีความหมายในบริบท นั่นคือ เป็นส่วนหนึ่งของข้อความที่ยาวหรือในสถานการณ์จริง ในขณะที่ Grabe and Stoller (2011) ได้ให้ความหมายของการอ่านว่า การอ่านคือความสามารถในการดึงความหมายจากสิ่งพิมพ์ออกมาและตีความข้อมูลนั้นได้อย่างเหมาะสม

การอ่านเพื่อความเข้าใจจะเกิดขึ้นเมื่อผู้อ่านสามารถแยกและบูรณาการข้อมูลที่ได้รับจากการอ่านรวมกับความรู้เดิมของตน (Koda, 2005) ในขณะที่ สมุทร เชนเชาวิช (2545) ได้ขยายความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจ คือ ความสามารถในการความหมายอันพึงประสงค์จากสิ่งที่อ่านได้ โดยที่มีความสามารถจดจำเรื่องราวที่อ่านได้ สามารถจับใจความสำคัญโดยการแยกแยะและระบุประเด็นสำคัญ สามารถตีความหรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านถึงนัยยะสำคัญ และสามารถถ่ายโอนความรู้ที่เรื่องที่อ่านได้อย่างเหมาะสม ในขณะที่ Roe et al. (2001) ได้ให้ความหมายของความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ว่า เป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ในการสร้างความหมาย คือมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างความรู้เดิมของผู้อ่าน ข้อมูลในบทอ่าน และบริบทการอ่าน เพื่อที่จะสร้างความเข้าใจให้เกิดขึ้น

2.3.1 ประเภทของการอ่านภาษาอังกฤษ

การอ่านภาษาอังกฤษสามารถแบ่งได้ตามจุดประสงค์การอ่าน ระยะเวลาในการอ่านและลักษณะในการอ่าน ซึ่งมีนักการศึกษาได้แบ่งประเภทไว้หลากหลายรูปแบบ ดังนี้

Wallace (1996) ได้แบ่งประเภทของการอ่านตามจุดประสงค์ของการอ่านไว้ ประเภท ได้แก่

1) Reading for Survival การอ่านเพื่อเอาตัวรอด คือการอ่านในสิ่งที่มีความสำคัญต่อชีวิตหรือการเอาตัวรอด เช่น ป้าย STOP เพื่อให้สัญญาณหยุดเวลาขับรถ หรือ ป้าย EXIT สำหรับทางออก เป็นต้น

2) Reading for Learning การอ่านเพื่อเรียนรู้ เป็นการอ่านที่พื้นฐานสำหรับมนุษย์ทุกคน เพราะเป็นการอ่านที่เพิ่มพูนความรู้ของตนเอง

3) Reading for Pleasure การอ่านเพื่อความบันเทิง เป็นการอ่านเพื่อความรู้สึกร่วมตัวหรือความต้องการเฉพาะบุคคล

Grabe and Stoller (2011) เชื่อว่าจุดประสงค์ในการอ่านสามารถจำแนกได้ภายใต้ 7 หัวข้อ ได้แก่

1) Reading to search for simple information คือ การอ่านเพื่อหาข้อมูลง่ายๆ ซึ่งเป็นวิธีการอ่านพื้นฐาน โดยการอ่านประเภทนี้จะใช้วิธีการสแกน (scan) เนื้อหาเพื่อมองหาคำที่เฉพาะเจาะจงหรือข้อมูลเฉพาะเจาะจง เช่น หมายเลขโทรศัพท์ ที่อยู่ เป็นต้น

2) Reading to skim quickly การอ่านแบบเร็วๆ เพื่อจับใจความของเรื่องนั้น เพื่อความเข้าใจรายละเอียดที่สำคัญ เช่น เรื่องนี้เกี่ยวข้องกับใคร หรือภาพรวมของเรื่องเป็นอย่างไร

3) Reading to learn from texts คือการอ่านบทอ่านที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาวิชาการ โดยที่ผู้อ่านมีจุดประสงค์เพื่อต้องการเพิ่มความรู้ในเรื่องนั้น ซึ่งจำเป็นต้องเข้าใจสาระสำคัญของเรื่อง รายละเอียดปลีกย่อยต่างๆ เข้าลำดับในการเล่าเรื่องรวมถึงการเชื่อมโยงความรู้สิ่งที่อ่านกับความรู้พื้นฐานของตน

4) Reading to integrate information การอ่านเพื่อบูรณาการข้อมูลต้องมีการตัดสินใจเพิ่มเติมเกี่ยวกับความสำคัญเชิงสัมพันธ์ของข้อมูลเสริม สนับสนุนซึ่งกันและกัน หรือขัดแย้งกัน และการปรับโครงสร้างของกรอบแนวคิดเพื่อรองรับข้อมูลจากแหล่งต่างๆ

5) Reading to write (or search for information needed for writing) การอ่านเพื่อเขียน ต้องการความสามารถในการเลือก วิเคราะห์ และเขียนข้อมูลจากข้อความ วัตถุประสงค์ทั้งสองนี้แสดงถึงงานทางวิชาการทั่วไปที่ต้องใช้ความสามารถในการอ่านที่จำเป็นในการรวมข้อมูลเข้าด้วยกัน

6) Reading to critique texts การอ่านเพื่อวิจารณ์ต้องการความสามารถในการเลือก วิเคราะห์ และเขียนข้อมูลจากข้อความ วัตถุประสงค์ทั้งสองนี้แสดงถึงงานทางวิชาการทั่วไปที่ต้องใช้ความสามารถในการอ่านที่จำเป็นในการรวมข้อมูลเข้าด้วยกัน

7) Reading for general comprehension การอ่านเพื่อจับใจความทั่วไปเป็นการอ่านโดยจุดประสงค์พื้นฐานที่สุดสำหรับการอ่าน ความเข้าใจในการอ่านทั่วไปที่จริงแล้วซับซ้อนกว่าที่คิดกันโดยทั่วไป การอ่านเพื่อความเข้าใจทั่วไป เมื่ออ่านจบต้องให้การประมวลผลคำที่รวดเร็วและอัตโนมัติ ทักษะในการสร้างความหมายทั่วไปแทนแนวคิดหลัก และการประสานงานอย่างมีประสิทธิภาพของกระบวนการต่างๆ ภายใต้ข้อจำกัดด้านเวลา

สมุทฺร เช่นเชาวนิช (2545) ได้แบ่งประเภทของการอ่านไว้ 2 ประเภท ได้แก่

1) การอ่านเพื่อการศึกษา (Work-study type reading) เป็นการอ่านที่มีจุดมุ่งหมายในการอ่านเพื่อครอบคลุมเนื้อหาของเรื่องที่อ่านให้มากที่สุด รวมไปถึงการศึกษาความหมายตรงที่ผู้อ่านต้องการสื่อและความหมายแฝงของคำศัพท์ด้วย

2) การอ่านเพื่อการพักผ่อนและความบันเทิง (Recreatory Reading) เป็นการอ่านที่มีจุดประสงค์เพื่ออารมณ์สุนทรีย์และให้รู้สึกผ่อนคลายและเป็นการอ่านที่ไม่ต้องการความเข้าใจลึกซึ้งมากนัก

บัณฑิต ฉัตรวิโรจน์ (2549) ได้แบ่งประเภทของการอ่านตามจุดมุ่งหมายการอ่านและประเภทของสิ่งที่อ่านไว้ 6 ประเภท ได้แก่

1) การอ่านแบบคร่าวๆ (Skimming) เป็นประเภทการอ่านที่ใช้วิธีการกวาดสายตาแบบเร็วๆ มีจุดประสงค์เพื่อต้องการหาคำตอบให้กับคำถามหรือการอ่านเพื่อเจาะจงเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เป็นการอ่านลักษณะที่ผู้อ่านต้องรู้จักการเลือกอ่านจากหัวข้อใหญ่ หัวข้อย่อยทำให้เกิดการอ่านได้รวดเร็วขึ้น

2) การอ่านแบบรวดเร็วเพื่อความคิดสำคัญ (Scanning) เป็นการอ่านเพื่อจับใจความให้ได้รวดเร็วในการกวาดสายตาแต่ละครั้ง แต่จะแตกต่างจากประเภทแรกตรงที่จุดประสงค์ในการอ่านต้องการข้อมูลที่เจาะจงมากกว่าประเภทแรก เช่น ตัวเลข หรือชื่อต่างๆ

3) การอ่านแบบหารายละเอียด (Reading for detail) คือการอ่านเพื่อหาความคิดที่สำคัญของเรื่องที่อ่านสำหรับการเพิ่มความรู้ให้กับตนเอง

4) การอ่านแบบศึกษา (Study reading) เป็นการอ่านที่ต้องการความคิดสำคัญเพื่อให้เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเหล่านั้นและเป็นการอ่านอย่างตั้งใจที่อาจมีการจดโน้ตและทบทวนอีกครั้ง

5) การอ่านแบบวิเคราะห์ (Analytical Reading) เป็นการอ่านที่ต้องใช้ความระมัดระวัง เพราะเป็นการอ่านเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์ ทฤษฎีต่างๆ

6) การอ่านแบบวิจารณ์ (Critical Reading) เป็นการอ่านที่ต้องใช้ทักษะการอ่านสูงสุด เพราะต้องมีภาวะแสดงความคิดเห็นต่อสิ่งที่อ่านได้ รวมถึงการวิเคราะห์สิ่งที่อ่าน

กล่าวโดยสรุปการอ่านสามารถแบ่งได้หลายประเภทขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ในการอ่าน ซึ่งโดยส่วนใหญ่จะมีจุดประสงค์ได้แก่ การอ่านเพื่อความรู้เพิ่มเติม การอ่านเพื่อความบันเทิง การอ่านเพื่อหาข้อมูลเฉพาะ และการอ่านเพื่อวิเคราะห์

2.3.2 ระดับการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

Miller (1990) ออกแบบแนวคิดในการแบ่งระดับของการอ่านเพื่อความเข้าใจได้เป็น 4 ระดับ ได้แก่

1) ความสามารถในการแปลความ (Textually explicit comprehension) เป็นระดับที่ผู้อ่านสามารถทำความเข้าใจจุดประสงค์ของผู้เขียนที่ต้องการถ่ายทอดออกมาได้ ซึ่งจำเป็นต้องระบุความคิดหลัก ความคิดรอง และสามารถเรียงลำดับเหตุการณ์จากเนื้อเรื่องได้

2) ความสามารถในการตีความ (Textually implicit comprehension) เป็นระดับที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจสิ่งที่ผู้เขียนต้องการนำเสนอไว้โดยตรง ซึ่งต้องใช้เหตุผลและความรู้ของตนเข้ามาช่วยตัดสินใจ และทำความเข้าใจ ผู้อ่านจะสามารถตอบคำถามเชิงอ้างอิง สรุปและทำนายเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นต่อไปได้ รวมถึงอารมณ์ ความคิดและวัตถุประสงค์ของผู้เขียนได้

3) ความสามารถในการวิเคราะห์ (Critical reading) เป็นระดับความสามารถในการวิเคราะห์ ตีความ และประเมินสิ่งที่อ่าน โดยการแยกความแตกต่างของสิ่งที่อ่านได้ส่วนไหนคือข้อเท็จจริง และสามารถเปรียบเทียบกับข้อมูลที่พบจากแหล่งอื่นๆ สามารถเข้าใจภาษาเชิงอุปมาอุปมัยที่ผู้เขียนเลือกมาใช้

4) ความสามารถในการคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (Scripturally implicit comprehension) เป็นความเข้าใจในขั้นสูงโดยที่ผู้อ่านสามารถทำความเข้าใจเนื้อหานอกเหนือจากสิ่งที่ผู้เขียนนำเสนอไว้ ซึ่งผู้อ่านจะต้องใช้ความรู้และประสบการณ์เดิมมาผสมผสานกับสิ่งที่อ่านเพื่อทำการสังเคราะห์เนื้อหา

Barrette (1965) ได้จัดระดับความสามารถในการอ่าน ออกเป็น 5 ระดับ คือ

1) ระดับการอ่านตามตัวอักษร (Literal Comprehension) ได้แก่ การอ่านเพื่อจับใจความรายละเอียดต่างๆ จับใจความสำคัญและลำดับเหตุการณ์ สามารถเปรียบเทียบเรื่องราวที่อ่านทั้งในแง่ความแตกต่างและความเหมือน

2) ระดับการจัดเรียบเรียงใหม่ (Reorganization) ได้แก่ ความสามารถที่จะแยกประเภทของข้อความที่อ่านได้ สามารถย่อเรื่องที่อ่านทั้งหมด หรือข้อความบางตอนได้ สามารถสรุปและสังเคราะห์เรื่องที่อ่านได้

3) ระดับการสรุปข้อคิดเห็น (Inferential Comprehension) ได้แก่ ความสามารถที่จะนำความคิดเห็น และรายละเอียดที่ได้จากการอ่าน ความคิดเห็นและประสบการณ์ส่วนตัวมาใช้ สรุปใจความสำคัญ ลำดับเหตุการณ์และการตีความของภาษา

4) ระดับประเมินผล (Evaluation) เป็นระดับความสามารถในการที่จะตัดสินใจ และประเมินผลด้วยตนเองว่า เรื่องที่อ่านนั้นอะไรเป็นข้อเท็จจริง อะไรเป็นจินตนาการ อะไรเป็นความคิดเห็น ตลอดจนความสามารถประเมินผลความเชื่อถือได้ของเรื่องที่อ่าน และประเมินผล ในแง่ความคิดเห็นส่วนตัวว่ามีคุณค่าเหมาะสมที่จะยอมรับได้หรือไม่

5) ระดับความซาบซึ้ง (Appreciation) ความสามารถในระดับนี้ เป็นการอ่านในระดับสูงสุด คือ การมีอารมณ์ตอบสนองตามเนื้อเรื่อง ตามภาษาของผู้เขียน ตลอดจนการสร้างภาพพจน์ และการแสดงออกทางอารมณ์จากการได้อ่านเรื่องราว

Valette and Disick (1972) อธิบายถึงระดับความเข้าใจของการอ่านโดยการคำนึงถึง พฤติกรรมที่เกิดขึ้นกับตัวผู้เรียน แบ่งได้เป็น 5 ระดับ

1) ระดับทักษะกลไก (Mechanical Skill) คือการที่ผู้เรียนสามารถเห็นความแตกต่างระหว่างตัวสะกดในภาษาต่างประเทศ สามารถบอกความเหมือนและต่างได้ แต่ยังไม่ถึงขั้นเข้าใจสิ่งที่อ่าน

2) ระดับความรู้ (Knowledge) คือ ผู้เรียนสามารถอ่านประโยคหรือข้อความที่คุ้นเคยได้ เข้าใจและสามารถบอกความหมายโดยการสอดคล้องกับรูปภาพที่เห็นได้ มักจะเป็นการอ่านทีละประโยค

3) ระดับการถ่ายโอน (Transfer) คือการที่ผู้เรียนสามารถเข้าใจข้อความใหม่ที่มีคำศัพท์และโครงสร้างประโยคทางหลักไวยากรณ์ที่เคยเรียนมาแล้วได้

4) ระดับการสื่อสาร (Communication) คือการที่ผู้เรียนสามารถอ่านข้อความหรือโครงสร้างของประโยคใหม่ๆได้ ถึงจะไม่สามารถเข้าใจทุกคำแต่สามารถจับใจความสำคัญได้

5) ระดับการวิเคราะห์วิจารณ์ (Criticism) คือการที่ผู้เรียนสามารถเข้าใจความหมายแฝง จุ่มงหมาย ทศนคติ ความคิดเห็นและระดับภาษาที่ใช้ได้

ระดับความสามารถในการอ่านสามารถแบ่งได้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ระดับ Widdowson (1978) ได้แก่

1) ระดับความเข้าใจ ซึ่งผู้อ่านใช้โครงสร้างไวยากรณ์การแปลความหมายโดยตรงของประโยค

2) ระดับการตีความ คือผู้อ่านไม่เพียงแต่แปลความหมายจากคำและประโยคเท่านั้น แต่ยังสามารถตีความของประโยคต่างๆโดยการอนุมานจากบริบทของประโยค

ธนัชพร ก้อนพันธ์ (2549) แบ่งระดับการอ่านเพื่อความเข้าใจ ซึ่งได้ดัดแปลงมาจาก Bloom's Taxonomy ไว้ดังนี้

1) ระดับความจำ (Memory) คือการใช้ความจำจากเนื้อเรื่อง ได้แก่ การจำหรือการเข้าใจเกี่ยวกับข้อเท็จจริง วันที่ คำจำกัดความ ใจความสำคัญของเรื่อง และลำดับเหตุการณ์ของเรื่อง

2) ระดับการแปลความ (Translation) เป็นการแปลข้อความหรือสิ่งที่เข้าใจจากเนื้อเรื่องเป็นรูปแบบอื่น เช่นการแปลภาษาหนึ่งเป็นอีกภาษาหนึ่ง การถอดความ การนำใจความสำคัญของเรื่องไปแปลงเป็นแผนภูมิ เป็นต้น

3) ระดับการตีความ (Interpretation) คือการเข้าใจและมองเห็นความสัมพันธ์ของสิ่งที่ผู้เขียนไม่ได้บอกไว้ในบทอ่าน เช่น การหาเหตุจากผลที่กำหนดมาให้ การคาดการณ์เหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นต่อไป การจับใจความสำคัญของเรื่องที่ผู้เขียนไม่ได้บอกไว้

4) ระดับการประยุกต์ใช้ (Application) เป็นการเข้าใจหรือมองเห็นหลักการ แล้วนำหลักการไปประยุกต์ใช้จนประสบความสำเร็จ

5) ระดับการวิเคราะห์ (Analysis) คือการทราบและเข้าใจในรายละเอียดปลีกย่อยที่ประกอบเป็นส่วนเดิมเต็ม เช่น การวิเคราะห์โฆษณาชวนเชื่อ การแยกแยะวิเคราะห์ เป็นต้น

6) ระดับการสังเคราะห์ (Synthetic) เป็นจัดเรียงความคิดเห็นที่ได้จากการอ่านมาผสมผสานกับความรู้เดิมและจัดเรียงเป็นสิ่งใหม่

7) การประเมินผล (Evaluation) การสร้างเกณฑ์และตัดสินสิ่งที่อ่าน โดยอาศัยหลักเกณฑ์ที่ตั้งไว้เป็นบรรทัดฐาน โดยแยกส่วนประกอบต่างๆออกจากกันได้ ได้แก่ ความจริง (Facts) จินตนาการ (Fantasy) ความคิดเห็น (Opinion) และความเชื่อในเรื่องที่อ่าน

กล่าวโดยสรุป ระดับความเข้าใจในการอ่านนั้นมีหลายระดับด้วยกัน จำแนกได้แตกต่างกันไปแต่อยู่ภายในความเข้าใจเดียวกัน คือความเข้าใจแต่ละระดับยังคงมีความต่อเนื่องกัน ผู้อ่านจำเป็นต้องอาศัยความเข้าใจระดับตรงตามตัวอักษรเพื่อเป็นพื้นฐานของความเข้าใจในระดับอื่นๆต่อไป ซึ่งในการเรียนการสอนอ่านนั้น ครูผู้สอนจำเป็นต้องคำนึงถึงระดับความสามารถในการอ่านของผู้เรียนว่าอยู่ในระดับใดและวิธีการอ่านแบบใดที่จะสามารถทำให้การอ่านบรรลุวัตถุประสงค์ได้ ซึ่งในการวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยได้วัดระดับความสามารถตามแนวคิดของ Bloom's Taxonomy และ ธนัชพร ก้อนพันธ์ (2549) โดยวัดความเข้าใจในการอ่านในระดับตีความ ประยุกต์ใช้ และวิเคราะห์

2.3.3 องค์ประกอบในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

นักการศึกษาหลายท่านได้แบ่งองค์ประกอบในการอ่านไว้ 2 องค์ประกอบ ได้แก่

2.3.3.1 องค์ประกอบของผู้อ่าน

Grabe and Stoller (2011) ได้อธิบายกระบวนการอ่านเพื่อความเข้าใจที่ต้องทำงานร่วมกับผู้อ่านที่มีทักษะการอ่าน โดยได้แบ่งองค์ประกอบของการอ่านตามทักษะได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่

1) Lower-level processes กระบวนการอ่านระดับล่างแสดงถึงกระบวนการทางภาษาแบบอัตโนมัติมากกว่าและมักถูกมองว่าเน้นทักษะการอ่านมากกว่ามากกว่า เช่น การเข้าถึงคำศัพท์ การแยกวิเคราะห์วากยสัมพันธ์ และการสร้างประพจน์เชิงความหมาย

2) Higher-level processes กระบวนการอ่านระดับสูงมักแสดงถึงกระบวนการทำความเข้าใจที่ใช้ความรู้พื้นฐานและความสามารถในการอนุมานของผู้อ่านมากกว่า เช่น รูปแบบข้อความของความเข้าใจ แบบจำลองสถานการณ์การตีความของผู้อ่าน การใช้ความรู้พื้นฐานและการอนุมาน และกระบวนการควบคุม

ชูลี อินมัน (2533) ได้อธิบายถึงองค์ประกอบที่สำคัญในการอ่านโดยที่มีพื้นฐาน ดังนี้

1) ภูมิหลังและประสบการณ์ ความรู้เดิมของผู้อ่านหรือประสบการณ์ความรู้ของผู้อ่านที่มีพื้นฐานความรู้กว้างขวางจะทำให้สามารถคุ้นเคยกับเนื้อหาเรื่องราวได้ทำให้สามารถเข้าใจเนื้อเรื่อง ได้ดีขึ้น

2) การรู้เชิงภาษา หนึ่งในอุปสรรคของการอ่านคือความรู้ในภาษาที่ไม่เพียงพอทำให้ไม่สามารถอ่านเนื้อหาได้เข้าใจมากนัก เพราะบางเรื่องราวจะใช้สำนวนโวหารที่ซับซ้อน อาจจะทำให้การตีความหมายได้

William (1986) ได้สรุปองค์ประกอบที่จะทำให้การอ่านเกิดประสิทธิภาพไว้ดังนี้

1) ผู้อ่านมีความรู้ในเรื่องการเขียน การสะกดคำและการออกเสียง
2) ผู้อ่านมีความรู้ในเรื่องภาษา เกี่ยวกับโครงสร้างทางไวยากรณ์ต่างๆ และรูปแบบโครงสร้างประโยค

3) ผู้อ่านมีความสามารถในการตีความ คือความสามารถในการเรียบเรียงประโยคให้เป็นข้อความต่อเนื่องที่สามารถเข้าใจได้

4) ผู้อ่านมีความรู้รอบตัวทั่วไปเดิม จากวัฒนธรรม ประสบการณ์เดิมของตน

5) ผู้อ่านมีจุดประสงค์ในการอ่านโดยต้องทราบสิ่งที่กำลังอ่าน จุดประสงค์ในการอ่าน และวิธีการอ่านแบบใดถึงจะเหมาะสม

2.3.3.2 องค์ประกอบของสิ่งแวดล้อมของผู้อ่าน

Pearson (1987) กล่าวถึงองค์ประกอบที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมรอบตัวผู้อ่านไว้ ดังนี้ 1) ลักษณะของบทอ่าน ความยากง่ายของคำศัพท์ โครงสร้างภาษารูปแบบข้อเขียน หรือโครงสร้าง 2) สิ่งแวดล้อมรอบตัวผู้อ่าน ได้แก่ สังคมที่บ้านซึ่งมีส่วนสร้างรากฐานการอ่านของผู้อ่านก่อนเข้าโรงเรียน และสังคมโรงเรียนที่จะสร้างต่อไปให้เป็นผู้่านที่ดี

Miller (1990) ได้กล่าวถึงสิ่งแวดล้อมรอบตัวผู้อ่านว่ามีส่วนเกี่ยวข้องกับ

1. ความยากของคำที่ใช้
2. ลำดับหรือประโยคที่ใช้
3. ความยาวของบทอ่าน
4. รูปแบบของบทอ่าน

กล่าวโดยสรุปได้ว่า องค์ประกอบของการอ่านแบ่งออกได้เป็น 2 ด้าน คือ ผู้อ่านที่เกี่ยวข้องกับความรู้เดิม ความรู้ทางภาษาและความสามารถในการตีความ และองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับลักษณะของบทอ่านและสิ่งแวดล้อมของผู้อ่าน

2.3.4 กระบวนการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

กระบวนการอ่าน หมายถึง กิจกรรมการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับทักษะ กลวิธี แหล่งข้อมูล ทรัพยากรความรู้ และการบูรณาการ ในขณะที่ คำว่า ความสามารถ ถูกใช้เป็นคำศัพท์ทั่วไปที่ครอบคลุมทักษะความเข้าใจ กลยุทธ์ และแหล่งความรู้ที่มีให้สำหรับผู้อ่าน (Grabe & Stoller, 2011) การอ่านเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการสื่อสารที่ประกอบด้วย การส่งสารและการรับสารระหว่าง ผู้เขียนและผู้อ่าน ซึ่งการที่ผู้อ่านจะสามารถเข้าใจสารที่ผู้เขียนส่งมาได้นั้นจำเป็นต้องผ่าน กระบวนการอ่าน การจัดการเรียนการสอนในสำหรับการอ่าน ครูจึงต้องใช้กระบวนการสอนการ อ่านดังนี้

Koda (2005) ได้สรุปวิธีการอ่านเชิงกลยุทธ์โดยเชื่อว่าจะมีอิทธิพลต่อผู้อ่านในการปรับ พฤติกรรมการอ่านเพื่อจัดการกับความยากของข้อความ ความต้องการของงาน และตัวแปรตาม บริบทอื่นๆ วิธีการอ่านมี 6 ลักษณะที่มีประโยชน์ในการนำไปใช้ในการสอน

- 1) วิธีที่ช่วยให้ผู้อ่านสามารถอธิบาย จัดระเบียบ และประเมินข้อมูลที่ได้จากข้อความได้
 - 2) การได้มาซึ่งวิธีการอ่านเกิดขึ้นพร้อมกันและคาบเกี่ยวกันกับการพัฒนาวิธีการเรียนรู้ หลายแบบเพื่อเพิ่มความสนใจ ความจำ การสื่อสารและการเรียนรู้
 - 3) เครื่องมือการเรียนรู้ส่วนบุคคลที่สามารถเลือกใช้ได้อย่างยืดหยุ่น
 - 4) การอ่านเชิงกลยุทธ์สะท้อนถึงอภิปัญญาและแรงจูงใจ เนื่องจากผู้อ่านจำเป็นต้องมี ทั้งความรู้และความถนัดในการใช้กลยุทธ์
 - 5) ครูสามารถสอนใช้วิธีที่ส่งเสริมการอ่านและการคิดได้โดยตรง
 - 6) การอ่านเชิงกลยุทธ์สามารถส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดทั้งหลักสูตร
- กระบวนการในการสอนอ่านสามารถแบ่งได้หลายวิธี Paris et al. (1991) ได้แบ่งการ อ่านออกเป็น สามประเภทตามเวลาที่ใช้ ได้แก่ ก่อน ระหว่าง และหลังการอ่าน

- 1) ก่อนหรือ Pre-reading เชื่อว่าเป็นกลยุทธ์จะกระตุ้นความรู้เดิมหรือ Schema ซึ่ง จำเป็นต่อการทำความเข้าใจข้อความ
 - 2) ระหว่างหรือ While-reading ช่วยในการค้นหาแนวคิดหลัก
 - 3) หลังหรือ Post-Reading เพื่อตรวจสอบ ตรวจจับ และติดตามข้อมูลที่อ่าน
- ต่อมา Anderson (1991) ได้ปรับความแตกต่างตามเวลาของ Paris et al. ออกเป็น 5 ประเภท ได้แก่ supervising, supporting, paraphrasing, establishing text coherence and test-taking
- 1) Supervising การกำกับดูแลใช้เพื่อติดตามความคืบหน้าในความเข้าใจด้วยตนเอง
 - 2) Supporting รองรับการควบคุมพฤติกรรมประมวลผล เช่น การข้ามคำที่ไม่รู้จัก
 - 3) Paraphrasing การถอดความเพื่อช่วยในการประมวลผลข้อมูล

4) Establishing text coherence การสร้างความสอดคล้องของข้อความสำหรับการประมวลผลข้อมูลข้อความ

5) Test-taking การทำข้อสอบเพื่อบรรลุผลสำเร็จในการทดสอบการอ่าน

Anderson (1999) ยังแบ่งกระบวนการอ่านออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่

1) Bottom-up กระบวนการจากล่างขึ้นบน เน้นทักษะการอ่าน 'ระดับล่าง' เช่น การรู้จำคำ การระบุตัวอักษร และการจดจำกราฟโฟนิม

2) Top-down กระบวนการจากบนลงล่างนั้นดำเนินการใน 'ระดับที่สูงกว่า' เป็นหลัก เริ่มต้นด้วยการตั้งสมมติฐานและการเดาคำ จากนั้นจึงพยายามยืนยันสิ่งนั้นจากสิ่งที่อ่าน

3) Interactive กระบวนการโต้ตอบคือการโต้ตอบระหว่างกระบวนการจากล่างขึ้นบนและบนลงล่าง และการโต้ตอบระหว่างผู้อ่านกับข้อความ

Goodman et al. (1981) ได้สรุปกระบวนการในการสอนอ่านไว้ 5 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1) การจดจำตัวอักษร คือ ขั้นตอนที่สมองทำหน้าที่ในการจำตัวอักษรได้และมองเห็นเป็นคำแล้วจำได้ว่าคำนั้นแทนคำพูดอะไร โดยเริ่มจากมองเห็นภาพจากคำนั้น และภาพนั้นจึงเป็นตัวเริ่มต้นของการอ่าน

2) การคาดคะเน คือ การคาดการณ์ว่าเนื้อเรื่องที่กำลังอ่านจะเป็นไปในทิศทางใด จะดำเนินไปอย่างไร

3) การยืนยัน คือ การหาข้อมูลมาสนับสนุนสิ่งที่ตัวเองคาดการณ์ไว้ว่าถูกต้องหรือไม่

4) การแก้ไข คือการแก้ไข ปรับปรุงหรือการจัดกระบวนการคิดอีกครั้งเมื่อผู้อ่านพบว่าสิ่งที่คาดการณ์ไว้ไม่ถูกต้อง

5) การสิ้นสุดการอ่าน คือการหยุดการอ่านทั้งหมดเพราะผู้อ่านสามารถจับใจความการอ่านได้แล้วหรือทราบเรื่องราวของเนื้อเรื่องอยู่แล้ว

Wood (1997) ได้สรุปแนวทางในการสอนอ่านไว้ดังนี้

1) การอ่านคือการคิดซึ่งในขณะที่อ่านนั้น ความคิดของผู้อ่านจะตื่นตัวและรับรู้ความหมายและแสดงความคิดออกมาในรูปแบบการพูดหรือเขียนว่าคิดอะไรในขณะที่อ่าน

2) การอ่านคือความเชื่อมโยงระหว่างตัวผู้อ่านกับบทอ่าน

3) ความรู้เดิมของผู้อ่านคือสิ่งสำคัญในการอ่าน เพราะจะช่วยจูงใจให้ผู้อ่านอยากอ่านมากขึ้นเพื่อเป็นการเพิ่มพูนความรู้เดิมของตนเองและการอ่านให้ดีขึ้น ดังนั้นครูควรเลือกบทอ่านที่หลากหลายและสอนกลวิธีการอ่านที่หลากหลายเพื่อให้ผู้เรียนสามารถประยุกต์ใช้ในการอ่านได้มากยิ่งขึ้น

4) การอ่านคือการทำนาย กล่าวคือในการอ่านคือการตรวจสอบความรู้เดิมของผู้อ่านว่า ความรู้เดิมที่มีอยู่นั้นถูกต้องหรือไม่อย่างไร ในห้องเรียนจึงควรฝึกให้นักเรียนตั้งคำถามเพื่อสร้างความเข้าใจในการอ่านได้

5) คำถามคือสิ่งสำคัญในการสร้างความเข้าใจ ความเข้าใจจึงเกิดขึ้นได้จากความสามารถในการตอบคำถามนั้น ดังนั้นครูจึงควรฝึกให้นักเรียนเรียนรู้ที่จะตั้งคำถามเพื่อสร้างความเข้าใจให้แก่นักเรียน

6) ความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างในงานเขียนมีบทบาทสำคัญเพราะผู้อ่านสามารถระบุใจความสำคัญได้ว่าอยู่ส่วนไหนของบทอ่าน

7) การนำความรู้จากเรื่องที่อ่านไปประยุกต์ใช้จะทำให้บทอ่านมีความหมายมากยิ่งขึ้นสำหรับนักเรียน

8) การอ่านสามารถสร้างสัมพันธที่ดีระหว่างครูและผู้เรียนได้เพราะการอ่านคือกิจกรรมทางสังคมอย่างหนึ่ง

9) การทดสอบความเข้าใจในอ่านนั้นควรจะเป็นในรูปแบบการอภิปรายเป็นคำถามแบบเปิดและการเขียน

10) ผู้สอนควรให้ผู้เรียนตั้งเป้าหมายในการอ่าน

กล่าวโดยสรุปกระบวนการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสามารถทำได้หลายกลวิธี โดยผู้อ่านสามารถกลวิธีต่างๆ ที่พวกเขาเห็นว่าเหมาะสมกับความสามารถในการอ่านและจุดประสงค์ในการอ่านเพื่อให้การอ่านบรรลุวัตถุประสงค์ได้

2.3.5 การประเมินการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

เนื่องจากการสอนอ่านเน้นความเข้าใจเรื่องที่ทำเป็นหลักการ การประเมินผลการอ่านจึงต้องสอดคล้องกับการสอน คือ เน้นความเข้าใจในเรื่องที่ทำ สำหรับวิธีการประเมินผลความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจนั้น โดยทั่วไปนิยมใช้แบบทดสอบเป็นเครื่องมือในการดำเนินการ ประกอบกับนักการศึกษาหลายท่านได้ให้คำแนะนำในการประเมินการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ ดังนี้

Finocchiaro and Sako (1983) ได้แนะนำแบบทดสอบประเมินผลการอ่านที่นิยมใช้ 2 แบบ

1. แบบทดสอบแบบอัตนัย (Subjective test) ได้แก่ แบบทดสอบความเรียงโดยให้นักเรียนตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน โดยเขียนคำตอบเป็นประโยคหรือข้อความยาว ๆ

2. แบบทดสอบแบบปรนัย (Objective test) ได้แก่ แบบทดสอบแบบเลือกตอบแบบถูกผิด แบบจับคู่ แบบเติมคำ เป็นต้น

Weir (1990) เสนอรูปแบบของการประเมินความสามารถในการอ่านไว้ดังนี้

1. แบบสอบชนิดเลือกตอบ (Multiple-choice items) เป็นแบบสอบที่ผู้สอบต้องเลือกคำตอบที่ถูกต้องเพียงคำตอบเดียวจากตัวเลือกที่กำหนดให้

2. แบบสอบแบบตอบสั้น (Short-answer items) เป็นแบบสอบที่ให้ผู้สอบตอบคำถามเป็นคำ ๆ เดียว หรือเติมข้อความในส่วนที่ขาดหายไป

3. แบบสอบโคลซ (Cloze) ในการสร้างข้อสอบแบบโคลซ คำต่าง ๆ ในบทอ่านจะถูกลบออกไป หลังจากประโยคเริ่มต้นไม่กี่ประโยค อัตราการลบคำนั้นเป็นการลบอย่างเป็นระบบ มักจะใช้ระหว่างทุก ๆ คำที่ 5 ถึงคำที่ 11 ผู้สอบต้องเติมแต่ละช่องว่าด้วยคำที่คิดว่าเป็นคำที่ถูกลบไป

4. แบบสอบแบบเติมช่องว่างที่ลบออกอย่างเลือกสรร (Selective deletion gap filing) เป็นแบบสอบที่มีการลบคำออกจากบทอ่าน ซึ่งคำนี้หลักการทำงานของเหตุและผล อาศัยความรู้ความเข้าใจทางภาษา ความยากง่ายของบทอ่าน และการใช้ภาษาของบทอ่าน

5. แบบสอบซี (C-test) เป็นแบบสอบซึ่งพัฒนาจากแบบโคลซ โดยให้ผู้สอบเติมคำในช่องว่างโดยเลือกคำตอบ โดยมีการลบคำทุก ๆ 2 คำ ในบทอ่าน และเพื่อแก้ปัญหาความหลากหลายของคำที่จะเติมจึงมีการลบตัวอักษรครึ่งคำหลังของคำออก

6. แบบสอบให้ตัดคำออกแบบโคลซ (Cloze elide) เป็นเทคนิคที่ใช้การแทรกคำที่ไม่ถูกต้องหรือไม่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาเข้ามา ซึ่งผู้สอบต้องพิจารณาว่าส่วนใดที่ถูกแทรกเข้ามา

7. แบบสอบถ่ายโอนข้อมูล (Information transfer) เป็นการถ่ายโอนข้อมูลที่ได้จากการอ่านมาเป็นสัญลักษณ์ต่าง ๆ เช่น การทำแผนผัง การเติมแผนภูมิหรือการให้หมายเลขตามลำดับเหตุการณ์

Manzo et al. (2001) ได้นำเสนอเครื่องมือที่ช่วยในการประเมินความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจที่เรียกว่า ITI (An Informal Textbook Inventory) ซึ่งแบ่งข้อความเพื่อวัดระดับความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ ดังนี้

1. ข้อคำถามวัดความเข้าใจระดับพื้นฐาน (Basic comprehension) เป็นข้อคำถามซึ่งถามเกี่ยวกับความเข้าใจแนวคิดหลัก รายละเอียดสนับสนุน คำศัพท์ในบริบท และความเข้าใจเกี่ยวกับกราฟ ตาราง หรือรูปภาพที่ใช้ในบทอ่าน

2. ข้อคำถามวัดความเข้าใจระดับประยุกต์ (Applied comprehension) เป็นข้อคำถามที่ให้นักเรียนสรุปสิ่งที่อ่าน และประเมินหรือตัดสินสิ่งที่อ่าน โดยใช้ประสบการณ์ ค่านิยมและความรู้ที่นักเรียนมีอยู่

กล่าวโดยสรุปได้ว่า การประเมินและวัดผลการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยส่วนมากเป็นการประเมินความรู้ความเข้าใจจากเรื่องที่อ่านและทักษะทางด้านภาษาได้แก่ คำศัพท์และหลักไวยากรณ์ซึ่งสามารถทำได้ในหลายรูปแบบ ซึ่งในงานวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยได้เลือกใช้แบบทดสอบ

ชนิดเลือกตอบ แบบปรนัย 4 ตัวเลือกเพื่อใช้ในการวัดระดับความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ เพราะเป็นแบบทดสอบที่มีความเที่ยงตรงในการให้คะแนน

2.4 ความตระหนักทางวัฒนธรรม

เมื่อโลกกลายเป็นสังคมโลกาภิวัตน์ที่มีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการของเทคโนโลยีสิ่งใหม่ตลอดเวลาทำให้โลกกลายเป็นสังคมที่เชื่อมต่อไปได้จากทุกหนแห่ง เกิดการเรียนรู้วิถีชีวิต ภาษาและวัฒนธรรมของกลุ่มคนชาติอื่นๆเพื่อให้สามารถติดต่อกันได้มากยิ่งขึ้น ความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมของชาติต่างๆทำให้เกิดการเรียนรู้และเปรียบเทียบวัฒนธรรมของชาติต่างๆ จึงทำให้เกิดช่องว่างระหว่างวัฒนธรรม กลุ่มคนรุ่นใหม่กำลังหลงทางในโลกที่มีความหลากหลายของวัฒนธรรม อาจยังไม่เข้าใจความแตกต่างของวัฒนธรรม การศึกษาจึงควรสอนให้นักเรียนตระหนักถึงคุณค่าและสำคัญของวัฒนธรรม

2.4.1 ความหมายของความตระหนักทางวัฒนธรรม

ความตระหนักทางวัฒนธรรมเป็นหนึ่งในสององค์ประกอบของสมรรถนะทางวัฒนธรรมพร้อมกับความอ่อนไหวทางวัฒนธรรมและยังคงหมายถึง ความเข้าใจอย่างมีสติในบทบาทของรูปแบบ แนวปฏิบัติ และกรอบความเข้าใจที่มีพื้นฐานทางวัฒนธรรมสามารถมีใช้ในการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม และความสามารถในการนำแนวความคิดเหล่านี้ไปปฏิบัติในลักษณะที่ยืดหยุ่นและเฉพาะบริบทในการสื่อสารแบบตามเวลาจริง (Baker, 2009) ในขณะที่ Tomlinson and Masuhara (2004) อธิบายว่าความตระหนักทางวัฒนธรรมเกี่ยวข้องกับความรู้สึกภายในที่ค่อยๆพัฒนาต่อความเท่าเทียมของวัฒนธรรม ความเข้าใจต่อวัฒนธรรมตนเองที่เพิ่มขึ้น และในวัฒนธรรมผู้อื่น และทัศนคติเชิงบวกต่อการที่วัฒนธรรมสามารถเชื่อมต่อและแตกต่างกันอย่างไร

ความตระหนักทางวัฒนธรรมเป็นส่วนที่แยกออกจากกระบวนการเรียนรู้ทางภาษาไม่ได้ Ware and Kramsch (2005) บูรณาการการตระหนักรู้ทางภาษากับความตระหนักรู้ทางวัฒนธรรมเข้าด้วยกัน และค้นพบว่าตระหนักรู้ทางวัฒนธรรมเป็นการปูทางสำหรับการบูรณาการของวัฒนธรรมและความเข้าใจซึ่งกันและกัน

ความตระหนักทางวัฒนธรรมเป็นคำที่ใช้อธิบายความอ่อนไหวต่อผลกระทบของพฤติกรรมที่เกิดจากวัฒนธรรมที่มีต่อการใช้ภาษาและการสื่อสาร ความตระหนักทางวัฒนธรรมครอบคลุมถึงชีวิตและสถาบัน ความเชื่อ ค่านิยม เจตคติ และความรู้สึกที่สื่อออกมาไม่เพียงแต่ภาษาเท่านั้น แต่ยังรวมถึงลักษณะทางภาษา เช่น การแต่งกาย ท่าทาง การแสดงออกทางสีหน้า และการเคลื่อนไหว พวกเขายังกล่าวอีกว่า การเพิ่มความตระหนักทางวัฒนธรรมเป็นอีกมุมของคุณค่าทางการศึกษา (Tomalin & Stempleski, 1993)

ความตระหนักในวัฒนธรรมคือความเข้าใจอย่างมีสติถึงความสำคัญของบทบาทของวัฒนธรรมในภาษาการเรียนรู้และการสื่อสาร เน้นย้ำถึงความจำเป็นที่ผู้เรียนจะต้องตระหนักถึงบรรทัดฐาน ความเชื่อ และพฤติกรรมบนพื้นฐานของวัฒนธรรมของตนเองและวัฒนธรรมอื่น ๆ เพื่อเพิ่มความเข้าใจในวัฒนธรรมและภาษาที่มุ่งเข้าไปที่การสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมที่ประสบความสำเร็จ (Baker, 2012b) อีกทั้งยังเป็นรากฐานของการสื่อสารและเกี่ยวข้องกับความสามารถในการยื่นหยัดจากตัวเราเองและตระหนักถึงค่านิยมวัฒนธรรมความเชื่อและการรับรู้ของเรา (Quappe & Cabtatirem, 2005)

ความตระหนักทางวัฒนธรรม (cultural awareness) หมายถึง ความเข้าใจอันละเอียดอ่อน เมื่อสัมผัสพฤติกรรมในการใช้ภาษาและการสื่อสารอันถูกกำหนดให้เป็นไปโดยวัฒนธรรม (สรณี วงศ์เบ็ญย์สังข์, 2549) ซึ่งยังเป็นคำที่ครอบคลุม 3 ประการ ได้แก่ ความรู้เรื่องแบบแผนปฏิบัติอันเป็นที่ยึดถือในวัฒนธรรมของตนเอง ความรู้เรื่องแบบแผนปฏิบัติอันเป็นที่ยึดถือในวัฒนธรรมของผู้อื่น และความสามารถที่จะอธิบายจุดยืนทางวัฒนธรรมของตนเอง

กล่าวโดยสรุปคือ ความตระหนักทางวัฒนธรรม (Cultural Awareness) หมายถึง การรู้อย่างชัดเจนเกี่ยวกับวัฒนธรรม โดยคุณได้จากพฤติกรรมหรือการแสดงออกของบุคคลถึงความเข้าใจ การรับรู้และการเคารพต่อวัฒนธรรมอื่นๆ ครอบคลุมถึงชีวิตและสถาบัน ความเชื่อ ค่านิยม เจตคติ และความรู้สึกที่สื่อออกมาไม่เพียงแต่ภาษาเท่านั้น แต่ยังรวมถึงลักษณะทางภาษาของชาติต่างๆ อันประกอบไปด้วย 3 ด้าน ได้แก่ ความหลากหลายทางวัฒนธรรม การเห็นคุณค่าของวัฒนธรรม และการเข้าใจความต่างของวัฒนธรรม

2.4.2 ความสำคัญของความตระหนักทางวัฒนธรรม

ในปัจจุบันเพื่อให้สามารถเข้าใจชาวต่างชาติและถ่ายทอดความคิดของเราได้อย่างชัดเจน การตระหนักทางวัฒนธรรมเป็นองค์ประกอบหนึ่งของสมรรถนะทางวัฒนธรรมที่มีความจำเป็นอย่างยิ่ง การไม่ตระหนักทางวัฒนธรรมอาจขัดขวางการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพได้ ด้วยเหตุผลนี้ ในการสอนภาษาอังกฤษที่หลักสูตรไม่มีการเน้นย้ำถึงความตระหนักทางวัฒนธรรมอาจมีความไม่สำคัญ ดังนั้นวัฒนธรรมจึงมีความสำคัญมากในการสอนภาษาต่างประเทศ เนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นของปัจเจกบุคคลและทุกชุมชนที่ใช้ภาษานั้น ผู้ที่เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศจะต้องตระหนักไม่เฉพาะวัฒนธรรมอังกฤษและอเมริกันเท่านั้น แต่ยังรวมถึงวัฒนธรรมต่างๆ อีกมากด้วย (Tural & Cubukcu, 2021) การตระหนักทางวัฒนธรรมมีบทบาทสำคัญ เนื่องจากมีเป้าหมายเพื่อเตรียมผู้เรียนให้พร้อมรับมือกับสถานการณ์ที่ไม่คาดฝันอันเป็นผลจากความแตกต่างทางวัฒนธรรม (Rappel, 2011)

แนวคิดที่ว่าการศึกษาภาษาจำเป็นต้องบูรณาการวัฒนธรรมได้ปรากฏอยู่ในหลักสูตรที่ ออกแบบในหลายประเทศ Kramersch (2011) กล่าวว่าจุดมุ่งหมายของการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม คือการทำให้เกิดปฏิสัมพันธ์ในสหภาพยุโรปและประเทศต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนซึ่งกันและกันภายใน ยุโรป วิธีการสอนภาษาและวัฒนธรรมได้ช่วยให้เข้าถึงผู้เรียนจำนวนมากและให้ความสำคัญกับการ ตระหนักถึงทางวัฒนธรรม ตัวตนของพวกเขาจะไม่ได้ถูกละเลย นี่คือมุมมองด้านการเรียนรู้และการ สอนที่สภายุโรปได้บรรจุไว้ใน The Common European Framework of Reference (CEFR) ซึ่ง ปัจจุบันเป็นเครื่องมือที่ใช้วัดความเชี่ยวชาญทางภาษาที่ได้มาตรฐาน ความน่าเชื่อถือ และเป็น เครื่องมือสำคัญในระบบการศึกษาทั่วโลก การตระหนักถึงทางวัฒนธรรมเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการ สื่อสาร และเนื่องจากหน้าที่หลักของภาษาคือสามารถสื่อสารได้โดยอัตโนมัติ การตระหนักถึงทาง วัฒนธรรมจึงมีความสำคัญในการสอนภาษา The Common European Framework of Reference (CEFR) ของสภายุโรปยังเน้นย้ำถึงความสำคัญของการรับรู้ระหว่างวัฒนธรรมในการสอนภาษา เป็นวัตถุประสงค์หลักของการศึกษาภาษาเพื่อส่งเสริมการพัฒนาที่ดีของบุคลิกภาพทั้งหมดของ ผู้เรียนและความรู้สึกของตัวตนในการตอบสนองต่อการเพิ่มพูนประสบการณ์ของความแตกต่างใน ภาษาและวัฒนธรรม

Little (2012) ยังระบุอีกว่าหนึ่งในจุดมุ่งหมายของ CEFR คือการเพิ่มความตระหนักถึง ทางวัฒนธรรมและพหุวัฒนธรรม ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถตรวจสอบตนเองและความสามารถ ในขณะที่เรียนรู้ภาษาได้ ภายในมุมมองของ CEFR ผู้เรียนภาษาถือว่าเป็น 'ตัวแทนทางสังคม' ที่ กระตือรือร้นทั้งในด้านการเรียนรู้ภาษาและมีส่วนทำให้เกิดชุมชนเพื่อพัฒนาการรับรู้ภาษา CEFR ใช้การดำเนินการเชิงรุกที่มีแนวทางในการชี้แนะเพื่อให้ผู้เรียนสามารถประสบความสำเร็จในการ เรียนได้ภายในสภาพแวดล้อมทางสังคมที่มีความหลากหลายทางภาษาและความหลากหลายทาง วัฒนธรรม ดังนั้นในขณะที่นักเรียนให้ความใส่ใจต่อสังคมและภาษาศาสตร์ สภาพแวดล้อมทาง ภาษาและความตระหนักทางวัฒนธรรม ผู้เรียนจัดการกระบวนการเรียนรู้ภาษาของตนเองได้

ในขณะที่ Zhou (2011) กล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมและการสื่อสารว่า ไม่สามารถแยกออกจากกันได้เพราะวัฒนธรรมไม่เพียงแต่กำหนดว่าใครพูดกับใคร เกี่ยวกับอะไร และการสื่อสารดำเนินไปอย่างไร แต่ยังช่วยในการกำหนดวิธีที่ใช้ในการสื่อความ ความหมายที่พวกเขา มีต่อข้อความ เงื่อนไขและสถานการณ์ภายใต้ข้อความต่างๆ ซึ่งสรุปได้ว่าวัฒนธรรมเป็นรากฐาน ของการสื่อสาร Tomlinson and Masuhara (2004) ได้อธิบายว่าความตระหนักทางวัฒนธรรมที่ เพิ่มขึ้นช่วยให้ผู้เรียนเปิดมุมมองความคิด เพิ่มความอดทน และบรรลุความเห็นอกเห็นใจใน วัฒนธรรมและเข้าใจความเปราะบางของวัฒนธรรม

จากความสำคัญของความตระหนักทางวัฒนธรรมข้างต้น สามารถสรุปได้ว่าของวัฒนธรรมและภาษาเป็นสิ่งที่แยกจากกันไม่ได้ การส่งเสริมให้ผู้เรียนภาษาต่างประเทศประสบความสำเร็จในการเรียนได้นั้นจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจในวัฒนธรรมของภาษาปลายทางเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ภาษาอย่างสมบูรณ์แบบเสมือนเจ้าของภาษา และการส่งเสริมความตระหนักทางวัฒนธรรมให้แก่ผู้เรียนภาษาจึงจำเป็นอย่างยิ่งในการปรับตัวระหว่างวัฒนธรรมที่หลากหลายเมื่อเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

2.4.3 การส่งเสริมความตระหนักทางวัฒนธรรม

ความตระหนักทางวัฒนธรรมส่งผลต่อการสอนภาษาอย่างไรหรือผู้เรียนมีความตระหนักดีเพียงใดต่อวัฒนธรรมเป็นหนึ่งในประเด็นปัจจุบันของการสอนภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สองและการออกแบบการเรียนการสอนที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรม Beresova (2015) ได้แนะนำว่าการใช้สื่อที่เป็นสภาพจริงช่วยพัฒนาความเข้าใจของความต่างๆทางวัฒนธรรมผู้เรียนภาษาอังกฤษได้ดี สืบเนื่องจากหลักการของ CEFR ที่ต้องการเสริมสร้างการตระหนักทางวัฒนธรรมสื่อที่อิงสภาพจริงทำหน้าที่เป็นตัวเชื่อมระหว่างวัฒนธรรมของภาษาที่กำลังเรียนและวัฒนธรรมสากล

Agudelo (2009) กล่าวว่าการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ต้องให้ความสำคัญกับกิจกรรมเพื่อทำให้การสนทนาง่ายขึ้นและปรับปรุงการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม การมีส่วนร่วมในการสื่อสารทางวัฒนธรรมประกอบไปด้วยค่านิยมระดับชาติและระดับนานาชาติ เพื่อเสริมสร้างความตระหนักทางวัฒนธรรม วิธีที่ดีในการพัฒนาความตระหนักทางวัฒนธรรมของนักเรียนคือการจัดทำแผนการสอนด้วยการผสมผสานวัฒนธรรม มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม ค่านิยมในเนื้อหาบทเรียนทำให้นักเรียนเข้าใจทั้งวัฒนธรรมพื้นเมืองและวัฒนธรรมอื่นๆ จุดมุ่งหมายควรจะทำให้เกิดความอยากรู้อยากเห็นของนักเรียนและช่วยให้พวกเขาเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมที่แตกต่างกันเพื่อให้นักเรียนมีสติมากขึ้นเมื่อต้องใช้ทักษะภาษาของตนไม่ว่าพวกเขาจะประสบปัญหาวัฒนธรรมอย่างไรก็ตาม (Çakır, 2006)

Tsai et al. (2006) ชี้ให้เห็นว่าการพัฒนาความตระหนักในวัฒนธรรมของนักเรียนควรเริ่มต้นด้วยการกระตุ้นให้นักเรียนตระหนักถึงเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของตนที่สัมพันธ์กับวัฒนธรรมอื่น และแนะนำว่าครูควรวิเคราะห์โลกแห่งความเป็นจริงและความต้องการทางวิชาการของนักเรียนในแง่ของความรู้ทางวัฒนธรรม ความตระหนัก หรือความสามารถในการทำงานด้วยวิธีที่เหมาะสม

Zhao (2010) ได้อธิบายวิธีการส่งเสริมความตระหนักทางวัฒนธรรมของนักเรียนในการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองว่าเป้าหมายของการได้มาซึ่งวัฒนธรรมต่างประเทศ จะต้องมีความสำคัญดังนี้

(1) สร้างความคุ้นเคยให้ผู้เรียนคุ้นชินกับสถานการณ์ทางโลกของประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษ นั่นคือ ขนบธรรมเนียม นิสัย วิถีชีวิต โลกทัศน์ที่ยอมรับโดยทั่วไป ฯลฯ

(2) การทำให้ผู้เรียนเข้าใจปฏิสัมพันธ์ระหว่างภาษากับตัวแปรทางสังคมดังกล่าวที่จะส่งผลต่อวิธีการพูดและการปฏิบัติของผู้คน

(3) ปลูกฝังความสามารถของนักเรียนในการประเมินวัฒนธรรมของประเทศเป้าหมายอย่างเป็นกลาง

การส่งเสริมความตระหนักทางวัฒนธรรมสามารถทำได้ในชั้นเรียนภาษาเนื่องจากภาษาเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรม ดังนั้นการเรียนภาษาโดยปราศจากการเรียนรู้วัฒนธรรมไม่สามารถทำให้เกิดการใช้ภาษาได้อย่างเป็นธรรมชาติ ในบริบทชั้นเรียน ครูผู้สอนสามารถส่งเสริมความตระหนักทางวัฒนธรรมได้โดยการสร้างความคุ้นเคยให้ผู้เรียน ใช้บริบทจากสถานการณ์จริง เพื่อให้เกิดความเข้าใจในวัฒนธรรมโลก

2.4.4 การประเมินความตระหนักทางวัฒนธรรม

ในแง่ของการประเมินความสามารถทางวัฒนธรรมของนักเรียน การตัดสินใจเกี่ยวกับเกณฑ์ในการประเมินความก้าวหน้าของนักเรียนจึงเป็นสิ่งสำคัญ อย่างไรก็ตาม เนื่องจากการศึกษานี้ไม่ครอบคลุมในหลักสูตรของโรงเรียน จึงไม่สามารถทำการประเมินผ่านขั้นตอนมาตรฐานที่เป็นทางการได้ ดังนั้น เกณฑ์สำหรับการประเมินความก้าวหน้าของนักเรียนอย่างไม่เป็นทางการจึงขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ Byram (1997) ได้ระบุว่าให้ประเมินโดยครอบคลุมทั้ง 4 ด้านของความสามารถในการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม ได้แก่ ทักษะ ความรู้ ทักษะ และความตระหนักทางวัฒนธรรม

เนื่องจากความตระหนักทางวัฒนธรรมเป็นความสามารถทางปัญญา จึงเป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่งที่การทดสอบความตระหนักทางวัฒนธรรมได้รับการพัฒนาเพื่อวัดความตระหนักในวัฒนธรรมอื่น ๆ และเพื่อใช้เป็นตัวบ่งชี้เพื่อดูว่านักเรียนได้รับการตระหนักทางวัฒนธรรมในระดับหนึ่งตลอดหลักสูตรการศึกษาหรือไม่ Peterson (1997) อ้างว่าการทดสอบวัฒนธรรมอาจวัดความไวซึ่งหมายถึงความรู้สึกของการดูแลทัศนคติ ความรู้สึก หรือลักษณะของผู้อื่น เป็นไปได้ว่าบุคคลอาจมีระดับความตระหนักในวัฒนธรรมอื่นค่อนข้างสูงแต่ขาดความอ่อนไหวทางวัฒนธรรม การทดสอบควรพิจารณาประเด็นทางวัฒนธรรม เช่น รูปแบบ ความตระหนัก ความอ่อนไหว หรือความแตกต่างอื่น ๆ กระบวนการออกแบบการทดสอบต้องระบุประเด็นทางวัฒนธรรมที่เฉพาะเจาะจง

และการทดสอบควรวัดเฉพาะประเด็นที่ตั้งใจไว้เท่านั้น โดยเฉพาะประเด็นนี้ ต้องมีจำนวนคำถามเพียงพอ และตรวจสอบแนวความตระหนักทางวัฒนธรรมให้เพียงพอ เพื่อให้สามารถสรุปผลได้อย่างเป็นรูปธรรม สำหรับการวัดผลวัฒนธรรมเพราะว่าเรื่องวัฒนธรรมมีความซับซ้อนไม่ว่าจะพิจารณาในระดับโลกหรือในระดับภูมิภาค

ในขณะที่ Andrea and Heck (1991) ได้ศึกษากระบวนการสร้างและตรวจสอบความตรงของผลกระทบการประเมินข้ามวัฒนธรรม โดยใช้มาตรวัด Multicultural Awareness Knowledge Skills Survey (MAKSS) ที่สร้างโดยนักวิจัยทางด้านจิตวิทยาการให้คำปรึกษา เพื่อประเมินระดับการฝึกอบรมของผู้ให้คำปรึกษาและผู้ฝึกอบรมที่ทำงานด้านสุขภาพจิต ข้อคำถามส่วนใหญ่จะเกี่ยวข้องกับการทำงานข้ามวัฒนธรรม โดยมาตรวัดมีลักษณะดังนี้ มาตรวัด 3 องค์ประกอบหลักคือ ความตระหนักต่อวัฒนธรรม ความรู้และทักษะ มีทั้งหมด 60 ข้อคำถาม มี 4 ตัวเลือก

ชุดินันท์ จันทระเสนานนท์ (2553) พัฒนาแบบวัดสมรรถนะเชิงวัฒนธรรมที่มีคุณภาพเชื่อถือได้ทั้งด้านความตรงและความเที่ยง โดยได้ออกแบบเลือกรูปแบบการวัดตัวแปรด้านความตระหนักทางวัฒนธรรม เป็นแบบมาตรประมาณค่า 5 ระดับ ภายในแบบวัดจะมีทั้งหมด 3 มาตรย่อย ได้แก่ การมองเห็นความหลากหลายทางวัฒนธรรม ความยืดหยุ่นและเห็นคุณค่าของวัฒนธรรมอื่น และการเอาใจเขามาใส่ใจเรา

1) การมองเห็นความหลากหลายทางวัฒนธรรม (cultural diversity) หมายถึง เมื่อบุคคลมองเห็นความแตกต่างและความเหมือนของวัฒนธรรมนั้นๆ ตัวอย่างตัวบ่งชี้ ได้แก่ การเห็นความเหมือนหรือคล้ายของวัฒนธรรมตนเองและวัฒนธรรมอื่น

2) ความยืดหยุ่นและเห็นคุณค่าของวัฒนธรรมอื่น (being flexibility and recognition of the value of other cultures) หมายถึง การยอมรับและปรับเปลี่ยนความคิดของตนให้สอดคล้องไปตามวัฒนธรรมที่เรียนรู้ใหม่ ตัวอย่างตัวบ่งชี้ ได้แก่ ความสามารถในการปรับความคิดของตนให้ปฏิบัติตามบริบททางวัฒนธรรมได้

3) การเอาใจเขามาใส่ใจเรา (being considerate) หมายถึง การเห็นใจซึ่งกันและกัน ความเห็นใจในความทุกข์ยากของผู้อื่น ซึ่งอาจนำไปสู่การช่วยเหลือในอนาคต ตัวอย่างตัวบ่งชี้ ได้แก่ การปลอบใจเมื่อผู้อื่นมีความทุกข์

กล่าวโดยสรุปในการประเมินความตระหนักทางวัฒนธรรมเป็นเรื่องค่อนข้างซับซ้อนมีหลากหลายมุมมองในการประเมิน สำหรับในงานวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งการประเมินโดยแยกองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ประการ ได้แก่ ความหลากหลายทางวัฒนธรรม การเห็นคุณค่าของวัฒนธรรม และการเข้าใจความต่างของวัฒนธรรม วัดได้โดยแบบประเมินความตระหนักทางวัฒนธรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบมาตรประมาณค่า 5 ระดับ ได้แก่ 5 หมายถึง มีความตระหนัก

มากที่สุด 4 หมายถึง มีความตระหนักรู้มาก 3 หมายถึง มีความตระหนักรู้ปานกลาง 2 หมายถึง มีความตระหนักรู้น้อย 1 หมายถึง มีความตระหนักรู้น้อยที่สุด

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.5.1 งานวิจัยในประเทศ

ชุตินันท์ จันทรเสนานนท์ (2553) วิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบวัดสมรรถนะเชิงวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาเพื่อสร้างแบบวัดสมรรถนะเชิงวัฒนธรรมที่มีคุณภาพเชื่อถือได้ทั้งในด้านความตรงและความเที่ยง โดยมีวัตถุประสงค์ ได้แก่ 1) เพื่อพัฒนารอบแนวคิดของสมรรถนะเชิงวัฒนธรรม 2) พัฒนาแบบวัดสมรรถนะเชิงวัฒนธรรมจากรอบแนวคิดที่กำหนดขึ้นและตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดสมรรถนะเชิงวัฒนธรรมด้านความตรงและความเที่ยง 3) ประเมินและเปรียบเทียบสมรรถนะเชิงวัฒนธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาาระหว่างระดับชั้น ช่วงชั้นและสังกัด โรงเรียนในแต่ละภูมิภาคของประเทศ และ 4) สร้างเกณฑ์ปกติของแบบวัดสมรรถนะเชิงวัฒนธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 จากโรงเรียน 3 สังกัด ได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใน 4 ภูมิภาค เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสัมภาษณ์ และแบบวัดสมรรถนะเชิงวัฒนธรรมสำหรับชั้นมัธยมศึกษา ผลการวิจัยพบว่าสมรรถนะเชิงวัฒนธรรมประกอบด้วย ความตระหนักทางวัฒนธรรม ความรู้ทางวัฒนธรรมและทักษะทางวัฒนธรรม ผลการวิเคราะห์คุณภาพของแบบวัดสมรรถนะ เชิงวัฒนธรรมพบว่า แบบวัดมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.50 ถึง 0.2 มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.97

บุรชต์ ภูคอกไม้ (2554) วิจัยเรื่อง การพัฒนารายวิชาภาษาอังกฤษเชิงวิชาการตามแนวคิดการเรียนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาเพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านและการเขียนของนักศึกษาปริญญาตรีการวิจัยนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาการพัฒนารายวิชาภาษาอังกฤษเชิงวิชาการตามแนวคิดการเรียนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานีที่ลงเรียนภาษาอังกฤษเชิงวิชาการเป็นวิชาบังคับ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 37 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หน่วยการสอนและแผนการสอนแบบสังเกตการณ์การเรียน และแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียน ผลการวิจัยพบว่า 1) การพัฒนารายวิชาภาษาอังกฤษเชิงวิชาการตามแนวคิดการเรียนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาเสริมสร้างทักษะด้านการอ่านและการเขียนของผู้เรียน โดยมีคะแนนเฉลี่ยหลังการทดลองมีค่าประสิทธิภาพของการเรียนการสอนสูงกว่าคะแนนก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 2) การพัฒนารายวิชาภาษาอังกฤษเชิงวิชาการตามแนวคิดการเรียนแบบบูรณาการเนื้อหาและ

ภาษาเสริมสร้างการมีส่วนร่วมกับกิจกรรมในห้องเรียนของนักศึกษาเพิ่มมากขึ้น จากแบบสังเกตการณ์การเรียนนักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมเป็นอย่างมากในขณะที่แบบสอบถามความคิดเห็นต่อการเรียนตามแนวคิดการเรียนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาพบว่านักศึกษามีเจตคติที่ดีต่อการเรียน

นฤมล ถวิลวงษ์ และ นฤมล อินทร์ประสิทธิ์ (2556) วิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยกระบวนการอ่าน BLM การวิจัยครั้งนี้วัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยกระบวนการอ่าน BLM โดยให้นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 และจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศรีหนองกาววิทยาอำเภอหนองสองห้อง จังหวัดขอนแก่น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 25 จำนวน 18 คน ผลการวิจัยพบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยกระบวนการอ่าน BLM ได้คะแนนเฉลี่ยจากการประเมินผลงานร้อยละ 80.17 และได้คะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจร้อยละ 72.81 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ขวัญจิตต์ สุวรรณพรัตน์ (2557) วิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษผ่าน CLIL ผู้วิจัยจึงเลือกแนวทางการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) เพื่อออกแบบหลักสูตรที่มุ่งพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชาวไทยในโครงการนานาชาติ ซึ่งได้แก่ นักศึกษาไทยระดับปริญญาตรีในโครงการ Chinese International Program ของคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ได้รับการคัดเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างงานวิจัยสำหรับการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผลการวิจัยพบว่าคะแนนหลังการทดสอบสูงกว่าคะแนนก่อนสอบอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งแสดงถึงการพัฒนาความสามารถในทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี นอกจากนี้ ผลลัพธ์ของแบบสอบถามการประเมินความคิดเห็นยังมีรายละเอียดความคิดเห็นเชิงบวกของนักเรียนที่มีต่อหลักสูตร CLIL ในการพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ผลการสัมภาษณ์เหล่านี้ยังช่วยยืนยันประสิทธิภาพของหลักสูตร CLIL ในการพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรีของไทย

อาทิตย์ ศรีจันทร์ดร (2560) วิจัยเรื่อง เรื่อง ผลของการสอนตามแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ที่มีต่อความสามารถในการฟัง-พูดและความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูด และความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) กับการสอนแบบเดิม ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนตาม

แนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษากับนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิม มีความสามารถในการฟังและพูดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา มีความสามารถในการฟัง-พูดหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 และมีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จรรววรรณ วงษ์แก้ว (2562) วิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้กลวิธีการอ่านแบบร่วมมือผ่านบทอ่านข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดกาญจนบุรี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียน ก่อนและหลังเรียนโดยใช้กลวิธีการอ่านแบบร่วมมือผ่านบทอ่านข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดกาญจนบุรี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 2) เพื่อศึกษาพัฒนาการความสามารถในการใช้กลวิธีการอ่านแบบร่วมมือของนักเรียน ระหว่างเรียนโดยใช้กลวิธีการอ่านแบบร่วมมือผ่านบทอ่านข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดกาญจนบุรี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และ 3) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียน ระหว่างเรียนโดยใช้กลวิธีการอ่านแบบร่วมมือผ่านบทอ่านข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดกาญจนบุรี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดหนองไม้แก่น อำเภอดำรงวิทยาราม จ.กาญจนบุรี ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 13 คน ใช้เวลา 14 ชั่วโมง แบบแผนการวิจัย One Group Pretest-Posttest Design ผลการวิจัยพบว่า ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กลวิธีการอ่านแบบร่วมมือผ่านบทอ่านข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดกาญจนบุรี หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความสามารถในการใช้กลวิธีการอ่านแบบร่วมมือของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในระหว่างเรียนโดยใช้กลวิธีการอ่านแบบร่วมมือผ่านบทอ่านข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดกาญจนบุรี มีพัฒนาการอยู่ในระดับที่สูงขึ้น

ฉิมภักดิ์ ฤทธิละคร (2563) วิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้การสอนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการเรียนรู้โดยใช้การสอนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) และ 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 ที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้การสอนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 ในโรงเรียนขยายโอกาสแห่งหนึ่ง อำเภอวังน้อย

จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 1 ห้องเรียน มีจำนวนนักเรียน 21 คน ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้การสอนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้โดยใช้การสอนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) อยู่ในระดับมากที่สุด

บุษบา กนกศิลป์ธรรม (2563) วิจัยเรื่อง การบูรณาการเนื้อหาและภาษาและมาตรฐานในการพัฒนาความรู้ภาษาอังกฤษและวิทยาศาสตร์ วัตถุประสงค์ของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอนแบบ CLIL และมาตรฐานในการพัฒนาองค์ความรู้ในด้านเนื้อหาสาระวิชาเพื่อศึกษาประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอนข้างต้น ในการพัฒนาองค์ความรู้ในด้านภาษาอังกฤษ และเพื่อประเมินความพึงพอใจของการจัดการเรียนการสอนข้างต้น จากมุมมองของผู้เรียนและผู้สอนเนื้อหาวิชา กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้เรียนในชั้นปีการศึกษาสุดท้ายหรือเกือบสุดท้ายของระดับปริญญาตรี ในสาขาวิทยาศาสตร์ (สาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์และสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์) ของมหาวิทยาลัยขนาดกลาง (medium-sized universities) รวม 2 สถาบันในภาคกลางของประเทศไทย ที่ขณะดำเนินการวิจัยมีการเรียนการสอนรายวิชาการเขียนรายงานวิจัยหรือรายวิชาที่มีชื่ออื่นที่ครอบคลุมเนื้อหาดังกล่าว ชุดเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยนี้ประกอบด้วย 1. ชุดการเรียนการสอน 2. แบบทดสอบเพื่อวัดและประเมินผลการเรียนการสอน CLIL 3. แบบสอบถามและแบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการจัดการเรียนการสอนด้วยบทเรียน CLIL 4. แบบสัมภาษณ์ประเมินความพึงพอใจของผู้สอนเนื้อหาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนด้วยบทเรียน CLIL และ 5. แบบสังเกตการณ์สอนในชั้นเรียน CLIL ผลการวิเคราะห์พบว่าผู้เรียนและครูผู้สอนมีความเข้าใจที่ดีขึ้นเกี่ยวกับการอ่านและเขียนบทความวิจัย มีทัศนคติเชิงบวกต่อการเรียนการสอน CLIL และแบบฝึกหัดและกิจกรรมที่ใช้ในการเรียนการสอน ผู้เรียนเข้าใจและสามารถเขียนตามโครงสร้างของบทคัดย่อเลือกคำศัพท์และใช้ไวยากรณ์ได้ดีขึ้น ผลลัพธ์เชิงบวกนี้ชี้ให้เห็นความสำคัญของความร่วมมืออย่างใกล้ชิดระหว่างผู้สอนเนื้อหาและผู้สอนภาษาจากการฝึกอบรมหลายครั้ง และเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด ควรบูรณาการการเรียนการสอน CLIL ในรายวิชาอื่น ๆ ต่อไป

พรประภา ชัยนา และ ถัดดา หวังภามิต (2564) วิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงรุกและความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาผลการพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงรุก และศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาและภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนสารวิทยา แขวงเสนานิคม เขตจตุจักร

กรุงเทพมหานคร เป็นนักเรียนแผนการเรียน ศิลป์-คำนวณ จำนวน 36 คน ใช้เวลาในการทดลอง 18 คาบเรียน รวม 8 สัปดาห์ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านเชิงรุกตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเชิงรุกวิชาภาษาอังกฤษ แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหา และภาษา ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงรุกตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหา และภาษามีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหา และภาษาอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.58

ต่วนยามีลา อัลอิครุส (2564) วิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้แบบฝึกตามแนวการจัดการเรียนรู้ของเมอร์ดีอค (MIA) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (ฝ่ายมัธยมศึกษา) จังหวัดปัตตานี มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจตามแนวการจัดการเรียนรู้ของเมอร์ดีอค ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (ฝ่ายมัธยมศึกษา) จำนวน 35 คน เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบ และแบบสอบถามความพึงพอใจ ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05 และ 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจอยู่ในระดับมาก

2.5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Logioio (2010) วิจัยเรื่อง การยกระดับความตระหนักทางวัฒนธรรมในระดับประถมศึกษาในประเทศไทย โดยวิธีการเล่าเรื่องตามแนวคิดของ CLIL สืบเนื่องจากความต้องการในการพัฒนาด้านการสื่อสารในการเรียนภาษาต่างประเทศ วิจัยฉบับนี้จึงศึกษาว่าการเล่าเรื่องโดยการจัดการเรียนรู้ตาม CLIL สามารถนำไปสู่การเพิ่มความตระหนักทางวัฒนธรรมในระดับประถมศึกษาได้อย่างไร การเล่าเรื่องจะรวมเรื่องราวดั้งเดิมและนิทานจากหลากหลายวัฒนธรรมเพื่อเป็นจุดเริ่มต้นสำหรับกิจกรรมที่ส่งเสริมความตระหนักทางวัฒนธรรมผ่านการสอนเนื้อหาที่

ได้มาจากเรื่องราวในภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง เป็นการสำรวจความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมในบริบทของการศึกษาระดับประถมศึกษา จากการวิจัยแสดงให้เห็นว่าการเล่าเรื่องเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพเพื่อเพิ่มความสนใจและความอยากรู้อยากเห็นของผู้เรียนในประเทศตนเองและวัฒนธรรมอื่น ๆ รวมทั้งช่วยในการสะท้อนถึงค่านิยมของตนเอง แนวปฏิบัติและความเชื่อ คำถามการวิจัยยังพิจารณาถึงผลกระทบที่การผสมผสานของการเล่าเรื่องผ่านแนวทาง CLIL นี้มีต่อการเพิ่มความตระหนักรู้ทางวัฒนธรรมในผู้เรียนรุ่นเยาว์ ข้อมูลจากการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่านักเรียนสนใจที่จะค้นข้อมูลเกี่ยวกับประเทศอื่น ๆ และวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้อง นักเรียนขยายการเรียนรู้ด้านวัฒนธรรมไปสู่บทเรียนหลักและที่บ้านกับผู้ปกครอง กระบวนการนี้ครอบคลุมขั้นตอนของการค้นพบ การคิดเชิงวิพากษ์ การไตร่ตรองตนเอง การยอมรับ และชื่นชมความหลากหลายของวัฒนธรรมผ่านบริบทของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ การเล่าเรื่องทำให้นักเรียนได้สัมผัสกับวัฒนธรรมต่างประเทศ โดยกระตุ้นความอยากรู้อยากเห็นของพวกเขาให้สำรวจสิ่งที่ไม่รู้จัก โดยตระหนักถึงวัฒนธรรมอื่นๆ ที่บรรยายไว้ในเรื่องราว นักศึกษาได้พัฒนาความเข้าใจในวัฒนธรรมของตนเองและวิธีที่มองเห็นจากภายนอก ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่าการเล่าเรื่องสร้างพื้นฐานที่แข็งแกร่งซึ่งสนับสนุนความสำเร็จระหว่างวัฒนธรรม

Ortiz (2014) วิจัยเรื่อง ผลกระทบของการนำแนวทาง CLIL มาใช้ในทักษะการอ่าน EFL ของผู้เรียนในโรงเรียนคาตาโลเนีย ประเทศสเปน วัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ผลกระทบต่อทักษะการอ่านของผู้เรียน EFL ที่เรียนโดย CLIL เปรียบเทียบกับนักเรียนที่ไม่ได้เรียนด้วย CLIL กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 2 กลุ่ม กลุ่มแรกเรียนโดย CLIL (1 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ นอกเหนือจากบทเรียน EFL) และอีกกลุ่มไม่ได้เรียนด้วย CLIL งานวิจัยพบว่าการบ่งชี้ว่า CLIL ส่งผลดีต่อทักษะการอ่านของผู้เรียน เนื่องจากผลลัพธ์ที่ได้จากผู้เรียน CLIL ในการทดสอบการอ่านเพื่อความเข้าใจนั้นดีกว่าผลที่กลุ่มนักเรียนที่ไม่ได้เรียนด้วย CLIL ดังนั้น ข้อมูลจึงยืนยันและสนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้ตอนต้นของงานวิจัยนี้ที่บอกว่า CLIL ช่วยในเรื่องการอ่านเพื่อความเข้าใจ

Altin and Saracaloglu (2018) วิจัยเรื่อง ผลของการสอนการอ่านเพื่อความเข้าใจด้วยสื่อวัฒนธรรมที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการสอนการอ่านเพื่อความเข้าใจด้วยสื่อวัฒนธรรมต่อความรู้คำศัพท์และทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ต่อบทเรียนภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 2 ชั้นเรียนในโรงเรียนรัฐบาลระดับกลางทางเศรษฐกิจและสังคมในจังหวัดไอดิน ประเทศตุรกีในภาคเรียนฤดูใบไม้ผลิของปีการศึกษา 2556-2557 จากผลการศึกษาพบว่า การสอนการอ่านเพื่อความเข้าใจที่เสริมด้วยสื่อทางวัฒนธรรมมีส่วนในต่อความรู้ด้านคำศัพท์ของผู้เรียนและทัศนคติเชิงบวกต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

Diab and Aly (2018) วิจัยเรื่อง ผลของการใช้แนวทางการเรียนแบบบูรณาการเนื้อหา และภาษา (CLIL) เพื่อส่งเสริมความตระหนักทางวัฒนธรรมของครูนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็น ภาษาต่างประเทศ การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบประสิทธิภาพของการใช้แนวทาง CLIL เพื่อส่งเสริมความตระหนักทางวัฒนธรรมของครูนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ การศึกษาได้ดำเนินการตามการออกแบบกลุ่มทดลองแบบกลุ่มเดียว กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษา ชั้นปีที่ 3 จำนวน 38 คน ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยเป็นสา ประเทศอียิปต์ เพื่อวิเคราะห์ความตระหนักทางวัฒนธรรมที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษเป็น ภาษาต่างประเทศที่สำคัญและจำเป็นที่สุดสำหรับผู้เข้าร่วม ผลการศึกษาพบว่า มีผลก่อนเรียนมีความ แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

Bayram et al. (2019) วิจัยเรื่อง การศึกษาการเปรียบเทียบการอ่านเพื่อความเข้าใจและ ขนาดคำศัพท์ของนักเรียนที่เรียนด้วย CLIL และนักเรียนที่ไม่ได้เรียนด้วย CLIL การเรียนรู้แบบ บูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) เน้นสองประเด็นทั้งเนื้อหาและการสอนภาษา ซึ่งนักเรียนจะ เรียนรู้ผ่านการเรียนภาษาและจัดเตรียมสถานการณ์ตามบริบทและมีความหมาย แม้ว่าการศึกษา ผลกระทบของ CLIL ต่อความรู้คำศัพท์ของผู้เรียนและการอ่านเพื่อความเข้าใจจะมีผลในเชิงบวก เป็นส่วนใหญ่ แต่งานวิจัยที่เกี่ยวข้องก็มีข้อจำกัดอย่างมากในบริบทของประเทศตุรกี ดังนั้น การศึกษานี้จึงมุ่งที่จะตรวจสอบว่านักเรียนที่เรียนด้วย CLIL แตกต่างจากนักเรียนที่ไม่ได้เรียนด้วย CLIL มากน้อยเพียงใดในแง่ของความเข้าใจในการอ่านและขนาดคำศัพท์ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 124 คน โดยใช้ส่วนการอ่านของการทดสอบ Cambridge Key English Test ยานความถี่ 2,000 คำของการทดสอบและเวอร์ชันดัดแปลงของมาตราส่วนความรู้ คำศัพท์ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่เรียนด้วย CLIL มีประสิทธิภาพเหนือกว่านักเรียนที่ไม่ได้เรียน ด้วย CLIL อย่างมากในด้านความเข้าใจในการอ่าน ความรู้ด้านคำศัพท์ที่เปิดกว้าง

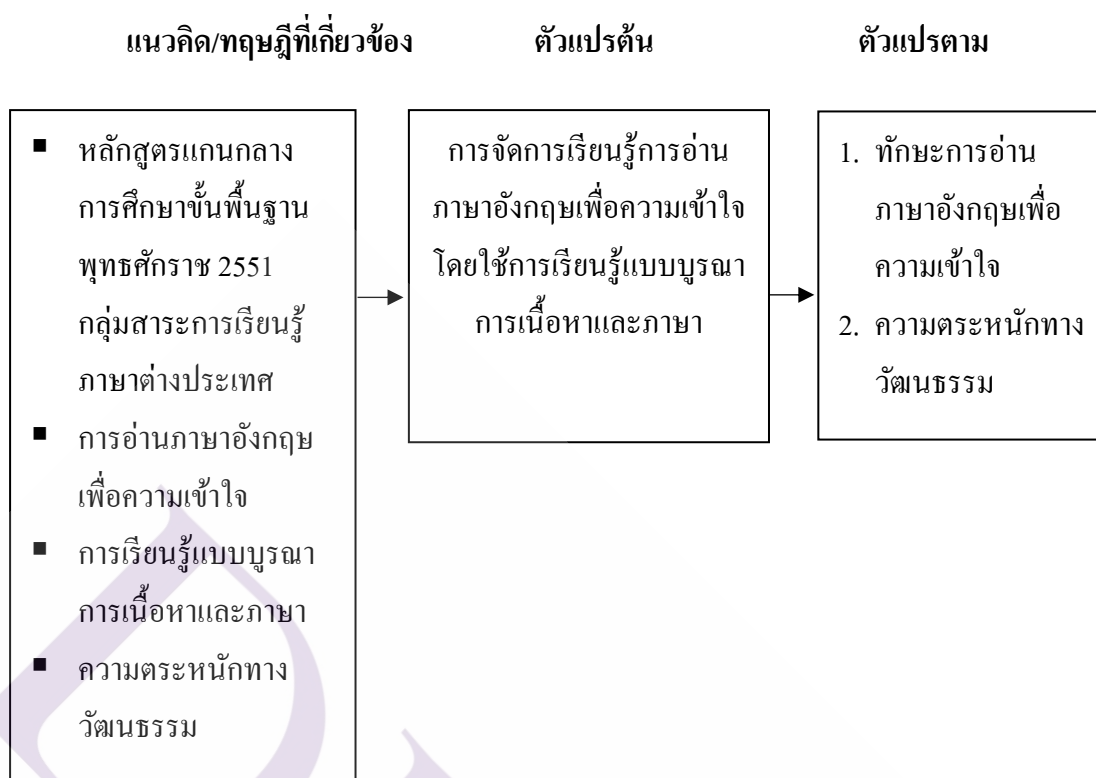
Tural and Cubukcu (2021) วิจัยเรื่อง การสร้างความตระหนักทางวัฒนธรรมผ่านเรื่อง สั้นในชั้นเรียน EFL โดยมีแนวคิดที่ว่าวัฒนธรรมการสอนเป็นส่วนสำคัญของการสอนภาษาเนื่องจาก ภาษาและวัฒนธรรมเชื่อมโยงกัน ความตระหนักในวัฒนธรรมของตนเองและวัฒนธรรมเป้าหมาย เป็นสิ่งจำเป็นเพื่อให้สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อสร้างความตระหนักทาง วัฒนธรรมในหมู่ผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง มีจุดมุ่งหมายของการศึกษาเพื่อสำรวจ ผลกระทบของเรื่องสั้นที่มีต่อความตระหนักทางวัฒนธรรม ซึ่งเป็นการศึกษาถึงทดลอง โดยมีกลุ่ม ทดลองและกลุ่มควบคุมจากผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ระดับ B1 ดำเนินการในโรงเรียน ภาษาต่างประเทศที่มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งทางตะวันตกของประเทศตุรกี ในช่วงระยะเวลาการ ทดลอง 6 สัปดาห์ ในการทดลอง กลุ่มทดลอง (นักเรียน 18 คน) อ่านเรื่องสั้นเกี่ยวกับชิมวัฒนธรรม

จากวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน ในขณะที่กลุ่มควบคุม (นักเรียน 19 คน) อ่านบทความที่ไม่ใช่วรรณกรรมอีกครั้งโดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับวัฒนธรรมอยู่ในนั้น งานวิจัยเป็นการรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณผ่านแบบสอบถามความรู้ความเข้าใจระหว่างวัฒนธรรมที่จัดทำโดย Zorba (2019) และแบบสอบถามถูกนำมาใช้เป็นแบบทดสอบก่อนและหลังการทดสอบเพื่อรวบรวมข้อมูล ผลการศึกษาพบว่าไม่มีการเปลี่ยนแปลงที่มีความหมายในความตระหนักระหว่างวัฒนธรรมของกลุ่มการศึกษาก่อนและหลังในแง่ของความตระหนักทางวัฒนธรรม นอกจากนี้ยังไม่พบความแตกต่างที่มีนัยสำคัญระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในการศึกษาครั้งนี้ ยังสรุปได้ว่าเพศสภาพและประสบการณ์ระหว่างประเทศไม่ได้นำไปสู่ความแตกต่างในแง่ของความตระหนักระหว่างวัฒนธรรมของผู้เข้าร่วม ข้อสรุปโดยรวมที่สามารถทำได้จากการศึกษานี้คือ การมุ่งเน้นความตระหนักระหว่างวัฒนธรรมในการสอนภาษาอาจปรับปรุงความสามารถทางภาษาของผู้เรียนได้ แต่อาจต้องใช้เวลาในการเพิ่มความตระหนักในหมู่ผู้เรียน ดังนั้นสถาบันควรจัดลำดับความสำคัญในการเพิ่มความตระหนักของผู้เรียน EFL ด้วยกิจกรรมต่าง ๆ

จากการศึกษางานวิจัยทั้งในและต่างประเทศสามารถสรุปได้ว่ามีนักวิจัยหลายท่านนำแนวคิดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษามาใช้ในการสอนภาษาอังกฤษและมีการศึกษาด้านวัฒนธรรมเกี่ยวข้องไปด้วย จากผลการศึกษาทั้งหมดแสดงให้เห็นถึงผลลัพธ์ที่ดีในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของเรียนและการเพิ่มความตระหนักทางวัฒนธรรมของผู้เรียนผ่านการเรียนการสอนโดยการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา

2.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและความตระหนักทางวัฒนธรรมโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ แนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา ทฤษฎีการอ่านเพื่อความเข้าใจและนำมากำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังต่อไปนี้

ภาพที่ 2.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและความตระหนักรู้ทางวัฒนธรรม โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้เพื่อให้การศึกษารั้งนี้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การสร้างเครื่องมือในการวิจัย
- 3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นนทบุรี ที่เรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 18 โรงเรียน รวมทั้งหมดจำนวน 169 ห้องเรียน จำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 5,988 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นนทบุรี, 2564)

ตารางที่ 3.1 รายชื่อโรงเรียน จำนวนห้องเรียน และจำนวนนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจันทบุรี

ลำดับ	โรงเรียน	ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	
		จำนวนห้องเรียน	จำนวนนักเรียน
1	วัดเขมาภิตาราม	15	495
2	ศรีบุญยานนท์	10	345
3	สตรีนนทบุรี	13	427
4	รัตนวิเบศร์	8	207
5	เบญจมราชานุสรณ์	10	403
6	เตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ นนทบุรี	12	511
7	นนทบุรีพิทยาคม	4	73
8	เทพศิรินทร์ นนทบุรี	11	457
9	บดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) นนทบุรี	4	97
10	ปากเกร็ด	13	478
11	สวนกุหลาบวิทยาลัย นนทบุรี	17	601
12	นวมินทราชินูทิศ หอวัง นนทบุรี	14	549
13	โพธิ์นิมิตพิทยาคม	6	171
14	เตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า นนทบุรี	4	171
15	บางบัวทอง	9	338
16	ไทรน้อย	8	351
17	ราษฎร์นิยม	3	76
18	ราชวินิต นนทบุรี	8	236
	รวมทั้งหมด	169	5,986

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย นนทบุรี ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 แผนการเรียน

มนุษยศาสตร์ จำนวน 1 ห้อง มีนักเรียนจำนวน 39 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage) โดยมีขั้นตอนการสุ่มดังนี้

1. เลือกโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา นนทบุรี จาก 18 โรงเรียน ได้ 12 โรงเรียน ได้แก่ (1) โรงเรียนรัตนาธิเบศร์ (2) โรงเรียน วัดเขมาภิรตาราม (3) โรงเรียนศรีบุญยานนท์ (4) โรงเรียนสตรีนนทบุรี (5) โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ นนทบุรี (6) โรงเรียนเบญจมราชานุสรณ์ (7) โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี (8) โรงเรียนไทรน้อย (9) โรงเรียนบางบัวทอง (10) โรงเรียนปากเกร็ด (11) โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย นนทบุรี (12) โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ หอวัง นนทบุรี

2. จับสลากเลือกโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา นนทบุรี มา 1 โรงเรียน จากทั้งหมด 12 โรงเรียน ได้โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย นนทบุรี มีห้องเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 17 ห้อง จำนวนนักเรียนทั้งหมด 601 คน

3. เลือกนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนในแผนการเรียนมนุษยศาสตร์ ได้จำนวน 3 ห้องเรียน ได้แก่ ห้อง 4/12, 4/13, และ 4/14 มีนักเรียนทั้งหมด 102 คน

4. สุ่มเลือกนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนในแผนการเรียนมนุษยศาสตร์ ได้จำนวน 1 ห้องเรียน ได้ห้อง 4/14 มีนักเรียนจำนวน 39 คน เป็นกลุ่มตัวอย่าง

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้การเรียนรู้แบบ บูรณาการเนื้อหาและภาษา จำนวน 5 แผน แผนละ 3 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 15 ชั่วโมง

2. แบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ จำนวน 1 ชุด เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก ประกอบด้วยคำถามทั้งสิ้น 30 ข้อ ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน รวมคะแนน ทั้งหมด 30 คะแนน

3. แบบประเมินความความตระหนักทางวัฒนธรรม แบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ได้แก่ มีความตระหนักมากที่สุด มีความตระหนักมาก มีความตระหนักปานกลาง มีความตระหนักน้อย มีความตระหนักน้อยที่สุด

3.3 การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

3.3.1 แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้การเรียนรู้แบบ บูรณาการเนื้อหาและภาษา เป็นเอกสารที่ใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนให้ผู้สอนทราบ ถึงแนวทาง ขั้นตอนการจัดกิจกรรมและการประเมินผลการเรียนรู้ ขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดการ

เรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้การเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา มีดังนี้

1) ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และหลักสูตรรายวิชาทักษะภาษาอังกฤษเชิงวิชาการ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย นนทบุรี จากนั้นคัดเลือกเนื้อหาที่เหมาะสมและวิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้เพื่อนำไปสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

2) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแผนการจัดการเรียนรู้ และวิธีการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา

3) สร้างแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้การเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 Reading Skill for Academic Purposes จำนวน 5 แผน แผนละ 3 ชั่วโมง รวมเป็น 15 ชั่วโมง ในแต่ละแผนประกอบไปด้วยหัวข้อดังนี้ มาตรฐานการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ ภาระงาน/ชิ้นงาน สื่อและแหล่งเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล โดยแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง การปรับตัวกับวัฒนธรรมใหม่ (Culture Shock)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง การสื่อสารภาษากาย (Non-Verbal Communication)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง วัฒนธรรมการกิน (Food Culture)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง เทศกาลทั่วโลก (Festivals Around the World)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง การศึกษาทั่วโลก (Global Education)

4) นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสม จากนั้นปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

5) นำแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 5 แผนที่ปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พร้อมแบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องของการใช้ภาษา ความเหมาะสมของเนื้อหา การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ วิธีการวัดและประเมินผล โดยมีวิธีประเมินแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ ได้แก่

5 หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด

4 หมายถึง เหมาะสมมาก

3 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง

2 หมายถึง เหมาะสมน้อย

1 หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

ใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายผลประเมินที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้ (ณัฐภรณ์ หลาวทอง, 2561)

- 4.50 – 5.00 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด
- 3.50 – 4.49 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับมาก
- 2.50 – 3.49 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง
- 1.50 – 2.49 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับน้อย
- 1.00 – 1.49 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

6) นำผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าความเหมาะสมของแผนการจัดการการเรียนรู้ และปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำและข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 มีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมของแผน เท่ากับ 4.93 อยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 มีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมของแผน เท่ากับ 4.97 อยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 มีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมของแผน เท่ากับ 4.93 อยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 มีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมของแผน เท่ากับ 4.93 อยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 มีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมของแผน เท่ากับ 4.97 อยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด

สรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้การเรียนรู้แบบการบูรณาการเนื้อหาและภาษา มีความเหมาะสมในการนำไปใช้

7) นำแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้การเรียนรู้แบบการบูรณาการเนื้อหาและภาษาที่ปรับปรุงเรียบร้อยแล้ว นำไปทดลองสอนกับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 1 แผน ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/13 จำนวน 20 คน โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย นนทบุรี พบว่าบทอ่านที่นำมาใช้ในการสอนค่อนข้างยาว ทำให้ใช้เวลาในการจัดการเรียนการสอนมากกว่าที่กำหนดไว้ จึงทำการปรับปรุงแก้ไขปัญหาดังกล่าวโดยการปรับลดความยาวของบทอ่านให้สอดคล้องกับเวลาที่ใช้จัดการเรียนรู้

8) นำแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้การเรียนรู้แบบการบูรณาการเนื้อหาและภาษาฉบับสมบูรณ์ นำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

3.3.2 แบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ จำนวน 1 ชุด เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1) ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และหลักสูตรรายวิชาทักษะภาษาอังกฤษเชิงวิชาการ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย นนทบุรี

2) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และการสร้างแบบทดสอบประเภทต่างๆ

3) วิเคราะห์เนื้อหา สาระสำคัญและจุดประสงค์การเรียนรู้จากแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อกำหนดโครงสร้างและขอบเขตของแบบทดสอบ แล้วนำมาวิเคราะห์เพื่อสร้างตารางกำหนดรายละเอียดแบบทดสอบ (Test Blueprint) ให้มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ต้องการวัด

ตารางที่ 3.2 โครงสร้างแบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

จุดประสงค์การอ่านเพื่อความเข้าใจ	ระดับพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัยตามแนวคิบลูม	บทอ่าน	ตัวเลือก	จำนวนข้อ
เดาความหมายของคำศัพท์ได้จากบริบท	ระดับความจำ	บทอ่าน 4 เรื่องเกี่ยวกับ Culture	แบบปรนัย 4 ตัวเลือก	8
ลำดับเหตุการณ์ของเรื่อง	ระดับความเข้าใจ			4
เข้าใจและวิเคราะห์รายละเอียดปลีกย่อย	ระดับการวิเคราะห์			14
จับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้	ระดับความเข้าใจ			4
รวม				30

4) สร้างแบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจตามตารางกำหนดรายละเอียดแบบทดสอบ แบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

5) นำแบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยาลัยตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสมและนำไปปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยาลัย

6) นำแบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านตรวจสอบความตรงด้านเนื้อหาโดยการประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์รายข้อ ใช้เกณฑ์ในการประเมินดังนี้

- + 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่ต้องการวัด
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่ต้องการวัด
- 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์ที่ต้องการวัด

7) นำผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้องโดยค่าดัชนีความสอดคล้องต้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 ขึ้นไปจึงจะถือว่ามีความเหมาะสมในการนำไปใช้ ซึ่งผลที่ได้จากการประเมินความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.67-1.00 แสดงว่าแบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจมีความเหมาะสมในการนำไปใช้

8) นำแบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจมาปรับปรุงตามคำแนะนำและข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

9) นำแบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/13 จำนวน 20 คน โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย นนทบุรี จากนั้นทำการตรวจให้คะแนน ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน

10) นำผลคะแนนมาวิเคราะห์เพื่อหาคุณภาพ โดยวิเคราะห์ความยากง่าย (p) อำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรของ Kuder Richardson (KR-20) จากนั้นเลือกข้อคำถามที่มีค่าความยากง่ายระหว่าง 0.20 – 0.80 และอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.2 ขึ้นไป

11) วิเคราะห์คุณภาพของแบบทดสอบรายข้อพบว่ามีความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.35-0.80 อำนาจจำแนกมีค่าระหว่าง 0.21-0.71 จากนั้นนำคะแนนมาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ ปรากฏว่าได้ค่าความเชื่อมั่นที่ 0.91 แสดงว่ามีค่าความเชื่อมั่นระดับสูง แบบทดสอบฉบับนี้จึงมีคุณภาพเหมาะสมและสามารถนำไปใช้ได้

12) จัดทำแบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจฉบับสมบูรณ์และนำไปทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

3.3.3 แบบประเมินความตระหนักทางวัฒนธรรม มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความตระหนักทางวัฒนธรรมและการสร้างแบบประเมินประเภทต่างๆ

2) วิเคราะห์เนื้อหาที่จะประเมินและกำหนดเกณฑ์การประเมินของแบบประเมินความตระหนักทางวัฒนธรรม

3) สร้างแบบประเมินความตระหนักทางวัฒนธรรม โดยประเมิน 3 ด้าน ได้แก่ ความหลากหลายทางวัฒนธรรม การเห็นคุณค่าของวัฒนธรรม และการเข้าใจความต่างของวัฒนธรรม แบบประเมินมีรายการประเมินทั้งหมด 10 ข้อความ เป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ โดยมีระดับคะแนน ดังนี้ (ณัฐภรณ์ หลาวทอง, 2561)

5 หมายถึง มีความตระหนักมากที่สุด

4 หมายถึง มีความตระหนักมาก

3 หมายถึง มีความตระหนักปานกลาง

2 หมายถึง มีความตระหนักน้อย

1 หมายถึง มีความตระหนักน้อยที่สุด

ใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายของแบบประเมินความตระหนักทางวัฒนธรรม ดังนี้

4.50 – 5.00 หมายถึง มีความตระหนักในระดับมากที่สุด

3.50 – 4.49 หมายถึง มีความตระหนักในระดับมาก

2.50 – 3.49 หมายถึง มีความตระหนักในระดับปานกลาง

1.50 – 2.49 หมายถึง มีความตระหนักในระดับน้อย

1.00 – 1.49 หมายถึง มีความตระหนักในระดับน้อยที่สุด

4) นำแบบประเมินความตระหนักทางวัฒนธรรมที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสมและนำไปปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

5) นำแบบประเมินความตระหนักทางวัฒนธรรมให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความตรงด้านเนื้อหาโดยการประเมินความสอดคล้องของรายการประเมิน 10 ข้อความ ใช้เกณฑ์ในการประเมิน ดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อความสอดคล้องกับจุดประสงค์

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อความสอดคล้องกับจุดประสงค์

-1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อความไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์

6) นำผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้องโดยค่าดัชนีความสอดคล้องต้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 ขึ้นไปจึงจะถือว่ามีความเหมาะสมในการนำไปใช้ผลที่ได้จากการประเมินความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.67-1.00 แสดงว่าแบบประเมินความตระหนักทางวัฒนธรรมมีความเหมาะสมในการนำไปใช้

7) นำแบบประเมินความตระหนักทางวัฒนธรรมมาปรับปรุงตามคำแนะนำและข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

8) นำแบบประเมินความตระหนักทางวัฒนธรรมไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/13 จำนวน 20 คน โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย นนทบุรี

9) วิเคราะห์ผลเพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมิน โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.71 แสดงว่ามีความเชื่อมั่นสูง สามารถนำไปใช้ได้

10) จัดทำแบบประเมินความตระหนักทางวัฒนธรรมฉบับสมบูรณ์และนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

เครื่องมือในการวิจัยที่สร้างขึ้นตามขั้นตอนและการตรวจสอบคุณภาพตามที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปได้ในตารางการสร้างเครื่องมือในการวิจัยและการหาคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

ตารางที่ 3.3 การสร้างเครื่องมือในการวิจัยและการหาคุณภาพเครื่องมือ

เครื่องมือ	ลักษณะ	การหาคุณภาพ	ผลที่ได้
1. แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้การเรียนรู้แบบการบูรณาการเนื้อหาและภาษา	แผนจำนวน 5 แผน 1. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 Culture Shock 2. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 Non-Verbal Communication 3. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 Food Culture 4. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 Festivals Around the World 5. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 Global Education	ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ประเมินความเหมาะสมโดยวิธีหาค่าเฉลี่ย	- ค่าเฉลี่ยความเหมาะสมของแผนที่ 1 เท่ากับ 4.93 (เหมาะสมมากที่สุด) - ค่าเฉลี่ยความเหมาะสมของแผนที่ 2 เท่ากับ 4.97 (เหมาะสมมากที่สุด) - ค่าเฉลี่ยความเหมาะสมของแผนที่ 3 เท่ากับ 4.93 (เหมาะสมมากที่สุด) - ค่าเฉลี่ยความเหมาะสมของแผนที่ 4 เท่ากับ 4.93 (เหมาะสมมากที่สุด) - ค่าเฉลี่ยความเหมาะสมของแผนที่ 5 เท่ากับ 4.97 (เหมาะสมมากที่สุด)

ตารางที่ 3.3 (ต่อ)

เครื่องมือ	ลักษณะ	การหาคุณภาพ	ผลที่ได้
2. แบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ	แบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน	1. ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ประเมินความตรงตามเนื้อหาโดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) 2. ความยากง่าย 3. อำนาจจำแนก 4. ค่าความเชื่อมั่น	1. ดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.67-1.00 2. ความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.35-0.80 3. อำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.21-0.71 4. ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.91
3. แบบประเมินความตระหนักทางวัฒนธรรม	มาตราส่วนค่า (Rating scale) 5 ระดับ 5 หมายถึง มีความตระหนักมากที่สุด 4 หมายถึง มีความตระหนักมาก 3 หมายถึง มีความตระหนักปานกลาง 2 หมายถึง มีความตระหนักน้อย 1 หมายถึง มีความตระหนักน้อยที่สุด	1. ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ประเมินความตรงตามเนื้อหาโดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) 2. ค่าความเชื่อมั่น	1. ดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.67-1.00 2. ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.71

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.4.1 แบบแผนการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองเบื้องต้น (Pre-Experiment Design) ด้วยแบบแผนการทดลองแบบกลุ่มเดียวมีการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง (One Group Pretest Posttest Design) ดังนี้

	E	O ₁	X	O ₂
เมื่อ	E	หมายถึง	กลุ่มทดลอง	
	O ₁	หมายถึง	การวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนก่อนเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา	
	X	หมายถึง	การจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา	
	O ₂	หมายถึง	การวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา	

3.4.2 ขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูล มีดังต่อไปนี้

- 1) ผู้วิจัยอธิบายและชี้แจงกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาให้แก่ นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทราบ
- 2) นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) โดยใช้แบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 30 ข้อคำถาม โดยใช้เวลาในการทำแบบทดสอบ 50 นาที ผู้วิจัยตรวจและบันทึกคะแนน
- 3) ผู้วิจัยดำเนินการสอนนักเรียนกลุ่มตัวอย่างตามแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา จำนวน 5 แผน แผนละ 3 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 15 ชั่วโมง

4) เมื่อดำเนินการสอนครบตามแผนการจัดการเรียนรู้แล้ว นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียน (Post-test) โดยใช้แบบทดสอบชุดเดียวกันกับแบบทดสอบก่อนเรียน แต่มีการสลับข้อคำถาม ผู้วิจัยตรวจและบันทึกคะแนน

5) นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบประเมินความตระหนักทางวัฒนธรรมโดยใช้เวลาประมาณ 15 นาที

6) ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลและนำไปวิเคราะห์ผลการวิจัย

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้การเรียนรู้แบบการบูรณาการเนื้อหาและภาษาด้วยสถิติ t-test แบบ Dependent Samples

2. เปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70 ด้วย สถิติ t-test แบบ One Sample

3. วิเคราะห์ความตระหนักทางวัฒนธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยใช้สถิติเพื่อวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

3.6.1 สถิติพื้นฐาน (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

3.6.1.1 ค่าเฉลี่ย (\bar{X})

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ	\bar{X}	แทน	คะแนนเฉลี่ย
	Σ	แทน	ผลรวม
	N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

3.6.1.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N\Sigma x^2 - (\Sigma x)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ	S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	x	แทน	คะแนนแต่ละตัว
	N	แทน	จำนวนนักเรียน

3.6.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

3.6.2.1 ค่าความสอดคล้อง (Index of item objective congruence : IOC)

$$IOC = \frac{\Sigma R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างตัวชี้วัดกับเนื้อหา
	Σ	แทน	ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

3.6.2.2 ความยากง่าย (p)

$$p = \frac{H+L}{N}$$

เมื่อ	p	แทน	ค่าความยาก-ง่าย
	H	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มสูงที่ตอบถูก
	L	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มต่ำที่ตอบถูก
	N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

3.6.2.3 อำนาจจำแนก (r)

$$r = \frac{H+L}{\frac{n}{2}}$$

เมื่อ	r	แทน	ค่าอำนาจจำแนก
	H	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มสูงที่ตอบถูก
	L	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มต่ำที่ตอบถูก
	N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

3.6.2.4 ค่าความเชื่อมั่น (KR-20) ของ Kuder-Richardson

$$r_{KR-20} = \frac{K}{K-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{S^2} \right]$$

เมื่อ	r_{KR-20}	แทน	ค่าความเชื่อมั่น
	K	แทน	จำนวนข้อ
	p	แทน	สัดส่วนของนักเรียนที่ทำถูกแต่ละข้อ
	q	แทน	สัดส่วนของนักเรียนที่ทำผิดแต่ละข้อ
	S^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของคะแนน ทั้งฉบับ

$$S^2 = \frac{N\sum x^2 - (\sum x)^2}{N^2}$$

3.6.2.5 ค่าความเชื่อมั่น (สัมประสิทธิ์แอลฟา) ของ Cronbach

$$\alpha = \left(\frac{K}{K-1} \right) \left(1 - \frac{\sum s_i^2}{S_t^2} \right)$$

เมื่อ	α	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
	k	แทน	จำนวนข้อคำถาม
	S_i^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ
	S_t^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนทั้งฉบับ

$$S^2 = \frac{N\sum x^2 - (\sum x)^2}{N^2}$$

3.6.3 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

3.6.3.1 Dependent Samples t-test

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n\sum D^2 - (\sum D)^2}{(n-1)}}}$$

เมื่อ	D	แทน	ความแตกต่างระหว่างคะแนนหลังเรียน กับก่อนเรียน
	$\sum D$	แทน	ผลรวมของความแตกต่างระหว่างคะแนน หลังเรียนกับก่อนเรียน
	$\sum D^2$	แทน	ผลรวมของกำลังสองของความแตกต่างระหว่าง คะแนนหลังเรียนกับก่อนเรียน

n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
df	แทน	ความเป็นอิสระ ค่าเท่ากับ n-1

3.6.3.2 One Sample t-test

$$t = \frac{\bar{x} - \mu}{\frac{s}{\sqrt{n}}}$$

เมื่อ	\bar{X}	แทน	คะแนนเฉลี่ยของผลการสอน
	μ	แทน	คะแนนที่กำหนด
	s	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
	n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
	df	แทน	ความเป็นอิสระ ค่าเท่ากับ n-1

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและความตระหนักทางวัฒนธรรมโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แสดงผลการศึกษาตามลำดับโดยแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กับเกณฑ์ร้อยละ 70

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความตระหนักทางวัฒนธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ตารางที่ 4.1 คะแนนและค่าร้อยละของทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (n= 39)

ลำดับที่	ก่อนเรียน (30)	ร้อยละ	หลังเรียน (30)	ร้อยละ	ผลต่าง
1	18	60.00	16	53.33	-2
2	22	73.33	20	66.67	-2
3	9	30.00	17	56.67	8
4	17	56.67	21	70.00	4
5	9	30.00	19	63.33	10
6	11	36.67	18	60.00	7
7	10	33.33	22	73.33	12

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ลำดับที่	ก่อนเรียน (30)	ร้อยละ	หลังเรียน (30)	ร้อยละ	ผลต่าง
8	23	76.67	26	86.67	3
9	22	73.33	27	90.00	5
10	21	70.00	24	80.00	3
11	13	43.33	24	80.00	11
12	19	63.33	23	76.67	4
13	21	70.00	23	76.67	2
14	19	63.33	22	73.33	3
15	21	70.00	24	80.00	3
16	13	43.33	18	60.00	5
17	13	43.33	19	63.33	6
18	5	16.67	17	56.67	12
19	25	83.33	23	76.67	-2
20	16	53.33	19	63.33	3
21	22	73.33	20	66.67	-2
22	14	46.67	19	63.33	5
23	8	26.67	22	73.33	14
24	15	50.00	19	63.33	4
25	17	56.67	19	63.33	2
26	15	50.00	23	76.67	8
27	19	63.33	23	76.67	4
28	13	43.33	19	63.33	6
29	19	63.33	22	73.33	3
30	21	70.00	23	76.67	2
31	23	76.67	25	83.33	2
32	20	66.67	19	63.33	-1
33	21	70.00	25	83.33	4
34	16	53.33	23	76.67	7

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ลำดับที่	ก่อนเรียน (30)	ร้อยละ	หลังเรียน (30)	ร้อยละ	ผลต่าง
35	19	63.33	21	70.00	2
36	21	70.00	21	70.00	0
37	19	63.33	19	63.33	0
38	21	70.00	27	90.00	6
39	13	43.33	20	66.67	7
ค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนเรียน			17.00 (ร้อยละ 56.67)		
ค่าเฉลี่ยคะแนนหลังเรียน			21.31 (ร้อยละ 71.03)		

จากตารางที่ 4.1 แสดงคะแนนและค่าร้อยละของทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 39 คน พบว่าคะแนนก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 17.00 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 56.67 และคะแนนหลังเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 21.31 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 71.03

นักเรียนที่มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนมีจำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 82.05 นักเรียนที่มีคะแนนหลังเรียนต่ำกว่าคะแนนก่อนเรียนมีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 12.82 และนักเรียนที่มีคะแนนหลังเรียนเท่ากับก่อนเรียนมีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.13

ตารางที่ 4.2 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (n=39)

ทักษะการอ่าน ภาษาอังกฤษเพื่อความ เข้าใจ	คะแนน เต็ม	ค่าเฉลี่ย (Mean)	S.D.	df	t	p
ก่อนเรียน	30	17.00	4.85	38	6.713*	0.000
หลังเรียน	30	21.31	2.80			

*p < .05

จากตาราง 4.2 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 39 คน พบว่า คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนอยู่ที่ 17.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.85 คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนอยู่ที่ 21.31 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.80 เมื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจพบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t=6.713$, $p=0.000$) เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 แสดงว่าการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา ทำให้คะแนนหลังเรียนสูงขึ้น

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กับเกณฑ์ร้อยละ 70

ตารางที่ 4.3 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กับเกณฑ์ร้อยละ 70 ($n=39$)

ทักษะการอ่าน ภาษาอังกฤษเพื่อความ เข้าใจ	คะแนน เต็ม	เกณฑ์ ร้อยละ 70	ค่าเฉลี่ย	S.D.	df	t	p
หลังเรียน	30	21	21.31	2.80	38	0.69	0.497

จากตาราง 4.3 เปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ที่ร้อยละ 70 (คิดเป็น 21 คะแนน) พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งหมายความว่าไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความตระหนักทางวัฒนธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ตารางที่ 4.4 ความตระหนักทางวัฒนธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (n=39)

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	แปลความหมาย
ความหลากหลายทางวัฒนธรรม (Diversity of Culture)	4.34	0.77	ระดับมาก
1. สันติภาพของโลกเกิดขึ้นได้จากความแตกต่างและความหลากหลายทางวัฒนธรรม	4.54	0.64	ระดับมากที่สุด
2. วัฒนธรรมไทยมีความคล้ายคลึงกับวัฒนธรรมอื่น ๆ ในเอเชีย	3.72	0.76	ระดับมาก
3. ฉันยินดีที่จะเป็นเพื่อนกับชาวต่างชาติผู้ซึ่งมีวัฒนธรรมต่างไป	4.77	0.43	ระดับมากที่สุด
การเห็นคุณค่าของวัฒนธรรม (Cultural Appreciation)	4.50	0.70	ระดับมากที่สุด
4. ฉันมักจะฟังคนอื่นที่มีความคิดเห็นและความเชื่อที่แตกต่างจากฉันด้วยความอดทน	4.46	0.76	ระดับมาก
5. ฉันต้องการเรียนรู้วัฒนธรรมสากลต่าง ๆ มากกว่านี้	4.54	0.64	ระดับมากที่สุด
6. การเรียนรู้วัฒนธรรมอื่นเป็นสิ่งสำคัญและเป็นประโยชน์ต่อการใช้ชีวิต	4.74	0.59	ระดับมากที่สุด
7. ฉันสามารถนำวัฒนธรรมสากลมาปรับใช้กับวิถีชีวิตแบบไทยได้	4.26	0.75	ระดับมาก
การเข้าใจความต่างของวัฒนธรรม (Understanding Others)	4.22	1.00	ระดับมาก
8. ปัจจุบันมีการผสมผสานวัฒนธรรมไทยกับวัฒนธรรมสากลต่าง ๆ	4.54	0.76	ระดับมากที่สุด
9. คนที่มีวัฒนธรรมต่างกันมักประพฤติหรือมีพฤติกรรมต่างกัน	4.28	0.92	ระดับมาก
10. การคงไว้ซึ่งวัฒนธรรมไทยเป็นสิ่งสำคัญสำหรับคนไทยทุกคน	3.85	1.18	ระดับมาก
เฉลี่ยรวม	4.37	0.83	ระดับมาก

จากตารางที่ 4.4 แสดงผลการศึกษาความตระหนักทางวัฒนธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จากแบบประเมินความตระหนักทางวัฒนธรรม จำนวน 39 คน พบว่า ค่าเฉลี่ยรวมของทุกด้านมีความตระหนักในระดับมาก ($\bar{X} = 4.37$, S.D. = 0.83) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าการเห็นคุณค่าของวัฒนธรรมมีค่าเฉลี่ยความตระหนักในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = 0.70) ตามมาด้วยความหลากหลายทางวัฒนธรรมที่มีค่าเฉลี่ยความตระหนักในระดับมาก ($\bar{X} = 4.34$, S.D. = 0.77) และลำดับสุดท้ายคือการเข้าใจความต่างของวัฒนธรรมที่มีค่าเฉลี่ยความตระหนักในระดับมาก ($\bar{X} = 4.22$, S.D. = 1.00)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อในแต่ละด้าน พบว่า ด้านความหลากหลายทางวัฒนธรรม ข้อ 3 นั้นยินดีที่จะเป็นเพื่อนกับชาวต่างชาติผู้ซึ่งมีวัฒนธรรมต่างไปอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.77$, S.D. = 0.43) รองลงมาคือข้อ 1 สันติภาพของโลกเกิดขึ้นได้จากความแตกต่างและความหลากหลายทางวัฒนธรรมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.54$, S.D. = 0.77) และลำดับสุดท้ายคือข้อ 2 วัฒนธรรมไทยมีความคล้ายคลึงกับวัฒนธรรมอื่น ๆ ในเอเชียอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.72$, S.D. = 0.76)

ด้านการเห็นคุณค่าของวัฒนธรรม พบว่า ข้อ 6 การเรียนรู้วัฒนธรรมอื่นเป็นสิ่งสำคัญและเป็นประโยชน์ต่อการใช้ชีวิตอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.74$, S.D. = 0.59) รองลงมาคือข้อ 5 นั้นต้องการเรียนรู้วัฒนธรรมสากลต่าง ๆ มากกว่านี้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.54$, S.D. = 0.64) ลำดับที่ 3 คือข้อ 4 นั้นมักจะฟังคนอื่นที่มีความคิดเห็นและความเชื่อที่แตกต่างจากฉันด้วยความอดทนที่อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.46$, S.D. = 0.76) และลำดับสุดท้ายคือข้อ 7 นั้นสามารถนำวัฒนธรรมสากลมาปรับใช้กับวิถีชีวิตแบบไทยได้ ซึ่งอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.26$, S.D. = 0.75)

ด้านการเข้าใจความต่างของวัฒนธรรม พบว่า ข้อ 8 ปัจจุบันมีการผสมผสานวัฒนธรรมไทยกับวัฒนธรรมสากลต่าง ๆ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.54$, S.D. = 0.76) รองลงมาคือ ข้อ 9 คนที่มีวัฒนธรรมต่างกันมักประพาศหรือมีพฤติกรรมต่างกันอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.92) และลำดับสุดท้ายคือ ข้อ 10 การคงไว้ซึ่งวัฒนธรรมไทยเป็นสิ่งสำคัญสำหรับคนไทยทุกคนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.85$, S.D. = 1.18)

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและความตระหนักทางวัฒนธรรม โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สรุปผลการศึกษาดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กับเกณฑ์ร้อยละ 70
3. เพื่อศึกษาความตระหนักทางวัฒนธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

สมมติฐานการวิจัย

1. ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สูงกว่าก่อนเรียน
2. ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70
3. ความตระหนักทางวัฒนธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 อยู่ในระดับมาก

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นนทบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 18 โรงเรียน รวมทั้งหมดจำนวน 169 ห้องเรียน จำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 5,988 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย นนทบุรี ที่เรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 แผนการเรียนมนุษยศาสตร์ จำนวน 1 ห้อง ได้แก่ ห้อง ม.4/14 มีนักเรียนจำนวน 39 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้การเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา

ตัวแปรตาม ได้แก่

- 1) ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
- 2) ความตระหนักทางวัฒนธรรม
3. เนื้อหาในการเรียนการสอน

รายวิชา ทักษะภาษาอังกฤษเชิงวิชาการ หน่วยการเรียนรู้ Reading Skill for Academic Purposes ในหัวเรื่องต่อไปนี้เป็น การปรับตัวกับวัฒนธรรมใหม่ (Culture Shock), การสื่อสารภาษากาย (Non-Verbal Communication), วัฒนธรรมการกิน (Food Culture), เทศกาลทั่วโลก (Festivals Around the World), การศึกษาทั่วโลก (Global Education)

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดระยะเวลาในการทดลอง 15 ชั่วโมง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 (เดือนมกราคม - กุมภาพันธ์ 2565)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้การเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา จำนวน 5 แผน แผนละ 3 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 15 ชั่วโมง

2. แบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ จำนวน 1 ชุด เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก ประกอบด้วยคำถามทั้งสิ้น 30 ข้อ ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน รวมคะแนนทั้งหมด 30 คะแนน

3. แบบประเมินความตระหนักทางวัฒนธรรม แบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ได้แก่ มีความตระหนักมากที่สุด มีความตระหนักมาก มีความตระหนักปานกลาง มีความตระหนักน้อย มีความตระหนักน้อยที่สุด

ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย นนทบุรี โดยการดำเนินการทดลองแบบกลุ่มเดียวมีการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง (One Group Pretest Posttest Design) และเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยอธิบายและชี้แจงวัตถุประสงค์ในการเรียนการสอน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาให้นักเรียนทราบ
2. นักเรียนทำแบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ จำนวน 1 ชุด เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก ประกอบด้วยคำถามทั้งสิ้น 30 ข้อ
3. ผู้วิจัยดำเนินการสอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา จำนวน 5 แผน แผนละ 3 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 15 ชั่วโมง
4. เมื่อเสร็จสิ้นการสอน นักเรียนทำแบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ซึ่งเป็นแบบทดสอบฉบับเดียวกับก่อนเรียน ประกอบด้วยคำถามทั้งสิ้น 30 ข้อ เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก
5. นักเรียนทำแบบประเมินความตระหนักรู้ทางวัฒนธรรม
6. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมดนำไปประมวลผลและวิเคราะห์ผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. วิเคราะห์คะแนนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
2. เปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาด้วยสถิติ- t-test แบบ Dependent Samples
3. เปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษากับเกณฑ์ร้อยละ 70 โดยใช้สถิติ t-test แบบ One Sample
4. วิเคราะห์แบบประเมินความตระหนักรู้ทางวัฒนธรรม โดยใช้ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
5. สรุปผลและอภิปรายโดยใช้ตารางและการพรรณนา

5.1 สรุปผลการวิจัย

1) ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ เนื้อหาและภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 6.713, p = .000$)

2) ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ เนื้อหาและภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 แล้วแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 0.69, p = .497$)

3) ความตระหนักทางวัฒนธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.37, S.D. = 0.83$)

5.2 อภิปรายผล

การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและความตระหนักทางวัฒนธรรมโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ เนื้อหาและภาษาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ เนื้อหาและภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า นักเรียนที่มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนมีจำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 82.05 นักเรียนที่มีคะแนนหลังเรียนต่ำกว่าคะแนนก่อนเรียนมีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 12.82 และนักเรียนที่มีคะแนนหลังเรียนเท่ากับก่อนเรียนมีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.13 และเมื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t=6.713, p = .000$) เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สามารถอภิปรายได้ว่า การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเป็นผลมาจากการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ เนื้อหาและภาษาที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาอังกฤษในกระบวนการเรียนรู้ ตั้งแต่การสืบค้นคำศัพท์ การทำความเข้าใจบทอ่าน และการสื่อสารระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนด้วยกัน และผู้เรียนกับผู้สอน ซึ่งบทอ่านภาษาอังกฤษที่คัดเลือกมาใช้ในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้นั้นมีเนื้อหาที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้วัฒนธรรมต่างๆ เพื่อส่งเสริมความตระหนักทางวัฒนธรรมให้แก่ผู้เรียนผ่านการอ่าน ซึ่งบทอ่านมีความทันสมัยและ ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปปรับใช้ในชีวิตจริงในขั้นตอนการเรียนรู้ ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างเป็นระบบตามขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ เนื้อหาและภาษาที่มีแนวคิดจาก 4Cs Framework (Coyle et al., 2010) ได้แก่ ขั้นที่ 1) นำเข้าสู่เนื้อหา (Content) คือการเลือกใช้หัวข้อ (theme) ที่มีความเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมและภาษาซึ่งเป็นหัวข้อที่เหมาะสมกับ โลกปัจจุบัน ครูจะช่วยกระตุ้นให้

ผู้เรียนสนใจในหัวข้อที่เรียนและเชื่อมโยงประสบการณ์เดิมของผู้เรียนเข้ากับเนื้อหาที่จะอ่าน ทำให้ผู้เรียนมีความพร้อมที่จะอ่านเรื่องใหม่ๆ ชั้นที่ 2) กระบวนการรู้คิด (Cognition) เป็นขั้นที่ผู้เรียนพัฒนากระบวนการคิดและร่วมกันใช้กลวิธีการอ่านเพื่อสร้างความเข้าใจในเรื่องที่อ่านผ่านการทำกิจกรรมกลุ่ม อาทิ การช่วยกันหาคำศัพท์ที่ไม่รู้ความหมาย และการอ่านพร้อมทำความเข้าใจบทอ่าน โดยไม่ต้องรอครูอ่านและแปลเป็นภาษาไทยซึ่งเป็นวิธีเรียนที่ผู้เรียนคุ้นเคยมาโดยตลอด ชั้นที่ 3) สร้างความตระหนักทางวัฒนธรรม (Culture) เป็นขั้นตอนที่ให้ผู้เรียนเปรียบเทียบความต่างของวัฒนธรรมด้วยการใช้เครื่องมือต่างๆ เช่น ผังความคิด หรือตารางเปรียบเทียบความคิด ซึ่งการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจนั้นจำเป็นต้องเข้าใจวัฒนธรรมของภาษานั้นด้วย และขั้นที่ 4) สื่อสารสร้างความเข้าใจ (Communication) เป็นขั้นที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหาและภาษาอย่างชัดเจนเพราะผู้เรียนจะสื่อสารถึงความรู้ความเข้าใจที่มีต่อบทอ่านภาษาอังกฤษในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การเขียนสรุปความ การสร้างผังความคิด เป็นต้น จะเห็นได้ว่าการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษามีลำดับขั้นอย่างชัดเจน มุ่งพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ ส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันของผู้เรียน และสร้างความตระหนักทางวัฒนธรรมสากล ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของผู้เรียน สอดคล้องกับแนวคิดของพรพิมล ประสงค์พร และ จิตรา จันทราเกตุวิ (2562) อีกทั้งในการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษานี้ผู้เรียนยังได้ใช้กระบวนการอ่านตามแนวคิดของ Grabe and Stoller (2011) โดยฝึกทั้งกระบวนการอ่านระดับล่าง เช่น การหาความหมายของคำศัพท์ การอ่านและวิเคราะห์ประโยค รวมทั้งกระบวนการอ่านระดับสูง ได้แก่ การวิเคราะห์ใจความสำคัญ การทำความเข้าใจสถานการณ์ของเรื่องที่อ่าน การอนุมานและสรุปเรื่องที่อ่าน ผลการวิจัยยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรประภา ชัยนา และ ลัดดา หวังภายิต (2564) เรื่องการพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงรุกและความพึงพอใจของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงรุกตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษามีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษานั้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ฝึกผู้เรียนให้มีกระบวนการคิด วิเคราะห์และการทำงานร่วมกันพร้อมทั้งฝึกฝนทักษะภาษาอังกฤษในสถานการณ์ที่ผู้เรียนเข้าถึงได้และมีความคุ้นเคยจึงสามารถช่วยให้การจัดการเรียนการสอนเกิดประสิทธิภาพมากที่สุด และผลการวิจัยยังเป็นไปในทางเดียวกับงานวิจัยของณิชาภัทร ฤทธิ์ละคร (2563) ที่ใช้การสอนตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) กับการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แล้วพบว่านักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ขณะเดียวกันยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Ortiz (2014) ที่ศึกษาผลของการนำ

แนวทางการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษามาใช้ในทักษะการอ่านของผู้เรียนในโรงเรียนคาตาโลเนีย ประเทศสเปน พบว่า การเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาส่งผลดีต่อทักษะการอ่านของผู้เรียน เนื่องจากผลลัพธ์ที่ได้จากผู้เรียนในการทดสอบการอ่านเพื่อความเข้าใจนั้นดีกว่าผลกลุ่มนักเรียนที่ไม่ได้เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา

2. ผลการศึกษาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กับเกณฑ์ร้อยละ 70 พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียนของนักเรียนเท่ากับ 21.31 คะแนน พบว่าสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 (คิดเป็น 21 คะแนน) ไม่มากนัก เมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้แล้วปรากฏว่าแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ น่าจะมาจากประการแรก บทอ่านภาษาอังกฤษที่นำมาใช้ในแบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจอาจมีกลุ่มคำศัพท์ที่ยากหรือคำศัพท์ใหม่สำหรับผู้เรียนไม่คุ้นเคย อีกทั้งเนื้อหาในบทอ่านไม่ใช่บทอ่านที่นักเรียนเคยอ่านมาก่อน (Unseen passages) จึงอาจจะยากในการทำ ความเข้าใจ นักเรียนบางคนอาจไม่สามารถใช้กลวิธีการเดาความหมายจากบริบทได้ดึ้นัก อีกทั้ง ความรู้ในเรื่องไวยากรณ์ก็ส่งผลในการทำ ความเข้าใจของเนื้อเรื่อง สอดคล้องกับนิชาภัทร ฤทธิละคร (2563) ที่ระบุไว้ว่าการอ่านภาษาอังกฤษให้เข้าใจได้นั้นเป็นกระบวนการที่ต้องใช้ทักษะก่อนข้างซับซ้อนพอสมควร ต้องใช้ประสบการณ์เดิมหรือความรู้เดิมและทักษะการเดาเพื่อพยายามทำความเข้าใจสารที่ผู้เขียนสื่อ ต้องใช้การตีความและวินิจฉัยเรื่องที่อ่านให้ถูกต้อง ซึ่งวิธีที่ดีที่สุดคือ การฝึกฝนในการอ่าน หากผู้เรียนสามารถฝึกอ่านภาษาอังกฤษอย่างสม่ำเสมอ จะเป็นการสะสมประสบการณ์ในการอ่านและจะสามารถพัฒนาทักษะการอ่านดีขึ้นไปด้วย ประการที่สอง เนื่องจากกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาอาจเป็นวิธีที่ค่อนข้างใหม่สำหรับผู้เรียน ผู้เรียนเคยชินกับการสอนทักษะการอ่านแบบดั้งเดิมที่มีผู้สอนทำหน้าที่ในการแปลเนื้อเรื่องให้ฟัง แปลความหมายของคำศัพท์ให้นักเรียน และเฉลยคำตอบของแบบฝึกหัด โดยที่ผู้เรียนไม่ได้ลงมือปฏิบัติหรือได้รับการพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ อีกทั้งไม่ได้ใช้กลวิธีการอ่านใดๆ จึงไม่ทำให้เกิดกระบวนการเรียนรู้เพื่อความเข้าใจ ในขณะที่การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษานั้น นักเรียนต้องลงมือปฏิบัติเองตั้งแต่ขั้นตอนแรกเพราะเป็นวิธีการสอนที่เน้นการสื่อสารและการลงมือปฏิบัติเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ของภาษาและเนื้อหาไปพร้อมๆ กัน ดังที่พรณวลัย เกวาระ (2559) ได้เสนอแนะว่าผู้เรียนจำเป็นต้องปรับตัวออกจากความเคยชินจากการเรียนแบบป้อนข้อมูลความรู้ให้อย่างเดียว ซึ่งอาจเป็นอุปสรรคในการเรียนได้ ดังนั้น การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาจะส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการเรียนรู้ในชั้นเรียนมากขึ้น อีกทั้งในขั้นตอนการสอนในห้องเรียน ผู้เรียนเรียนรู้ร่วมกันผ่านกิจกรรมกลุ่ม เมื่อถึงเวลาที่ต้องทำ

แบบทดสอบด้วยตนเอง ผู้เรียนอาจเกิดความไม่มั่นใจในการทำความเข้าใจบทอ่านด้วยตนเอง อย่างไรก็ตาม การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาเป็นกระบวนการที่ต้องใช้เวลา หากสามารถนำไปใช้ในระยะเวลาที่นานขึ้นจะสามารถทำให้เกิดการพัฒนาทักษะต่างๆของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น แต่ทั้งนี้คะแนนรายบุคคลของผู้เรียนหลายคนที่แสดงให้เห็นถึงพัฒนาการมีผลต่างของคะแนนค่อนข้างมากและมีแนวโน้มที่จะดีขึ้นหลายคน

3. ผลการศึกษาความตระหนักรู้ทางวัฒนธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า ความตระหนักรู้รวมของทุกด้านมีความตระหนักในระดับมาก ($\bar{x} = 4.37$, S.D. = 0.83) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เป็นผลเนื่องมาจาก บทอ่านภาษาอังกฤษในแต่ละเรื่องที่คัดเลือกมานั้นมีความน่าสนใจ สอดแทรกเรื่องของวัฒนธรรมที่ใกล้ตัวผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนตระหนักรู้และเข้าใจว่าสังคมมีความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมีการเข้าใจว่าภาษาอังกฤษเป็นของปัจเจกบุคคลและทุกชุมชนที่ใช้ภาษานั้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศของ The Common European Framework of Reference (CEFR) ที่ให้ความสำคัญกับการเรียนรู้วัฒนธรรมควบคู่ไปกับความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ และสอดคล้องกับที่ Tural and Cubukcu (2021) กล่าวว่าผู้ที่เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศจะต้องตระหนักไม่เฉพาะวัฒนธรรมอังกฤษและอเมริกันเท่านั้น แต่ยังรวมถึงวัฒนธรรมต่างๆ อีกทั้งผู้เรียนยังเข้าใจและเริ่มทราบว่าคนไทยและวัฒนธรรมก็ไม่เหมือนชาติอื่นๆในโลก จากแบบฝึกหัดที่ให้ผู้เรียนเปรียบเทียบวัฒนธรรมต่างๆกับวัฒนธรรมไทย ขณะเดียวกันเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านของแบบประเมินความตระหนักรู้ทางวัฒนธรรม พบว่า การเห็นคุณค่าของวัฒนธรรมมีค่าเฉลี่ยความตระหนักในระดับมากที่สุด ตามมาด้วยความหลากหลายทางวัฒนธรรมที่มีค่าเฉลี่ยความตระหนักในระดับมากและลำดับสุดท้ายคือการเข้าใจความต่างของวัฒนธรรมที่มีค่าเฉลี่ยความตระหนักในระดับมาก สามารถอธิบายได้ว่าด้านการเห็นคุณค่าของวัฒนธรรมนั้นมีผลสูงสุดเนื่องจากผู้เรียนมีความตระหนักรู้และเข้าใจในการปรับตัวกับความหลากหลายของวัฒนธรรมได้ดี ทั้งโดยการรับฟังความคิดเห็นผู้อื่น ความต้องการในการเรียนรู้วัฒนธรรมอื่นเพิ่มขึ้น การมองเห็นประโยชน์ของการเรียนรู้วัฒนธรรมและการปรับตัวกับวัฒนธรรมและด้านต่อมาคือด้านความหลากหลายทางวัฒนธรรมเป็นด้านที่มีผลเป็นลำดับที่สองเนื่องจากการที่ผู้เรียนจะมีทัศนคติที่ดีต่อวัฒนธรรมต่างๆและต่อชาวต่างชาติได้นั้นจำเป็นต้องเกิดขึ้นจากประสบการณ์ที่พบเจอ หากผู้เรียนไม่ได้สัมผัสประสบการณ์ตรงกับชาวต่างชาติ ผู้เรียนอาจมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อชาวต่างชาติและวัฒนธรรมอื่นได้ และลำดับสุดท้ายด้านการเข้าใจความต่างของวัฒนธรรมเป็นด้านที่มีผลน้อยที่สุด อาจเพราะผู้เรียนอาจต้องใช้เวลาในการผสมผสานวัฒนธรรมไทยและวัฒนธรรมต่างชาติให้เข้ากันมากยิ่งขึ้น ดังนั้นการนำการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษามาใช้ในห้องเรียนจะทำให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึง

วัฒนธรรมต่างๆ ได้มากยิ่งขึ้น และก่อให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษา ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Coyle et al. (2010) ที่เสนอไว้ว่า ผลลัพธ์ที่ได้จากการบูรณาการเนื้อหาและภาษานั้นไม่เพียงแต่ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถทางภาษาอย่างน้อยสองภาษา แต่ยังทำให้ผู้เรียนเกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษา เห็นความเชื่อมโยงของการเรียนภาษากับวัฒนธรรมและเข้าใจได้ว่าการเข้าใจในวัฒนธรรมที่หลากหลายจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจในภาษาเพิ่มขึ้นด้วย อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Logioio (2010) วิจัยเรื่อง การยกระดับความตระหนักทางวัฒนธรรมในระดับประถมศึกษาโดยวิธีการเล่าเรื่องตามแนวคิดของ CLIL ข้อมูลจากการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่านักเรียนสนใจที่จะค้นข้อมูลเกี่ยวกับประเทศอื่น ๆ และวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องของกระบวนการนี้ครอบคลุมขั้นตอนของการค้นพบ การคิดเชิงวิพากษ์ การไตร่ตรองตนเอง การยอมรับ และชื่นชมความหลากหลายของวัฒนธรรมผ่านบริบทของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยตระหนักถึงวัฒนธรรมอื่นๆ ที่บรรยายไว้ในเรื่องราว นักศึกษายังได้พัฒนาความเข้าใจในวัฒนธรรมของตนเองและวิธีที่มองเห็นจากภายนอก และยังสอดคล้องกับ Altin and Saracaloglu (2018) วิจัยเรื่อง ผลของการสอนการอ่านเพื่อความเข้าใจด้วยสื่อวัฒนธรรมที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ พบว่า การสอนการอ่านเพื่อความเข้าใจที่เสริมด้วยสื่อทางวัฒนธรรมมีส่วนในต่อความรู้ด้านคำศัพท์ของผู้เรียนและทัศนคติเชิงบวกต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ดังนั้นการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาที่มีการสอดแทรกเนื้อหาด้านวัฒนธรรมเพื่อทำให้ผู้เรียนมีความตระหนักทางวัฒนธรรมทำให้เกิดผลลัพธ์ในการเรียนภาษาอังกฤษที่ดีขึ้นตามไปด้วย

5.3 ข้อค้นพบ

การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาให้ความสำคัญกับวัฒนธรรม เช่นเดียวกับที่วัฒนธรรมเป็นมิบบทบาทที่สำคัญในการช่วยผู้เรียนให้ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษา ดังนั้นการเรียนภาษาจึงจำเป็นต้องมีการสอดแทรกวัฒนธรรมทั้งในด้านเนื้อหาหรือส่วนเสริมเพิ่มในรายวิชา เพื่อให้การเรียนภาษาเกิดประสิทธิภาพสูงสุด เพราะวัฒนธรรมและภาษาเป็นส่วนที่แยกจากกันไม่ได้ ประกอบกับทักษะที่สำคัญของศตวรรษที่ 21 ยังส่งเสริมให้มีการตระหนักรู้ถึงวัฒนธรรมต่างๆ ของโลก เพื่อให้ผู้เรียนเติบโตขึ้นเป็นพลเมืองโลกที่มีความพร้อมในการรับมือความเปลี่ยนแปลงของโลก ในทางกลับกันผู้เรียนเองก็สามารถเรียนภาษาผ่านการรับรู้หรือเรียนรู้วัฒนธรรมอื่นๆ ได้อีกด้วย

5.4 ข้อเสนอแนะ

5.4.1 ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้

1) เมื่อนำการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษามาใช้ในห้องเรียน ผู้สอนสามารถเพิ่มความน่าสนใจของชั้นเรียนได้โดยการให้นักเรียนกำหนดหัวข้อ (theme) ที่ใช้ในบทอ่านภาษาอังกฤษเพื่อเป็นการดึงดูดความสนใจของผู้เรียนและกระตุ้นผู้เรียนให้เกิดความกระตือรือร้นในการเรียนรู้จากหัวข้อที่ตนเองสนใจ

2) ระยะเวลาในการเรียนการสอนแต่ละหน่วยอาจจะไม่จำเป็นต้องเท่ากัน สามารถปรับระยะเวลาได้ตามความยากง่ายของบทอ่านและเนื้อเรื่อง เพื่อให้ผู้เรียนสามารถทำกิจกรรมในแต่ละหน่วยได้ครบถ้วนและสมบูรณ์ยิ่งขึ้นเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3) ครูควรจัดการเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) เพื่อช่วยนักเรียนที่มีทักษะการอ่านอยู่ในระดับต่ำให้เรียนรู้ได้ทันนักเรียนส่วนใหญ่และสามารถทำความเข้าใจคำศัพท์และบทอ่านลักษณะต่างๆ การเสริมต่อการเรียนรู้ยังช่วยลดความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มนี้อีกด้วย ครูสามารถลดระดับการเสริมต่อการเรียนรู้ได้เมื่อเห็นว่านักเรียนมีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นแล้ว

5.4.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยต่อไป

1) ควรศึกษาเปรียบเทียบประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษากับการจัดการเรียนรู้แบบอื่น

2) ควรศึกษาตัวแปรตามเพิ่มเติม เช่น แรงจูงใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ความวิตกกังวลในการอ่านภาษาอังกฤษ เป็นต้น

3) ควรนำการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษาไปใช้กับกลุ่มสาระอื่น เพื่อพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านทักษะภาษาอังกฤษและเนื้อหาวิชา

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- ขวัญจิตต์ สุวรรณพรรัตน์. (2557). การพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษผ่าน CLIL. วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย, 13(1), 336-352. <https://so05.tci-thaijo.org/index.php/suedureasearchjournal/article/download/249499/171202/>
- จารุวรรณ วงษ์แก้ว และ ชนสิทธิ์ สิทธิสูงเนิน. (2562). การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้กลวิธีการอ่านแบบร่วมมือผ่านบทอ่านข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดกาญจนบุรีสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร]. DSpace JSPUI. <http://ithesis-ir.su.ac.th/dspace/handle/123456789/2710>
- ชุตินันท์ จันทระเสนานนท์ (2553). การพัฒนาแบบวัดสมรรถนะเชิงวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษา. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย]. คลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR). <http://cuir.car.chula.ac.th/handle/123456789/21291>
- ชูลี อินมั้น. (2533). การอ่านสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิต. ฝ่ายการศึกษาข้อมูลข่าวสารหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการศึกษานอกโรงเรียน.
- ณิชภัทร ฤทธิละคร. (2563). การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้การสอนตามแนวคิด การเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรังสิต]. Rangsit University Intellectual Repository (RSUIR). <https://rsuir-library.rsu.ac.th/handle/123456789/536>
- ณัฐภรณ์ หลาวทอง. (2561). การสร้างเครื่องมือการวิจัยทางการศึกษา. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ด่วนยามีลา อัลอิรุต (2564). การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้แบบฝึกตามแนวการจัดการเรียนรู้ของเมอร์ค็อก (MIA) สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (ฝ่ายมัธยมศึกษา). Wishing Journal Review, 1(2), 29-44. <https://so01.tci-thaijo.org/index.php/WJR/article/download/249537/168538/>
- ทำไมคะแนนทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของคนไทยจึงย่ำแย่มาติดกัน 8 ปีแล้ว. (2561, 5 พฤศจิกายน). BBC News. <https://www.bbc.com/thai/thailand-46093794>
- ธนัชพร ก้อนพันธ์ (2549). การเปรียบเทียบวิธีการสอนแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียน กับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ในการพัฒนาความสามารถในการอ่าน

- ภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. [วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ]. Thesis SWU.
[http://thesis.swu.ac.th/swuthesis/Tea_Eng_For_Lan\(M.A.\)/Thanachporn_K.pdf](http://thesis.swu.ac.th/swuthesis/Tea_Eng_For_Lan(M.A.)/Thanachporn_K.pdf)
- นฤมล อินทร์ประสิทธิ์. (2556). การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยกระบวนการอ่าน BLM. *Journal of Education Khon Kaen
University (Graduate Studies Research)*, 7(3), 9-15. [https://so02.tci-
thaijo.org/index.php/EDGKKUJ/article/view/50856](https://so02.tci-thaijo.org/index.php/EDGKKUJ/article/view/50856)
- บัณฑิต ฉัตรวิโรจน์. (2549). การสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา. *พัฒนาศึกษา*.
- บุรชต์ ภูคอกไม้. (2554). การพัฒนารายวิชาภาษาอังกฤษเชิงวิชาการตามแนวคิดการเรียนรู้แบบ
บูรณาการเนื้อหาและภาษาเพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านและการเขียนของนักศึกษาปริญญา
ตรี. [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย]. คลังปัญญาจุฬาฯ
(CUIR). [http://www.culi.chula.ac.th/publicationsonline/files/article2
/1UK0ByNBrtTue104522.pdf](http://www.culi.chula.ac.th/publicationsonline/files/article2/1UK0ByNBrtTue104522.pdf)
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). *การวิจัยเบื้องต้น*. สุวีริยาสาส์น.
- ปทุมมาเชย ชัยภูมิ, & จันทร์ทรงกลด เสนี. (2014). ผลของการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้แนวคิด
ระหว่างวัฒนธรรม ที่มีต่อความตระหนักรหว่างวัฒนธรรมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอน
ปลาย. *วารสารอิเล็กทรอนิกส์ทางการศึกษา*, 9(1), 341-354. [https://so01.tci-
thaijo.org/index.php/OJED/article/view/34800](https://so01.tci-thaijo.org/index.php/OJED/article/view/34800)
- พรประภา ชัยนา และ ลัดดา หวังภายิต (2564). การพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงรุกและความ
พึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ
เนื้อหาและภาษา. [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ].
DSpace JSPUI. <http://ir-ithesis.swu.ac.th/dspace/handle/123456789/1034>
- พรพิมล ประสงค์พร และ จิตรา จันทราเกตุวิ. (2562). แนวคิดในการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ
เนื้อหาทั้งภาษา. *วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์*, 20(1), 139-152.
<http://ejournals.swu.ac.th/index.php/jedu/article/viewFile/11850/9849>
- พรรณวลัย เกาะระ. (2559) *การเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบวิทย์ภาษาบูรณาการ:แนวคิดและมุมมอง
สำหรับครูไทย*. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา*, 19(1), 102-114.
<http://ojslib3.buu.in.th/index.php/education2/article/view/4045/1306>
- ภูริชญา เตือกพรหม. (2559). การพัฒนาหลักสูตรการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการบูรณาการ
เนื้อหาทั้งภาษาและการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐานสำหรับนักศึกษามัธยมศึกษาตอน

- ปลาย. [วิทยานิพนธ์ปริญญาคุชฎีบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย]. ศูนย์บรรณสารสนเทศทางการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. http://lib.edu.chula.ac.th/FILEROOM/CU_THESIS/DRAWER003/GENERAL/DATA0003/00003416.PDF
- รัชฎา ทับเทศ. (2554). *การวิจัยและพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบอิงประสบการณ์ทางภาษาเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3*. [วิทยานิพนธ์ปริญญาคุชฎีบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย]. Chulalongkorn University Intellectual Repository. <http://cuir.car.chula.ac.th/handle/123456789/23048>
- วิศพล โอภาสวัฒนกุล. (2563). เน้นไวยากรณ์ สอนเพื่อท่องจำมากกว่านำไปใช้ ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนไทย. *The Matter*. <https://thematter.co/social/education/english-learning-in-thailand/112152>
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. (2564). *สรุปผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2563*. https://www.niets.or.th/uploads/content_pdf/pdf_1620890129.pdf
- สมุท ธีรนันทนิช. (2545). *เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ*. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สรณบดีนทร์ ประสารทรัพย์. (2561). *ผลของการสอนกลวิธีการอ่านอภิปัญญาที่มีต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจและความตระหนักรู้ในการใช้กลวิธีการอ่านของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4*. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 16(1), 104-119. <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/suedujournal/article/view/170653/122641>
- สรณี วงศ์เบ็ญสัจจ์. (แปลจาก Barry Tomalin and Susan Stempleski). *กิจกรรมการเรียนรู้วัฒนธรรม cultural awareness*. สำนักพิมพ์หน้าต่างผู้โลกกว้าง.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). *แนวทางการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. <http://www.onec.go.th/th.php/book/BookView/1686>
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2559). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ, 15 พฤษภาคม 2559*. https://oer.learn.in.th/search_detail/result/24557
- สุจินดา คำเงิน, ลำไย สีหามาตย์, และ เกศราพรรณ พันธุ์ศรีเกตุ คงเจริญ. (2563) *การสังเคราะห์ความรู้ด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิดบูรณาการเนื้อหาและภาษา*

(CLIL). วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด. 20(2), 101-121. <https://so03.tci-thaijo.org/index.php/reru/article/download/197717/164369/>

อาทิตย์ ศรีจันทร์ดร. (2560). ผลของการสอนตามแนวทฤษฎีบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ที่มีต่อความสามารถในการฟัง-พูดและความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วารสารศาสตร์การศึกษาและการพัฒนามนุษย์, 1(2), 174-186. <https://kuojs.lib.ku.ac.th/index.php/jehds/article/view/1389/406>

ภาษาต่างประเทศ

Altin, M., & Saracaloglu, A. S. (2018). Effect of reading comprehension instruction enriched with cultural materials on english learning.

<https://eric.ed.gov/?redir=http%3a%2f%2fdx.doi.org%2f10.1080%2f2331186X.2018.1475589>

Abeer, A. M. D., Eman, M. A. and Mahsoub, A. A. (2018). *The effectiveness of using content and language integrated learning (clil) approach to enhance efl student teachers' cultural awareness.* (ED582321). ERIC.

Agudelo, J. J. (2009). An intercultural approach for language teaching: Developing critical cultural awareness. *Íkala*, 12(1), 185-217.

<https://revistas.udea.edu.co/index.php/ikala/article/download/2718/2171/>

Alejandra, J. L. (2010) Raising intercultural awareness through short stories in EFL classes.

[Doctoral dissertation, Universidade Nova de Lisboa] Repositorio Universidade Nova (RUN). <http://hdl.handle.net/10362/5699>

Anderson, N. J. (1999) Individual differences in strategy use in second language reading and testing. *Modern Language Journal* 75: 460-472.

<https://onlinelibrary.wiley.com/doi/10.1111/j.1540-4781.1991.tb05384.x>

D'Andrea, M., Daniels, J., & Heck, R. (1991). Evaluating the impact of multicultural counseling training. *Journal of Counseling & Development*, 70(1), 143–150.

<https://doi.org/10.1002/j.1556-6676.1991.tb01576.x>

Baker, W. (2009). *The cultures of English as a lingua franca.* *TESOL Quarterly*, 43(4), 567–592.

https://www.researchgate.net/publication/264373127_The_Cultures_of_English_as_a_Lingua_Franca

- Baker, W. (2012b). From cultural awareness to intercultural awareness: Culture in ELT. *ELT Journal*, 66(1), 62-70.
https://www.researchgate.net/publication/271834404_From_cultural_awareness_to_inter-cultural_awareness_Culture_in_ELT
- Barrett, Thomas C. (1965) *Visual discrimination tasks as predictors of first-grade reading achievement the reading teacher*. International Literacy Association.
- Bayram, D., Öztürk, R. Ö., & Atay, D. (2019). Reading comprehension and vocabulary size of CLIL and non-CLIL students: A comparative study. *Language Teaching and Educational Research (LATER)*, 2(2), 101-113. DOI:
<https://doi.org/10.35207/later.639337>
- Bentley, K. (2009). *The TKT course : CLIL module*. Cambridge University Press.
- Beresova, J. (2015). Authentic materials – enhancing language acquisition and cultural awareness. *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, 192, 195-204.
 doi:10.1016/j.sbspro.2015.06.028
- Byram, M. (1997). *Teaching and assessing intercultural communicative competence*. Multilingual Matters.
- Çakır, İ. (2006) Developing cultural awareness in foreign language teaching. ERIC Online Submission, 1-8. <https://files.eric.ed.gov/fulltext/ED494346.pdf>
- Cimermanová, I. (2017). CLIL – A dialogue between the language and subject teachers. *Scientia Et Eruditio*, 1(1), 1–14. <https://doi.org/10.31262/2585-8556/2017/1/1/1-14>
- Council of Europe. (2001). *Common european framework of reference for languages: Learning, teaching, assessment*. Cambridge University Press.
- Coyle, D. (2007). *Content and language integrated learning: Towards a connected research agenda for clil pedagogies*. *International of Bilingual Education and Bilingualism*, 10(5), 543-562. <https://www.cambridge.org/core/journals/language-teaching/article/content-and-language-integrated-learning-a-research-agenda/47038D1E1565CD0001C2CC5A81A86D0F>
- Coyle, D., Hood, P. & Marsh, D. (2010). *CLIL: Content and language integrated learning*. Cambridge University Press.

- Dalton-Puffer, C. (2011). *Discourse in content and language integrated learning (CLIL) classrooms*. John Benjamins Pub.
- Education First. (2021). *EF english proficiency index*.
<https://www.ef.co.th/epi/regions/asia/thailand/>
- Educational Testing Service. (2019). *2018 Report on test takers worldwide*.
<https://www.ets.org/s/toeic/pdf/2018-report-on-test-takers-worldwide.pdf>
- Educational Testing Service. (2020). *2019 Report on test takers worldwide*. https://www.iibc-global.org/library/default/english/toeic/official_data/pdf/Worldwide2019_english.pdf
- Educational Testing Service. (2021). *2020 Report on test takers worldwide*. https://www.iibc-global.org/library/default/english/toeic/official_data/pdf/Worldwide2020_english.pdf
- Englebert, J. (2004). Character or culture?. *An EFL Journal*, 24(2), 37-41.
<https://www.scopus.com/record/display.uri?eid=2-s2.0-84863764157&origin=inward&txGid=55500a692cc46725187baffac4940e2a>
- Finocchiaro, M. and Sako, S. (1983) *Foreign language testing- a practical approach*. Regents Publishing Co
- Frigols Martín, M. J., Marsh, D., Mehisto, P. & Wolff, D. (2011). European framework for CLIL teacher education. Graz: CML. Retrieved 13 July 2015 from: <http://www.ecml.at>
- Goodman, K., and Y. Goodman. (1981). Twenty questions about teaching language. *Educational Leadership*
- Grabe, W., & Stoller, F. L. (2011). *Teaching and researching reading*. New York Pearson Education.
- Hanesová, D. (2015). *History of CLIL*. Macmillan.
- Koda, K. (2005) *Insights into second language reading: A cross-linguistic approach*. Cambridge University Press.
- Kramsch, C. (2011). Language and culture. In J. Simpson (Ed.), *The Routledge handbook of applied linguistics* (pp. 305-317). Abingdon: Routledge.

- Little, D. (2012). The common european framework of reference for languages, the european language portfolio, and language learning in higher education. *Language Learning in Higher Education*, 1(1), 1-21. doi:10.1515/cercles-2011-0001
- Logioio, A. J. (2010). *Raising intercultural awareness at primary level through storytelling within a clil approach*. Unpublished doctoral dissertation, Faculdade de Ciências Sociais e Humanas, Universidade Nova de Lisboa
- Marsh, D. (2000). *An introduction to CLIL for parents and young people*. In D. Marsh & G. Lange (Eds.), *Using languages to learn and learning to use languages*. University of Jyväskylä.
- Marsh, D. (2005): *Medium of instruction in european higher education: the lisbon strategy and education & training 2010*. ENLU, European Network for Language Learning amongst Undergraduates, European language Council.
- Marsh, D. & Langé, G. (2000). *Using languages to learn and learning to use languages*. In Marsh, D. & Langé G. (Eds.) *Using Languages to Learn and Learning to Use Languages*. Jyväskylä: UniCOM, University of Jyväskylä on Behalf of TIECLIL.
- Mehisto, P., Marsh, D., & Frigols, M. J. (2008). *Uncovering CLIL: content and language integrated learning in bilingual and multilingual education*. Macmillan Education.
- Meyer, M. (2010). The rise of the knowledge broker. *Science Communication*, 32(1), 118–127. <https://doi.org/10.1177/1075547009359797>
- Miller, P. (1990). The effect of communication mode on the development of phonemic awareness in prelingually deaf students. *Journal of Speech and Hearing Research*, 40, 1151–1163. <https://pubs.asha.org/doi/pdf/10.1044/jslhr.4005.1151>
- Moate, J. (2010). The integrated nature of CLIL: A sociocultural perspective. *International CLIL Research Journal*, 1(3), 38-45. <https://blog.ufes.br/kyriafinardi/files/2017/10/The-Integrated-Nature-of-CLIL-A-Sociocultural-Perspective-2010.pdf>
- Ortiz, C. C. (2014). *The impact of adopting a clil approach on efl learners reading skills in a catalonian school*. http://repositori.uvic.cat/bitstream/10854/330/trealu_a2014_tcamara_carolina_impact_adopting_clil.Pdf

- Paris, S. G., Wasik, B. A. & Turner, J. C. (1991) The development of strategic reading. In R. Barr, M. L. Kamil, P. B. Mosenthal & P. D. Pearson (eds), *Handbook of Reading Research*, Vol. 2, pp. 609-640. Longman.
- Quappe, S., & Cabtatirem, G. (2005). What is cultural awareness, anyway? how do i build it?.
www.culturoosity.com
- Rappel, L. (2011). *An analysis and interpretation of intercultural approaches to english language teaching*. *Journal of Integrated Studies*, 1, 1-7.
https://www.researchgate.net/publication/330347228_An_Analysis_and_Interpretation_of_Intercultural_Approaches_to_English_Language_Teaching
- Razavi, M., & Gilakjani, A. P. (2020). *The effect of teaching cultural content on intermediate efl learners 'reading comprehension ability*. *TEFLIN Journal*, 31(2), 302-321.
<https://journal.teflin.org/index.php/journal/article/view/1033>
- Tomalin, B., Stempleski, S. (1993). *Cultural awareness*. Oxford University Press.
- Tomlinson, B., & Musuhara, H. (2004). *Developing cultural awareness*. *MET*, 13(1), 1-7
<https://files.eric.ed.gov/fulltext/ED494346.pdf>
- Tsai, J. L., Knutson, B., & Fung, H. H. (2006). Cultural variation in affect valuation. *Journal of Personality and Social Psychology*, 90(2), 288-307. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.90.2.288>
- Tural, P. and Cubukcu, F. (2021) Raising intercultural awareness through short stories in EFL classes. *Journal of Educational Sciences*, XXII, 1(43), 166.
<http://files.eric.ed.gov/fulltext/EJ1308678.pdf>
- Valette, R.M. & Disick, R.S. (1972). *Modern language performance objectives and individualization*. Harcourt Brace Jovanovich.
- Wallace, C. (1996) *Reading*. Oxford University Press. <https://pdfcoffee.com/reading-1996-catherine-wallace-4-pdf-free.html>
- Ware, P. D., & Kramsch, C. (2005). Toward an intercultural stance: Teaching german and english through telecollaboration. *The Modern Language Journal*, 89(2), 190-205.
doi:10.1111/j.1540-4781.2005.00274.x
- Weir, C. J. (1990) *Communicative language testing*. Cambridge University Press.
- Widdowson, H. G. (1978). *Teaching language as communication*. Oxford University Press.

Williams, Eddie. (1986). Reading in the language classroom. Macmillan.

Wood, N. V. 1997. College reading instruction as reflected by current textbooks. *Journal of College Reading and Learning*, 27(3), 79-87.

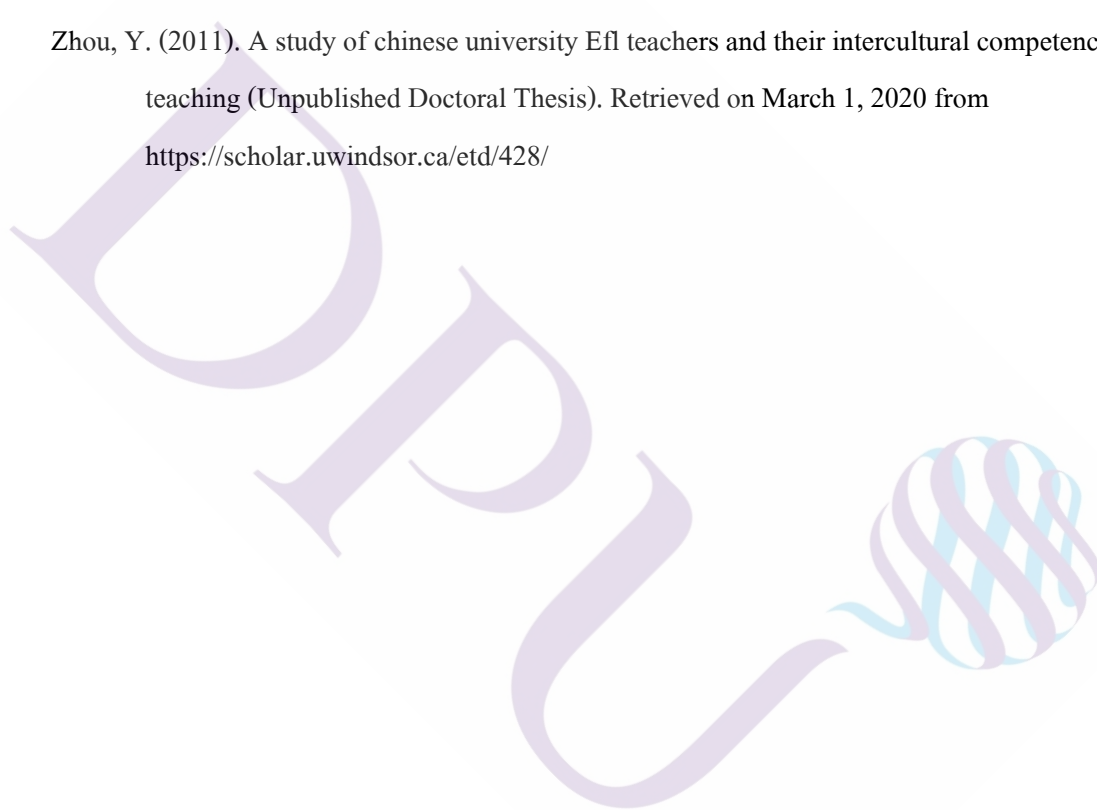
<https://www.tandfonline.com/doi/abs/10.1080/10790195.1997.10850039>

Zhao, B. (2010). How to enhance cross-cultural awareness in TEFL. *Cross-Cultural Communication*, 6 (2), 100-104.

<https://search.proquest.com/openview/4b6539d771eb13131daa4929d946ddb4/1.pdf?pq-origsite=gscholar&cbl=40276>

Zhou, Y. (2011). A study of chinese university Efl teachers and their intercultural competence teaching (Unpublished Doctoral Thesis). Retrieved on March 1, 2020 from

<https://scholar.uwindsor.ca/etd/428/>

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ลำดับที่	ชื่อ-นามสกุล	ตำแหน่ง
1.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จันทร์พา ทัดภูธร	อาจารย์ประจำหลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
2.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เกียรตินาวิน ศรีธีรรัตน์	อาจารย์ภาควิชาภาษาตะวันตก คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร
3.	นางสาวจันทร์จิรา หัตถยาธิพล	หัวหน้ากลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ 1 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย นนทบุรี

ภาคผนวก ข

แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษ

เพื่อความเข้าใจโดยใช้การเรียนรู้

แบบการบูรณาการเนื้อหาและภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Culture Shock เวลา 3 ชั่วโมง

หน่วยที่ 7 ชื่อหน่วยการเรียนรู้ Reading Skill for Academic Purposes

รหัสวิชา อ31232 รายวิชา ทักษะภาษาอังกฤษเชิงวิชาการ ภาคเรียนที่ 2

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศที่ 1 ปีการศึกษา 2564

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา กับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

คำอธิบายรายวิชา

ศึกษาและปฏิบัติเกี่ยวกับการฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษเชิงวิชาการเพื่องานหรืออาชีพทางธุรกิจที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษในการทำงาน คำศัพท์เทคนิคทางธุรกิจและพาณิชย์ อิเล็กทรอนิกส์ (E-Commerce) การให้ข้อมูลเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการ การสนทนาในสถานการณ์ทางธุรกิจ การสนทนาทางโทรศัพท์ การอ่านเอกสาร โฆษณา การสืบค้นข้อมูลทางธุรกิจ การเขียน

บันทึก รายงานการปฏิบัติงาน ข้อความทางโทรศัพท์ ข้อความบนสื่อสังคมออนไลน์ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในงานอาชีพทางธุรกิจ ศึกษาวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาที่สำคัญในการทำงานที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษและแสวงหาความรู้ เชื่อมโยงกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ โดยการใช้ภาษาเป็นเครื่องมือ

จุดประสงค์การเรียนรู้สู่ผลการเรียนรู้

K = ด้านความรู้ P = ด้านทักษะ หรือกระบวนการ A = ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์

จุดประสงค์การเรียนรู้/ผลการเรียนรู้	K	P	A
1. นักเรียนเรียนรู้คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่อ่าน	/		
2. นักเรียนระบุแนวคิดหลัก (Topic) และใจความสำคัญ (Main idea) ได้จากเรื่องที่อ่าน		/	
3. นักเรียนสามารถลำดับรายละเอียดปลีกย่อยจากเรื่องที่อ่านได้		/	
4. นักเรียนสามารถเขียนสรุปความ (Summary) จากเรื่องที่อ่าน		/	
5. นักเรียนมีความตระหนักทางวัฒนธรรม			/

สาระการเรียนรู้

นักเรียนมีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา สามารถทำความเข้าใจเกี่ยวกับบทอ่านเรื่องวัฒนธรรมต่างๆ อธิบายใจความสำคัญและสรุปความจากเรื่องที่อ่านได้

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นที่ 1 นำเข้าสู่เนื้อหา (Content)

1.1 ครูอธิบายจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบและแจ้งหัวข้อ (theme) ที่ใช้ในการสอน ได้แก่ หัวข้อเรื่อง Culture Shock ให้แก่นักเรียนเพื่อกระตุ้นความสนใจโดยตั้งคำถามว่า What do you know about culture shock? เพื่อให้ นักเรียนตอบว่าเป็นหัวข้อเกี่ยวกับอะไรหรือทราบอะไรบ้างเกี่ยวกับหัวข้อเรื่อง Culture Shock

1.2 ครูทบทวนความรู้เดิมของนักเรียนโดยให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นว่ามีความรู้หรือประสบการณ์เกี่ยวกับ Culture Shock มากน้อยเพียงใดโดยใช้คำถามต่อไปนี้

- Have you ever been to a foreign country?
- Have you ever found some situations or actions that were really different from Thailand?
- What is culture shock?
- Have you experienced culture shock before?
- Give some words or phrases that are related to culture shock.

1.3 นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นและประสบการณ์เกี่ยวกับ Culture Shock

ขั้นที่ 2 กระตุ้นการรู้คิด (Cognition)

2.1 ครูกำหนดให้นักเรียนทำงานกลุ่ม กลุ่มละ 3-4 คน เป็นกลุ่มคละความสามารถ

2.2 ก่อนที่จะเริ่มอ่านบทอ่านที่ครูกำหนดให้ นักเรียนร่วมกันอ่านแบบกวาดสายตาเพื่อค้นหาคำศัพท์ที่นักเรียนไม่ทราบความหมาย และบันทึกใน Exercise A

2.3 นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันค้นหาความหมายของคำศัพท์จากเว็บไซต์

<https://dictionary.cambridge.org/> ร่วมกันอภิปรายความหมายภาษาอังกฤษที่ปรากฏ และคัดลอกความหมายภาษาอังกฤษลงใน Exercise A

2.4 ครูสุ่มให้นักเรียนบางกลุ่มนำเสนอคำศัพท์และความหมายที่ค้นหามา

2.5 นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันอ่านบทอ่านเรื่อง Culture Shock Experiences

2.6 นักเรียนแต่ละกลุ่มตอบคำถามเกี่ยวกับการอ่านเพื่อความเข้าใจจากเรื่อง Culture Shock Experiences ใน Exercise B

2.7 ในขณะที่ทำแบบฝึกหัดครูจะทำหน้าที่ชี้แนะและให้คำแนะนำ

2.8 ครูสุ่มนักเรียนบางกลุ่มเพื่อเฉลยแบบฝึกหัดใน Exercise B

ขั้นที่ 3 สร้างความตระหนักทางวัฒนธรรม (Culture)

3.1 ครูอธิบายลักษณะและประโยชน์ของตาราง T-Chart

3.2 นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันอภิปรายเพื่อเปรียบเทียบความต่างระหว่างวัฒนธรรมที่ได้เรียนรู้จากบทอ่านเรื่อง Culture Shock Experiences กับวัฒนธรรมไทยตามรูปแบบที่ครูกำหนดใน Exercise C โดยการใส่ข้อมูลในตาราง T-Chart ที่กำหนดให้

3.3 นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันแลกเปลี่ยนคำตอบของกลุ่มตนเอง

ขั้นที่ 4 สื่อสารสร้างความเข้าใจ (Communication)

4.1 นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านบทอ่านเรื่อง Culture Shock Experiences อีกครั้ง และบันทึกใจความหลัก (main idea) ของแต่ละย่อหน้า

4.2 แต่ละกลุ่มสรุปสิ่งที่อ่านเพื่อแสดงความเข้าใจในเนื้อเรื่องด้วยภาษาของตนเองโดยบันทึกใน Exercise D

4.2 ตัวแทนกลุ่มแต่ละกลุ่มนำเสนอหน้าชั้นเรียนเพื่อสรุปสิ่งที่อ่านเพื่อแสดงความเข้าใจ

4.3 นักเรียนและครูร่วมกันสรุปเนื้อหาเรื่อง Culture Shock และความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมจากเนื้อเรื่อง

สื่อการเรียนรู้

- บทอ่านเรื่อง Culture Shock Experiences
- แบบฝึกหัดการอ่านเพื่อความเข้าใจ
- เว็บไซต์ <https://dictionary.cambridge.org/>

การประเมินผล

การประเมินผล	เครื่องมือที่ใช้	เกณฑ์
1. นักเรียนเรียนรู้คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่อ่าน	แบบฝึกหัดการอ่านเพื่อความเข้าใจ Exercise A	นักเรียนหาความหมายของคำศัพท์ได้ครบถ้วนและถูกต้อง 10 คำ
2. นักเรียนระบุแนวคิดหลัก (Topic) และใจความสำคัญ (Main idea) ได้จากเรื่องที่อ่าน	แบบฝึกหัดการอ่านเพื่อความเข้าใจ Exercise B	นักเรียนตอบคำถามได้ถูกต้อง สูงกว่าร้อยละ 70
3. นักเรียนสามารถลำดับรายละเอียดปลีกย่อยจากเรื่องที่อ่านได้	แบบฝึกหัดการอ่านเพื่อความเข้าใจ Exercise B	นักเรียนตอบคำถามได้ถูกต้อง สูงกว่าร้อยละ 70
4. นักเรียนสามารถเขียนสรุปความ (Summary) จากเรื่องที่อ่าน	แบบฝึกหัดการอ่านเพื่อความเข้าใจ Exercise D	นักเรียนสรุปความได้ถูกต้อง สูงกว่าร้อยละ 70

5. นักเรียนมีความตระหนักรู้ทางวัฒนธรรม	แบบฝึกหัดการอ่านเพื่อความเข้าใจ Exercise C	นักเรียนเปรียบเทียบความต่างระหว่างวัฒนธรรมได้ถูกต้องสูงกว่าร้อยละ 70

ใบความรู้และแบบฝึกหัด

เรื่อง Culture Shock

Reading Comprehension | Culture Shock Experiences

Culture shock can be a daunting experience. It might cause depressive and anxious symptoms, but it might also be an enriching experience as it allows you to become aware of how diverse the cultures of the world are and as a result leads one to develop tolerance towards the differences between the different countries. Besides, culture shock provides you with the opportunity to gain a better understanding of your own cultural awareness, standing back from yourself and becoming aware of your own cultural, values, beliefs, and perceptions.

Culture shock experiences

The following are examples of culture shock experiences, reported by travelers around the world.

Eating with hands

"I'm the kind of person who eats a pizza and sometimes even a sandwich with cutlery. So, using nothing more than my fingers and some chapati to eat curry took some getting used to." *Jo Fitzsimons*

Not Speaking the Japanese language

"I didn't speak any Japanese. I took some lessons at my exchange university and picked up a few basic phrases, but with a completely different alphabet, it can be tricky to get around places and buy items. Japan is quite rare in that hardly anybody actually speaks any English, so a lot of interpretive sign language was required." *Kevin Seidler*

Not knowing about the amazing advantages of the product return policy in the USA

"None of my friends back in India believed me when I told them that you can literally buy anything, including food, and return it within ninety days for a full refund even if you don't have a specific reason for doing so. Most stores actually have a 'Buyer's Remorse' category under Reason for Return options while returning the product." *Aniruddh Chaturvedi*

Not knowing about 'small talk' in the UK

"You would think that Poland (the country that I'm from) and the UK shouldn't be very different when it comes to the culture, I couldn't be more wrong. Where do I start? For example –“small talk”. It just doesn't exist in Poland. We do not talk to strangers and ask them what they have for dinner. Why would you even want to know that? I remember how surprised I was, when whilst shopping, I was approached by the shop assistant and asked about my personal life and plans for the evening." *Aga*

Source: <https://www.myenglishpages.com/english/reading-culture-shock-experiences.php>

Exercise A

Directions:

- Scan the text and underline the words that you do not know the meaning (at least 10 words).
- Look up the meaning of each word from <https://dictionary.cambridge.org/>
- Discuss with your team members and select the correct meaning of each word. Then write down the meaning in the space provided.

Example: *Culture (noun) - the customs, arts, social institutions, and achievements of a particular nation, people, or other social group.*

1. Word:

Meaning:

2. Word:

Meaning:

3. Word:

Meaning:

4. Word:

Meaning:

5. Word:

Meaning:

6. Word:

Meaning:

7. Word:

Meaning:

8. Word:

Meaning:

9. Word:

Meaning:

10. Word:

Meaning:

Exercise B

Directions:

- Read the text carefully.
 - Answer the following questions.
1. What are the causes of culture shock?
 2. List the advantages of culture shock.
 3. How does Jo Fitzsimons face with culture shock?
 4. What difficulties did Kevin Seidler find while living in Japan?
 5. What is the product return policy in the USA?
 6. Which country does Ago come from?

7. What do the Polish people think about a small talk?

Exercise C

Directions:

- With you team members, discuss the differences between Thai culture and international culture mentioned below.
- You can search for more information from the websites.
- Write your ideas in the T-Chart given.

International Culture	Thai Culture
In China, people spit in public places. It is Chinese cultural habit.	Majority of Thai people do not spit in public places as we are concerned about politeness.
In India,	
In Japan,	
In the USA,	
In the UK,	

Exercise D**Directions:**

- Read the text again.
- Find the main ideas of each paragraph.
- Summarize the main points of the text in your own words.

Answers:Exercise B

1. Culture shock can cause depressive and anxious symptoms.
2. It allows you to become aware of how diverse the cultures of the world are, leads one to develop tolerance towards the differences between the different countries, provides you with the opportunity to gain a better understanding of your own cultural awareness, standing back from yourself and becoming aware of your own cultural, values, beliefs, and perceptions.
3. Eating by using fingers instead of cutlery.
4. Language problems.
5. It is when you buy anything, including food, and return it within ninety days for a full refund even if you don't have a specific reason.
6. Poland.
7. People in the UK use small talk while they do not in Poland.

Exercise C

International Culture	Thai Culture
In China, people spit in public places. It is Chinese cultural habit.	Majority of Thai people do not spit in public places as we are concerned about politeness.
In India, Use fingers to eat with some menus such as chapati with curry.	Majority of Thai people do not spit in public places as we are concerned about politeness.
In Japan, Japanese people do not speak much English.	We use cutlery to eat.
In the USA, With the product return policy, you can return things you bought and get a full refund even if you do not have any reasons.	Thai people do not speak much English either.
In the UK, Small talk with strangers is so common in the UK.	Thai people do not have much small talk with others.

ภาคผนวก ค
แบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

Direction: Read the passage given below and answer the questions.

Passage 1

Fire and snow always go well and the Nozawa Onsen Fire Festival, Nozawa Onsen Dosojin Matsuri (or 野沢温泉の道祖神祭り in Japanese), **exemplifies** this as one of the three great fire festivals in Japan. The old roads that run like rivers between mountain towns in Japan are dotted with gods. Known as dosojin, they are deities of roads and borders with their stone statues usually enshrined at village borders. Dosojin are good gods for the foreign traveller. It takes roughly one hundred villagers to build the shrine for the Nozawa Fire Festival. The trees are cut down in October and brought down from the mountain and through the village on January 13th prior to being made into a huge wooden structure or shaden. After the shaden has been constructed, the priest from Kosuge shrine performs a ceremony endowing it with a dosojin. The highlight on January 15th is a “fire-setting battle” which ends up with the setting fire of the shaden with blazing torches by the offensive team and the offering of torches to the deity, making the festival truly **spectacular** and exciting. The entire festival is quite lengthy and can take up to four hours from the beginning to the end. Some observers gather just for the main attraction which is the battle between the guards and the torch bearing villagers. Add liberal servings of saké to all of the above and you’re sure to go home buzzing after seeing quite a spectacle – and maybe a bit scorched from the flames (don’t wear your new down jacket). This famous Japanese festival is nationally designated as an important intangible folk cultural property. It originally began as an invocation for a good harvest, health and good fortune in the coming year, but has been expanded to include a good ski season as well. Taking place on January 15th every year, the festival is staged by men aged 42 and 25 (so-called “unlucky ages”) to celebrate the birth of a family’s first child, to dispel evil spirits and also to pray for happy marriage. If you want to see more detailed background information on the Nozawa Fire Festival check this excellent local perspective.

1. What does the word '**exemplifies**' mean?
 - a. to provide an exceptional
 - b. to free from an obligation or liability
 - c. to free from an obligation or liability
 - d. to show or illustrate by example
2. The word '**spectacular**' is closest in meaning to:
 - a. historical
 - b. pleasant
 - c. marvelous
 - d. unimpressive
3. When is the Nozawa Onsen Fire Festival taken place?
 - a. Around January 15th
 - b. On January 15th every year
 - c. In October to December every year
 - d. In October every year
4. What is the duty of the priest from Kosuge shrine in the festival?
 - a. Brought the cut trees down from the mountain and through the village
 - b. Bless men aged 42 and 25 (so-called "unlucky ages")
 - c. Performs a ceremony endowing it with a dosojin
 - d. Set the fire of the shaden with blazing torches
5. What is NOT the purpose of the Nozawa Onsen Fire Festival?
 - a. To celebrate the birth of first child
 - b. To chase away evil spirits
 - c. To pray for happy marriage
 - d. To thank the god for good luck
6. Which of the following statements is NOT correct?
 - a. The Nozawa Onsen Fire Festival is considered as Japan's national folk cultural property.
 - b. The entire festival is quite short which takes only forty minutes from the beginning to the end.
 - c. A fire-setting battle ends up with the setting fire of the shaden with blazing torches by the offensive team and the offering of torches to the deity.
 - d. The trees are cut down and brought down from the mountain and through the village to being

made into a huge wooden structure
or shaden.

7. What does the writer recommend
the travelers to do?

a. Prepare clean clothes for the
festival

b. Wash up before entering the
festival

c. Do not wear new clothes

d. All of the above.

8. What is the main idea of this
passage?

a. The Nozawa Onsen Fire festival
is one of the great fire festivals in
Japan.

b. The Nozawa Onsen Fire festival
is truly spectacular and exciting.

c. The Nozawa Onsen Fire festival
is nationally designated as an
important intangible folk cultural
property.

d. The Nozawa Onsen Fire festival
is to celebrate the birth of a family's
first child, to dispel evil spirits and
also to pray for happy marriage.

Studying in a **foreign country** can be exciting. It can be difficult too, especially if the culture is very different from your own. However, there are often surprises, even if the culture is very similar. When Megan, a British student, first arrived here in the United States she knew that Americans ate their food with a knife and fork. 'But they don't use the knife and fork like we do,' says Megan. 'In Britain we eat with the fork in the left hand and the knife in the right hand. Whereas Americans often just use a fork in the right hand.' Megan is also surprised that Americans tip a lot more than the British do. 'We never tip a waiter just for a cup of coffee, but Americans tip 15 per cent. The accents can be so different, too! I'm slowly getting used to everything.' For students who come here from more different backgrounds, settling in can take longer. Kit-ken, a student who came from Taiwan only a few months ago, told us 'When I first arrived everything was new and exciting. I really liked the differences between here and home. I was happy to be in a new country. Now, though, I miss my family and friends and feel a bit lonely. Sometimes I'm confused about what to do. There are still lots of things that I like, but now there are more things I dislike. I feel really **homesick!**' For advice we turned to some students who now have few problems about being a student here. Seydou arrived from Senegal two years ago. He told us 'Kit-ken shouldn't worry,

this is perfectly normal. I felt exactly the same as she did. I didn't understand the culture and my English wasn't improving, either.' Seydou realised this was because all his friends were from his own country. 'So I decided to get to know some North American students, and other international students. I went to the student union where there are a lot of different clubs. There are sports clubs, dance clubs, clubs for people who have the same religion, clubs for people who want to find out more about something – there are loads!

9. Which answer does best describe 'foreign country'?
- Something or someone that is foreign comes from or relates to a country that is not your own.
 - The place where someone was born and grown up.
 - The citizenship country of oneself.
 - The country where an individual wish to be.
10. What does the word 'homesick' mean?
- showing or expressing joy, as looks, actions, or speech
 - sad or depressed from a longing for home or family while away from them for a long time
 - expressing or actuated by gratitude
 - affected with ill health, disease, or illness
11. Which country does Megan come from?
- USA
 - UK
 - Australia
 - New Zealand
12. How does American use utensils different from British?
- Americans use a knife in their right hand and a fork in left hand.
 - Americans use a fork in the right hand.
 - Americans use a spoon and a fork.
 - Americans do not use a fork and a knife.
13. What is NOT true about British according to Megan?
- British tip a lot more than Americans do.
 - The accents of British and American are different.

- c. British use fork in the left hand and knife in the right hand.
- d. A and C.
14. Who is from Taiwan?
- a. Megan
- b. Seydou
- c. Kitten
- d. Senegal
15. What did Seydou do when he struggled with homesick?
- a. He stayed at his room and met no one.
- b. He made new friends and join different clubs.
- c. He reached out to the school to transfer him back.
- d. He read books and watched tv.
16. What is the main idea of this passage?
- a. People who come from different country have different backgrounds.
- b. Studying in a foreign country can be exciting and difficult.
- c. There is always a way to deal with homesick.
- d. Meeting new friends can help you adjust in new country.

New Year

In China, people eat eight, ten or twelve dishes of food at New Year. This is because an even number means double the luck. A lot of the food at New Year has a special meaning. Seaweed means good luck and long noodles mean long life. They eat whole vegetables and don't use knives to cut things, because this means the end of your good luck.

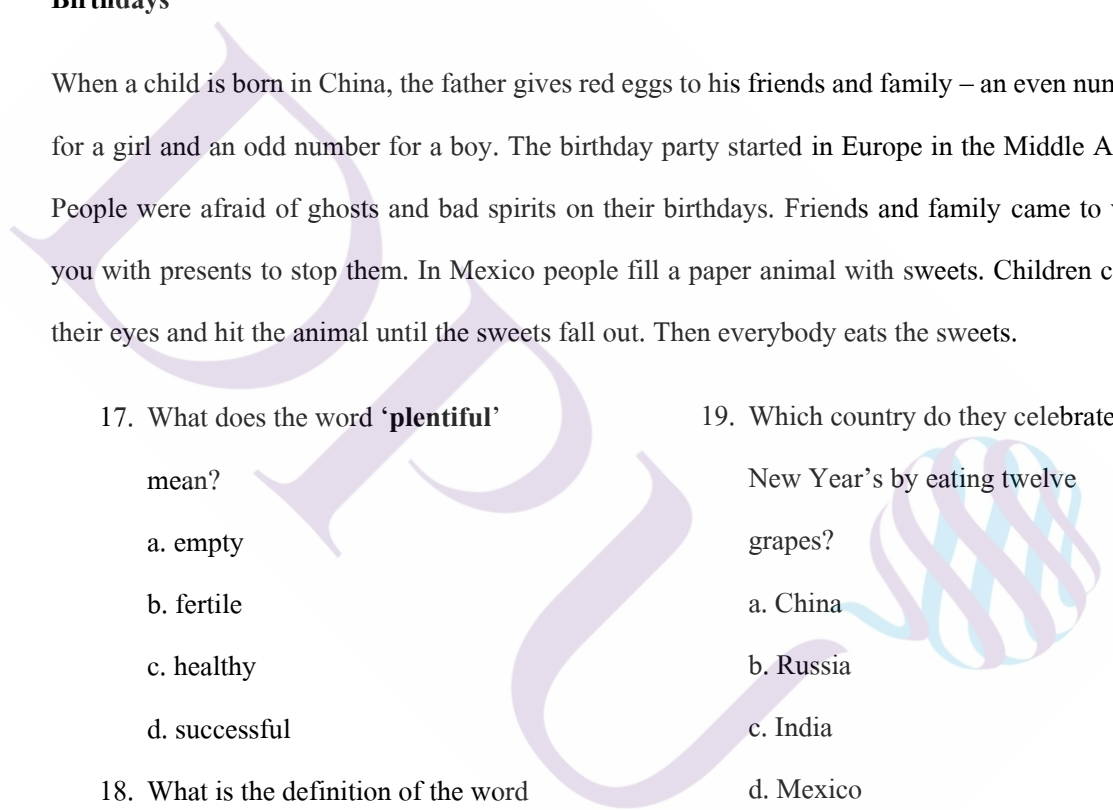
In Russia, there is lots of food on the table so the next year will be happy and **plentiful**. At 11.59 people open champagne and wait for the clock to strike twelve. Then they make a toast for the New Year. They wish everybody good luck and happiness. In Spain people eat twelve grapes – one with each chime of the clock at midnight. This brings good luck for the next twelve months. But it is difficult to eat twelve grapes in twelve seconds, so people usually have a mouth full of grapes at the end!

Weddings

Italians eat doughnuts in the shape of bowties for good luck. They also eat sugared almonds when they hope for a baby. Many years ago in Britain the father of the bride gave the groom ‘honey mead’ (a honey drink) for a whole month. In this way the couple had a month of sweetness and happiness. We have now changed the word to ‘honeymoon’ – the holiday a couple goes on after their wedding.

Birthdays

When a child is born in China, the father gives red eggs to his friends and family – an even number for a girl and an odd number for a boy. The birthday party started in Europe in the Middle Ages. People were afraid of ghosts and bad spirits on their birthdays. Friends and family came to visit you with presents to stop them. In Mexico people fill a paper animal with sweets. Children close their eyes and hit the animal until the sweets fall out. Then everybody eats the sweets.

-
17. What does the word ‘**plentiful**’ mean?
- empty
 - fertile
 - healthy
 - successful
18. What is the definition of the word ‘**mead**’?
- a honey purely from the bees
 - a fermented beverage made of water and honey
 - a drink when mixing honey with water
 - None of the above.
19. Which country do they celebrate New Year’s by eating twelve grapes?
- China
 - Russia
 - India
 - Mexico
20. How did the word ‘honeymoon’ come from?
- sugared almonds for the bride and the groom
 - the holidays a couple goes on after the wedding

- c. a honey drink to drink in the wedding for the sweetness and happiness
- d. the date of the wedding day
21. According to the passage, which of the following statements is NOT true?
- a. When a child is born, people in China give an even number of red eggs for a girl and an odd number for a boy.
- b. There is only one main dish of food in China at New Year's.
- c. People in Russia celebrate New Year's by toasting a champagne when the clock strike at twelve.
- d. The birthday party originally began in Europe in the Middle Ages.
22. According to the passage, what is correct?
- a. Seaweed means healthy.
- b. Long noodles mean long life.
- c. Even numbers mean bad luck.
- d. Honey mead for baby new born
23. What is the purpose of the writer?
- a. To inform
- b. To persuade
- c. To convince
- d. To entertain

What is cultural awareness and why is it important?

What is classed as normal behaviour in one culture can sometimes be unsuitable, unacceptable, or even **offensive** in another. We're all different and we all have different beliefs and ways of doing things. Understanding this is what cultural awareness is all about.

Cultural awareness can begin by holding up a mirror. We need to take a long, hard look at ourselves. What makes us the way we are? Well, there's history, religion, tradition, education, and our parents. These are all good things. But do any of them make us better than others? No. Not better, but different.

It's easy to understand why we start off believing that our culture is better than any other. In fact, some argue that it's necessary in order to survive. As children, we typically build our view of the world from our family and the place we grow up. However, as we get older our understanding of the world grows with us.

In the past, many people never left the comfort of their own town or district. They could all spend their days happily believing that the life they knew was the best, that their way of doing things was the right way, and not imagining or caring what others might think. Today's world isn't like that though. We do business with people from different cultures, we sell each other products and ideas, we live next door to each other, we listen to music from around the world and we learn different languages. We all need to learn to appreciate each other's cultures and ways of living.

24. The word '**offensive**' is closest in meaning to:
- offering
 - insulting
 - acceptable
 - appropriate
25. **Cultural awareness** is _____?
- about understanding
 - by holding up a mirror
 - bettering yourself
 - leaving your comfort zone
26. What is suggested by the writer as the first thing to do when thinking about cultural awareness?
- Listen to other people.
 - Look up at yourself.
 - Talk to your family.
 - Learn new language.
27. In the writer's opinion, how has the today's world changed?
- People learn different languages.
 - People do business with others who have different cultures.
 - People listen to others' music from around the world.
 - All of the above.

28. What is NOT true according to the passage?
- a. People are all the same as we share the same beliefs and ways of doing things.
 - b. Many people in the past never left the comfort of their own place.
 - c. The world has changed.
 - d. As we get older, the world grows with us.
29. What is the purpose of the writer?
- a. To give an awareness about cultural difference.
 - b. To persuade people to learn new language.
 - c. To convince people to give up their culture.
 - d. To provide the process of bettering oneself.
30. What is the main idea of the passage?
- a. Understanding cultural awareness is important.
 - b. Cultural awareness is varied by each country.
 - c. People with different backgrounds can share the same culture.
 - d. Doing business with others from different culture is not hard.

ภาคผนวก ง

แบบประเมินความตระหนักทางวัฒนธรรม

(สำหรับผู้ประเมิน)

แบบประเมินความเหมาะสมของแบบประเมินความตระหนักทางวัฒนธรรม

รายการประเมิน	ระดับความตระหนักทางวัฒนธรรม				
	1	2	3	4	5
Diversity of Culture (ความหลากหลายทางวัฒนธรรม) <ol style="list-style-type: none"> 1. สันติภาพของโลกเกิดขึ้นได้เพราะความแตกต่างและความหลากหลายทางวัฒนธรรม 2. วัฒนธรรมไทยมีความคล้ายคลึงกับวัฒนธรรมอื่น ๆ ในเอเชีย 3. ฉันยินดีที่จะเป็นเพื่อนกับชาวต่างชาติผู้ซึ่งมีวัฒนธรรมต่างไป 					
Cultural Appreciation (การเห็นคุณค่าของวัฒนธรรม) <ol style="list-style-type: none"> 4. ฉันมักจะฟังคนอื่นที่มีความคิดเห็นและความเชื่อที่แตกต่างจากฉันด้วยความอดทน 5. ฉันต้องการเรียนรู้วัฒนธรรมสากลต่าง ๆ มากกว่านี้ 6. การเรียนรู้วัฒนธรรมอื่นเป็นสิ่งสำคัญและเป็นประโยชน์ต่อการใช้ชีวิต 7. ฉันสามารถปรับวัฒนธรรมสากลมาใช้กับวิถีชีวิตแบบไทยได้อย่างเหมาะสม 					
Understanding Others (การเข้าใจความต่างของวัฒนธรรม) <ol style="list-style-type: none"> 8. ปัจจุบันมีการผสมผสานวัฒนธรรมไทยกับวัฒนธรรมสากลต่างๆ 9. คนที่มีวัฒนธรรมต่างกันมักประพฤติต่างกัน 10. การคงไว้ซึ่งวัฒนธรรมไทยเป็นสิ่งสำคัญสำหรับคนไทยทุกคน 					

ภาคผนวก จ

ผลการวิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือ

ตารางแสดงผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้การเรียนรู้แบบการบูรณาการเนื้อหาและภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

รายการประเมิน	ความคิดเห็น			\bar{x}	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม
	ผู้เชี่ยวชาญ					
	1	2	3			
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1						
1. แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบครบถ้วนเหมาะสมและสอดคล้องสัมพันธ์กัน	5	5	5	5.00	0	มากที่สุด
2. จุดประสงค์การเรียนรู้ครอบคลุมเนื้อหาสาระ	5	5	5	5.00	0	มากที่สุด
3. สาระสำคัญสอดคล้องกับตัวชี้วัด / จุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5.00	0	มากที่สุด
4. กิจกรรมการสอนสอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5.00	0	มากที่สุด
5. กิจกรรมการสอนเหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน	5	4	5	4.67	0.58	มากที่สุด
6. กิจกรรมการสอนส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ	5	5	5	5.00	0	มากที่สุด
7. กิจกรรมการสอนเพิ่มความตระหนักรู้วัฒนธรรมให้แก่ผู้เรียน	5	5	5	5.00	0	มากที่สุด
8. สื่อการสอนเหมาะสมกับกิจกรรมการสอน	5	4	5	4.67	0.58	มากที่สุด
9. การวัดและประเมินผลครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5.00	0	มากที่สุด
10. การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับกิจกรรมการสอน	5	5	5	5.00	0	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม				4.93	0.25	มากที่สุด

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

1. แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบ						
ครบถ้วนเหมาะสมและสอดคล้องสัมพันธ์กัน	5	5	5	5.00	0	มากที่สุด
2. จุดประสงค์การเรียนรู้ครอบคลุมเนื้อหาสาระ						
3. สาระสำคัญสอดคล้องกับตัวชี้วัด /						
จุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5.00	0	มากที่สุด
4. กิจกรรมการสอนสอดคล้องกับเนื้อหาและ						
จุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5.00	0	มากที่สุด
5. กิจกรรมการสอนเหมาะสมกับความสามารถ						
ของผู้เรียน	5	5	5	5.00	0	มากที่สุด
6. กิจกรรมการสอนส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนา						
ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ	5	5	5	5.00	0	มากที่สุด
7. กิจกรรมการสอนเพิ่มความตระหนักรู้ทาง						
วัฒนธรรมให้แก่ผู้เรียน	5	5	5	5.00	0	มากที่สุด
8. สื่อการสอนเหมาะสมกับกิจกรรมการสอน						
9. การวัดและประเมินผลครอบคลุมจุดประสงค์						
การเรียนรู้	5	5	5	5	0	มากที่สุด
10. การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับ						
กิจกรรมการสอน	5	5	5	5	0	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม				4.97	0.18	มากที่สุด

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

1. แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบ						
ครบถ้วนเหมาะสมและสอดคล้องสัมพันธ์กัน	5	5	5	5.00	0	มากที่สุด
2. จุดประสงค์การเรียนรู้ครอบคลุมเนื้อหาสาระ						
3. สาระสำคัญสอดคล้องกับตัวชี้วัด /						
จุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5.00	0	มากที่สุด
4. กิจกรรมการสอนสอดคล้องกับเนื้อหาและ						
จุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5.00	0	มากที่สุด
5. กิจกรรมการสอนเหมาะสมกับความสามารถ						
ของผู้เรียน	5	4	5	4.67	0.58	มากที่สุด
6. กิจกรรมการสอนส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนา						
ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ	5	5	5	5.00	0	มากที่สุด
7. กิจกรรมการสอนเพิ่มความตระหนักรู้ทาง						
วัฒนธรรมให้แก่ผู้เรียน	5	5	5	5.00	0	มากที่สุด
8. สื่อการสอนเหมาะสมกับกิจกรรมการสอน						
9. การวัดและประเมินผลครอบคลุมจุดประสงค์						
การเรียนรู้	5	5	5	5.00	0	มากที่สุด
10. การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับ						
กิจกรรมการสอน	5	5	5	5.00	0	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม				4.93	0.25	มากที่สุด

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

1. แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบ						
ครบถ้วนเหมาะสมและสอดคล้องสัมพันธ์กัน	5	5	5	5.00	0	มากที่สุด
2. จุดประสงค์การเรียนรู้ครอบคลุมเนื้อหาสาระ						
3. สาระสำคัญสอดคล้องกับตัวชี้วัด /						
จุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5.00	0	มากที่สุด
4. กิจกรรมการสอนสอดคล้องกับเนื้อหาและ						
จุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5.00	0	มากที่สุด
5. กิจกรรมการสอนเหมาะสมกับความสามารถ						
ของผู้เรียน	5	4	5	4.67	0.58	มากที่สุด
6. กิจกรรมการสอนส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนา						
ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ	5	5	5	5.00	0	มากที่สุด
7. กิจกรรมการสอนเพิ่มความตระหนักทาง						
วัฒนธรรมให้แก่ผู้เรียน	5	5	5	5.00	0	มากที่สุด
8. สื่อการสอนเหมาะสมกับกิจกรรมการสอน						
9. การวัดและประเมินผลครอบคลุมจุดประสงค์						
การเรียนรู้	5	5	5	5.00	0	มากที่สุด
10. การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับ						
กิจกรรมการสอน	5	5	5	5.00	0	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม				4.93	0.25	มากที่สุด

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

1. แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบ						
ครบถ้วนเหมาะสมและสอดคล้องสัมพันธ์กัน	5	5	5	5.00	0	มากที่สุด
2. จุดประสงค์การเรียนรู้ครอบคลุมเนื้อหาสาระ						
5	5	5	5.00	0	มากที่สุด	
3. สาระสำคัญสอดคล้องกับตัวชี้วัด /						
จุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5.00	0	มากที่สุด
4. กิจกรรมการสอนสอดคล้องกับเนื้อหาและ						
จุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5.00	0	มากที่สุด
5. กิจกรรมการสอนเหมาะสมกับความสามารถ						
ของผู้เรียน	5	5	5	5.00	0	มากที่สุด
6. กิจกรรมการสอนส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนา						
ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ	5	5	5	5.00	0	มากที่สุด
7. กิจกรรมการสอนเพิ่มความตระหนักทาง						
วัฒนธรรมให้แก่ผู้เรียน	5	5	5	5.00	0	มากที่สุด
8. สื่อการสอนเหมาะสมกับกิจกรรมการสอน						
5	4	5	4.67	0.58	มากที่สุด	
9. การวัดและประเมินผลครอบคลุมจุดประสงค์						
การเรียนรู้	5	5	5	5.00	0	มากที่สุด
10. การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับ						
กิจกรรมการสอน	5	5	5	5.00	0	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม				4.97	0.18	มากที่สุด

ตารางแสดงผลการวิเคราะห์ความสอดคล้อง
แบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

ข้อสอบ (ข้อที่)	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			คะแนน	IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	1	0	1	2	0.67	ใช้ได้
2	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
3	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
4	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
5	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
6	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
7	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
8	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
9	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
10	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
11	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
12	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
13	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
14	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
15	0	1	1	2	0.67	ใช้ได้
16	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
17	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
18	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
19	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
20	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
21	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
22	0	1	1	2	0.67	ใช้ได้

ตารางแสดงผลการวิเคราะห์ความสอดคล้อง

แบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (ต่อ)

ข้อสอบ (ข้อที่)	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			คะแนน	IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
23	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
24	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
25	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
26	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
27	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
28	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
29	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
30	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้

ตารางแสดงผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่ายและอำนาจจำแนกของแบบทดสอบทักษะ
การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

ข้อที่	ค่าความยาก	อำนาจ	แปลผลคุณภาพของ ข้อสอบ
	ง่าย	จำแนก	
1	0.70	0.41	ใช้ได้
2	0.45	0.38	ใช้ได้
3	0.75	0.60	ใช้ได้
4	0.45	0.71	ใช้ได้
5	0.45	0.21	ใช้ได้
6	0.65	0.37	ใช้ได้
7	0.70	0.58	ใช้ได้
8	0.80	0.58	ใช้ได้
9	0.80	0.58	ใช้ได้
10	0.75	0.40	ใช้ได้
11	0.75	0.60	ใช้ได้
12	0.45	0.57	ใช้ได้
13	0.55	0.33	ใช้ได้
14	0.50	0.40	ใช้ได้
15	0.70	0.61	ใช้ได้
16	0.75	0.40	ใช้ได้
17	0.45	0.22	ใช้ได้
18	0.45	0.38	ใช้ได้

ตารางแสดงผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (ต่อ)

ข้อที่	ค่าความยาก		แปรผลคุณภาพของ ข้อสอบ
	ง่าย	อำนาจ จำแนก	
19	0.80	0.49	ใช้ได้
20	0.45	0.38	ใช้ได้
21	0.75	0.60	ใช้ได้
22	0.40	0.44	ใช้ได้
23	0.80	0.58	ใช้ได้
24	0.60	0.26	ใช้ได้
25	0.50	0.40	ใช้ได้
26	0.40	0.45	ใช้ได้
27	0.75	0.60	ใช้ได้
28	0.35	0.63	ใช้ได้
29	0.55	0.63	ใช้ได้
30	0.80	0.58	ใช้ได้

ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) KR-20	0.9143
--------------------------------------	--------

ตารางแสดงผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องแบบประเมินความตระหนักทางวัฒนธรรม

รายการประเมิน	ความคิดเห็น			คะแนน	IOC	แปลผล
	ผู้เชี่ยวชาญ					
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
Diversity of Culture (ความหลากหลายทางวัฒนธรรม)						
1. สันติภาพของโลกเกิดขึ้นได้จากความแตกต่างและความหลากหลายทางวัฒนธรรม	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
2. วัฒนธรรมไทยมีความคล้ายคลึงกับวัฒนธรรมอื่น ๆ ในเอเชีย	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
3. ฉันยินดีที่จะเป็นเพื่อนกับชาวต่างชาติผู้ซึ่งมีวัฒนธรรมต่างไป	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
Cultural Appreciation (การเห็นคุณค่าของวัฒนธรรม)						
4. ฉันมักจะฟังคนอื่นที่มีความคิดเห็นและความเชื่อที่แตกต่างจากฉันด้วยความอดทน	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
5. ฉันต้องการเรียนรู้วัฒนธรรมสากลต่าง ๆ มากกว่านี้	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
6. การเรียนรู้วัฒนธรรมอื่นเป็นสิ่งสำคัญและเป็นประโยชน์ต่อการใช้ชีวิต	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
7. ฉันสามารถนำวัฒนธรรมสากลมาปรับใช้กับวิถีชีวิตแบบไทยได้	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้

ตารางแสดงผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องแบบประเมินความตระหนักรู้ทางวัฒนธรรม (ต่อ)

Understanding Others (การเข้าใจความต่างของวัฒนธรรม)						
8. ปัจจุบันมีการผสมผสานวัฒนธรรมไทย กับวัฒนธรรมสากลต่าง ๆ	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
9. คนที่มีวัฒนธรรมต่างกันมักประพฤติ หรือมีพฤติกรรมต่างกัน	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
10. การคงไว้ซึ่งวัฒนธรรมไทยเป็นสิ่ง สำคัญสำหรับคนไทยทุกคน	0	1	1	2	0.67	ใช้ได้

ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) KR-20	0.71
--------------------------------------	------

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล

นางสาวธนพร หนูทิม

ประวัติการศึกษา

ปี พ.ศ. 2559

ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) สาขาภาษาอังกฤษ

คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

